

Mångfaldsbarometern 2020

Ansvariga:

Fereshteh Ahmadi, professor, huvudansvarig

Irving Palm, docent

Augusti 2020

Innehållsförteckning

1.	Inledning.....	3
2.	Sammanfattning och intressanta resultat.....	4
3.	Urval och datainsamlingsmetod.....	7
4.	Det sociala umgänget med människor med utländsk bakgrund.....	10
5.	Arbetserfarenheter från människor med utländsk bakgrund.....	12
6.	Allmänna positiva påståenden om migration och migranter.....	17
7.	Allmänna negativa påståenden om mångfald och migration.....	24
8.	Stora Mångfaldsindex och andelen positiva/negativa till mångfald.....	34
9.	Attityder till mångfald i ett religionsperspektiv.....	44
10.	Attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv.....	53
11.	Attityder mångfald ur ett kulturperspektiv.....	63
12.	Attityder till mångfald ur ett arbetslivsperspektiv.....	76
13.	Appendix.....	83
14.	Bortfallsredovisning och bortfallsanalys.....	90

1. Inledning

Mångfaldsbarometern skapades vid Sociologiska institutionen vid Uppsala universitet år 2005, en studie som därefter i tio års tid årligen kartlagt attityderna till etnisk mångfald bland befolkningen i Sverige.

År 2013 tog Högskolan i Gävle över studien och har sedan dess genomfört densamma.

När resultaten från Mångfaldsbarometern publicerades under perioden 2005—2014 så jämfördes resultaten varje år med föregående år. Från och med 2014 har studien bara genomförts vartannat år; 2016, 2018 och 2020. Av denna anledning finns inga resultat redovisade för 2015 och 2017.

De flesta frågeställningar är desamma sedan tidigare studier (2005—2014) för att kunna följa upp tidsserier, men vissa frågeställningar har modifierats i de nya studierna (2016–2020) och kan därför bara jämföras med 2016 och 2018, eller inte alls. Dessutom har vissa frågor tagits bort från det ursprungliga frågeformuläret. Med denna återkommande studie vill initiativtagarna kunna bidra till diskussionen i detta aktuella ämne genom att regelbundet presentera färskt resultat från undersökningen.

Information om de aktuella attityderna kan bidra till att problematiken kring kulturell och etnisk mångfald i samhället hanteras på ett bättre sätt, i synnerhet då dessa attityder också kan få en stor betydelse för det framtida svenska samhället och dess utveckling.

Föreliggande rapport bygger på en undersökning av ett slumpmässigt urval av den vuxna befolkningen som är folkbokförda i Sverige. Urvalet kommer från SPAR registret och datainsamlingen har precis som tidigare år skett med hjälp av postala enkäter för att vara konsekvent med samma datainsamlingsmetod över tid då resultat skall jämföras över tiden. Resultatet denna gång baseras på 1035 slumpmässigt utvalda individer.

Professorn i sociologi, Fereshteh Ahmadi, tillsammans med Irving Palm, docent i sociologi, är ansvariga för Mångfaldsbarometern.

Tack till:

Ansvariga för projektet vill rikta ett stort tack till Högskolan i Gävle och Akademien för hälsa och arbetsliv som finansierat årets undersökning.

2. Sammanfattning och intressanta resultat

1. Marginell ökning av svenskars sociala umgänge med utomeuropéer

Svenskarna umgås betydligt oftare med människor från andra nordiska eller europeiska länder, än med människor från andra delar av världen. (Genomgående i denna studie syftar begreppet "svenskarna" på målgruppen människor inom åldersintervallet 18-75 år som är folkbokförda i Sverige) Men svenskarna uppger att man sedan senaste studien 2018 umgås alltmer sällan med människor från andra europeiska länder, medan man istället oftare umgås med människor från utomeuropeiska länder. Det är visserligen fortfarande åtta av tio svenskar som umgås med utomeuropéer, men de gör det något oftare. Andelen som uppger att man umgås dagligen har ökat från 14 till 18 procent från 2018. Andelen på 20 procent som uppger att man aldrig umgås med utomeuropéer är fortsatt stabil. Det är stor skillnad bland andelen av riksdagspartiernas väljare som aldrig träffar människor med utomeuropeisk bakgrund. Bland SDs väljare är det så många som 42 procent, medan det är bara fem procent bland MPs väljare

2. Bättre studie- och arbetslivserfarenheter av mångfald för kvinnor – men inte för män

Fortfarande uppger tre av fyra svenskar (74%) att man har ganska eller mycket goda erfarenheter av människor med utländsk bakgrund från sitt arbete eller sina studier. Under 2020 så tangerar denna andel den andel som uppmättes 2018 som var den hittills största uppmätta andelen i Mångfaldsbarometern. På lång sikt, sedan 2007 års mätning, har dessutom denna andel med goda erfarenheter ökat med tio procentenheter. Andelen kvinnor som har goda erfarenheter har alltid varit större än andelen för män, med undantag från 2018, då andelen var lika stor. Under 2020 ökar andelen kvinnor med goda erfarenheter, medan andelen män istället minskar. Det är därmed åter en tydlig skillnad sett till andelen med goda erfarenheter mellan män och kvinnor, vilken nu är nio procentenheter, 78 mot 69 procent. Det är framförallt andelen män med uttalat *dåliga* erfarenheter som kraftigt ökar i år, och når den högsta andelen någonsin i denna barometer, 17 procent.

Sverigedemokraternas väljare skiljer sig markant från övriga väljargrupper när det gäller vilken typ av erfarenhet man har från människor med utländsk bakgrund från arbete eller skola. Endast 42 procent har goda erfarenheter medan nästan lika många, 36 procent, istället har negativa erfarenheter. KDs väljare har också en relativt stor andel med negativa erfarenheter, nämligen 19 procent. Över 80 procent av väljarna till MP, C, S och V har å andra sidan goda arbetslivserfarenheter från människor med utländsk bakgrund. De osäkra väljarna följer ett genomsnitt.

3. Stora Mångfaldsindex förbättras och en negativ trend i attityder till mångfald sedan den stora asylinvandringen 2015 bryts

Mångfaldsbarometerens Stora Mångfaldsindex bryter en trend mot mer negativa attityder sedan 2016, och har 2020 blivit mer positiva, men fortfarande är svenskar inte lika positiva som man var innan den stora asylinvandringen 2015. Andelen positiva i Sverige enligt detta index är nu åter en majoritet, 54 procent, mot 49 % 2018, medan andelen negativa är 18 procent (mot 21% 2018). Det är framförallt

kvinnor, icke-akademiker och äldre, som blivit mer positiva sedan 2018. Å andra sidan har män blivit mer negativa till mångfald, men också de unga, även om de fortfarande är de mest positiva. Ju oftare svenskar umgås med utomeuropéer (de från andra anglosaxiska världsdelar som Nordamerika och Australien är exkluderade) desto mer positiva är man till mångfald. De som aldrig har detta umgänge är fortfarande de som är mest negativa till mångfald.

4. Stora skillnader i attityder till mångfald mellan olika partiers sympatisörer

SDs väljare har minst andel positiva, sex procent. Istället är 72 procent negativa. Å andra sidan har MP störst andel väljare som är positiva till mångfald, 96 procent, och knappt någon som är negativ.

5. Återhämtat stöd för sociala, kulturella och språkliga rättigheter för människor med utländsk bakgrund

Svenskarnas attityder till att människor med utländsk bakgrund ska ha sociala, kulturella och språkliga rättigheter har återhämtat sig efter att ha försämrats efter den stora asylinvandringen 2015. Andelen som instämmer till att alla ska ha samma rättigheter att få bevara sin kultur är nu åter på samma nivå som 2014, 58 procent. Andelen som instämmer till att alla ska ha samma sociala villkor ökar också, från 61 till 68 procent, men återhämtar sig inte riktigt till nivåer som under 2014. Den tidigare tillbakagång av positiva attityder till att människor behåller sitt modersmål och att det är bra om man lär sina barn det, har nu åter klättrat upp på tidigare nivå, nämligen 61 procent, mot 56 procent 2018.

6. Högsta uppmätta andelen som anser att de sociala förmånerna lockar människor till Sverige

Andelen som anser att människor bara kommer till Sverige för att utnyttja de sociala förmånerna i landet har ökat och når 2020 en andel på 44 procent, jämfört med 40 procent 2018. Det är en trend i försämrade attityder sedan 2013 då endast 35 procent instämde till detta. Dock har attityderna till att tvinga människor med utländsk bakgrund att lämna Sverige om de begår brott i Sverige mjuknat något, då andelen som instämmer minskat från 66 procent 2018 till 62 procent 2020.

7. Fortsatt stort motstånd mot religiös mångfald utanför hemmet

Det negativa religionsindexet är kvar på samma nivåer som 2018 och det går att härleda en svagt stigande trend i försämrade attityder ända tillbaka till 2005 när dessa mätningar påbörjades. I år uppvisar de med grundutbildning ett högt negativt religionsindex. Fortfarande är det åtta av tio svenskar som anser att den religiösa tillhörigheten, oavsett religion, ska vara en privatsak, och därmed inte påverka en människas arbete på något sätt. Och fortfarande är det en klar majoritet som anser att muslimska kvinnor är mer förtryckta än andra kvinnor i Sverige, 65 procent. Andelen som menar att islamiska friskolor försvårar integrationen ligger på fortsatt hög nivå, från 71 procent 2018 med en ökning till 73 procent 2020. Tre av fyra anser också att heltäckande slöja, burka eller niqab, borde förbjudas i skolor och på arbetsplatser. En majoritet anser också att dessa typer av slöjor bör förbjudas på allmänna platser.

8. Allt fler anser att invandring leder till ökad bostadssegration

Indexet för attityder till mångfald och boende ligger stabilt sedan 2018. Åsikten om att invandring leder till ökad bostadssegration har dock förstärkts sedan 2018. Nu är 70 procent av svenskarna övertygade om detta, mot bara 65 procent 2018. Det har annars inte skett någon uppenbar allmän förbättring eller försämring av attityderna till vem som man har som granne, då både färre instämmer respektive tar avstånd till påståendet om att man föredrar människor födda i Sverige som grannar. Idag uppger 35 procent att man föredrar svenska grannar. Andelen svenskar som pekar ut människor från särskilda länder som mer störande eller att de skulle skapa mer problem i ett bostadsområde, minskar. Men de svenskar som gör det, de pekar istället i genomsnitt ut flera olika grupper av människor. Sedan tidigare är det främst människor från Mellanöstern som blir utpekade, men attityderna till dem som grannar har blivit bättre under 2020, och istället har attityderna gentemot grannar med afrikansk bakgrund sedan 2018, och ibland även trendmässigt, sämre sedan 2016.

9. Ökat stöd för att människor med utländsk bakgrund berikar Sverige kulturellt och ekonomiskt

Det positiva kulturindexet ökar något när både män och kvinnors attityder förbättras något vad gäller attityder till mångfald och kultur. En klar majoritet (60%) av svenskarna anser fortfarande för att mångfald utvecklar svensk kultur. Andelen som instämmer till detta är stabil sedan 2016, men det var efter att andelen positiva minskat med sex procentenheter efter den stora asylinvandringen 2015. Det innebär att man ännu inte kommit upp till samma resultatnivåer som innan den stora asylinvandringen. Andelen som har känslan om att mångfald hotar traditionella svenska vanor och värderingar fortsätter trendmässigt att minska sedan 2016, medan kravet om anpassning av nyanlända till dessa fortfarande är stort, 80 procent, även om stödet för denna anpassning har minskat betydligt sedan 2018 då andelen var 87 procent. Även om attityden till att mångfald utvecklar den svenska kulturen är stabil, så har svenskarna blivit mycket mer positiva till att människor med utländsk bakgrund berikar Sverige, såväl kulturellt som ekonomiskt. Det är tydliga trender i förbättrade attityder till mångfald i denna fråga sedan 2016 då en majoritet instämmer.

10. Starkare stöd för utländsk arbetskraft - men allt fler skulle välja svenska kollegor

Det negativa arbetslivsindexet minskar något, vilket innebär förbättrade attityder för mångfald i arbetslivet generellt, men det gäller framförallt kvinnor, då män istället blivit mer negativa under 2020. Det finns exempelvis ett starkare stöd för att människor med utländsk bakgrund ska ha samma arbetsvillkor som svenskarna. Det finns också ett ökat stöd för att utländsk arbetskraft behövs för att säkra servicen inom svensk välfärd, men också för att höja landets kompetensnivå generellt. Men parallellt med detta så ökar också andelen svenskar som anser att arbetsgivare utnyttjar utländsk arbetskraft och ger dem de sämsta arbetena. De som sympatiserar med SD är betydligt mer negativa till mångfald i arbetslivet än vad andra väljare är, då exempelvis åtta av tio föredrar kollegor med inhemsk bakgrund och fyra av tio anser och fyra av tio av anser att människor med utländsk bakgrund tar de andras arbeten, eller att de med utländsk bakgrund arbetar mer ineffektivt än svenskar med inhemsk bakgrund.

3. Urval och datainsamlingsmetod

3.2 Målgrupp och urval

Målgruppen för denna studie är alla som är folkbokförda i Sverige inom åldersintervallet 18–75 år. Begreppet "svenskar" syftar därför genomgående i rapporten till denna målgrupp. Ett sannolikhetsurval togs fram via SPAR registret för att få ett urval som är representativt för den vuxna befolkningen i Sverige. Bruttourvalet bestod av 5 000 individer och de svarande, nettourvalet, uppgår till 1035 individer. Svarsfrekvensen kom att bli 21 procent (Se fullständig bortfallsredovisning i slutet av rapporten). Eftersom urvalen inte har viktats eller vägts mot befolkningens struktur i de tidigare mätningarna 2005 - 2018 så har inte heller årets urval vägts mot den faktiska svenska populationen för att vara konsekvent över tiden då studiens fokus är förändringar över tiden.

3.1 Datainsamling

Datainsamlingen har skett via en postal enkät. Det postala utskicket skedde 18 maj 2020. Undersökningen stängdes den 19 juni 2020. Datainsamlingen pågick under totalt fem veckor.

3.3 Felmarginaler

I denna studie med urvalsstorleken på 1035 personer ligger felmarginalen för ett resultat på 50 procent avrundat på +/- 3 %-enheter, vilket innebär att det sanna resultatet för den faktiska befolkningen med 95 procents säkerhet återfinns inom intervallet 47 - 53 %. Resultat kring 10 eller 90 procent har en felmarginal avrundat på +/- 2 %-enheter, vilket innebär att det sanna resultatet för hela befolkningen med 95 procents säkerhet återfinns inom intervallet 8 % - 12 % eller 88 - 92 %.

När resultat 2020 jämförs med 2018 bör resultat kring 50 procent vara fem procent mer eller mindre för att vara signifikanta. Resultat kring 10 och 90 procent för vara minst tre procent mer eller mindre för att vara statistiskt säkerställda skillnader. Felmarginaler är inte redovisade i rapporten utan fokus är på trender som anses viktigare, dvs om ett beteende eller attityder har ökat/minskat minst två mätningar efter varandra.

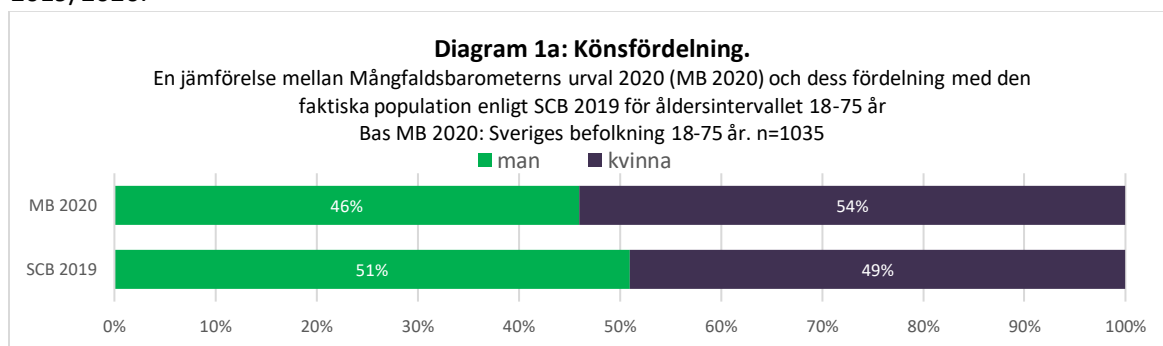
3.4 Analyser

Genomgående i denna rapport redovisas hur hela Sveriges befolkning svarat i de olika frågorna och dessa resultat jämförs med resultaten från de tidigare undersökningarna från 2005. För vissa frågeställning redovisas svaren nedbrutet på olika samhällsgrupper. Analyser nedbrutet på riksdagspartier skall tolkas med viss försiktighet av de exakta procenttalen för de mindre partierna; KD, L, C, MP och V då baserna för dessa väljare är under 100 respondenter och har då större felmarginaler. Noterbart är också att komma ihåg att när Mångfaldsbarometern jämför åldersgrupper under 15 år så sker det ett generationsskifte. Med en ökning av andelen med invandrarbakgrund i skolor och på arbetsplatser så blir det också fler interaktioner.

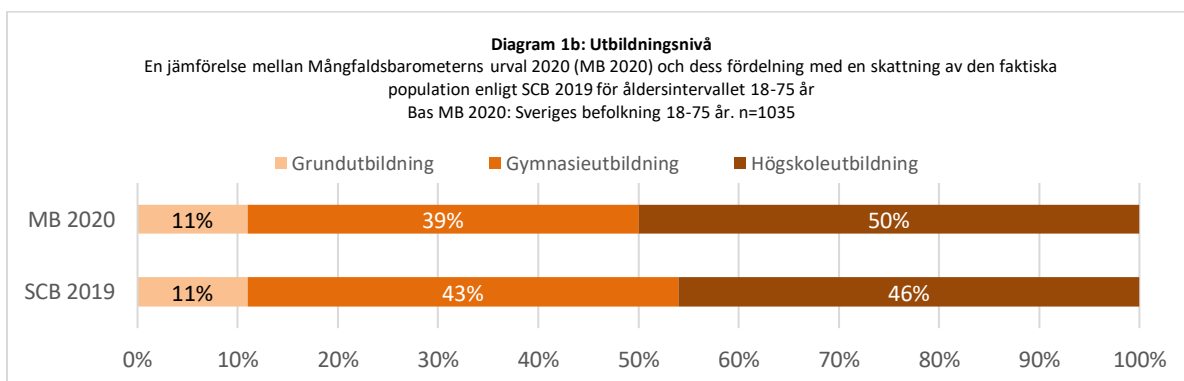
3.5 Mångfaldsbarometerens urval speglar svenskarnas politiska tillhörighet

När Mångfaldsbarometern startades 2005 bestämdes att urvalens resultat skulle redovisas ovägt. Av denna anledning har inte heller årets urval vägts. Det har blivit viktigare under åren att spegla ett urval mot tidigare urvals utseende för att kunna göra jämförelser över tiden, än att väga det mot den faktiska svenska population. Årets urval ligger mycket väl i paritet med tidigare års urval. Dessa urvals fördelning beskrivs mer detaljerat i Appendix där urvalens utseende redovisas sedan 2005.

I detta avsnitt redovisas istället urvalets distribution av kön, ålder, utbildningsnivå samt politisk tillhörighet med en jämförelse med faktiska siffror från Sveriges befolkning idag hämtat från SCB 2019/2020.

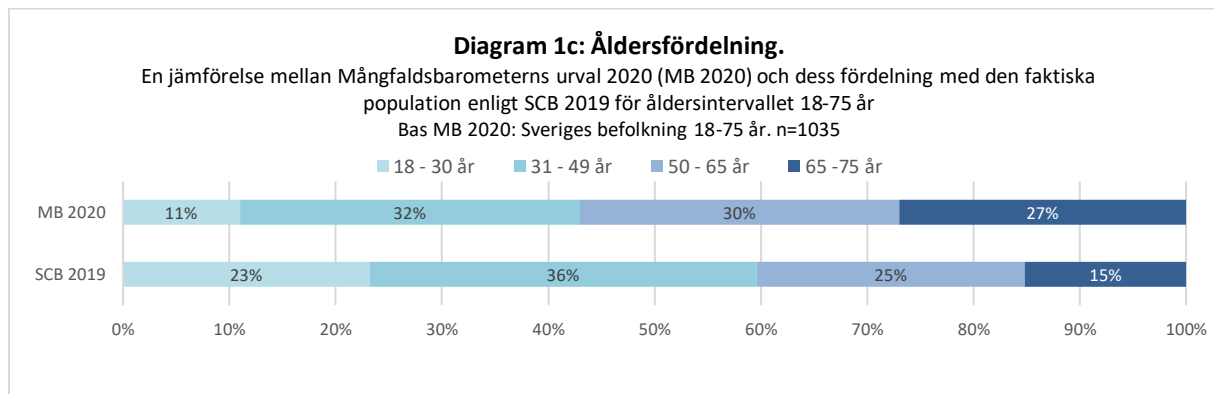

Det finns en viss överrepresentation av kvinnor i Mångfaldsbarometerens urval 2020 för det valda åldersintervallet jämfört med samma siffror för SCB 2019 som redovisas i diagrammet ovan. Kvinnors andel är 54 procent i urvalet, jämfört med 49 procent för den faktiska populationen enligt SCB 2019.

Det finns även en viss överrepresentation av de med högskoleutbildning i Mångfaldsbarometerens urval 2020 vid en jämförelse med den faktiska populationen inom samma åldersgrupp, 50 mot 46 procent. Istället återfinns en underrepresentation av de med högst gymnasieutbildning i urvalet.

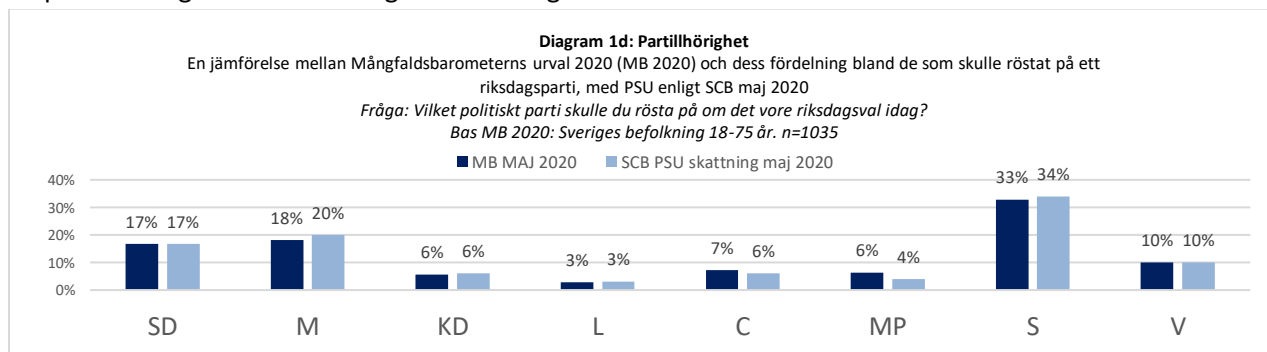

Ser man till åldersfördelningen i diagrammet ovan så har Mångfaldsbarometerns urval något äldre respondenter. Andelen inom de äldre åldersintervallen 50-65 år, respektive 65-75 år, är överrepresenterade, medan andelen 18-30 år, respektive 31-49 år, är underrepresenterade.

Denna diskrepans mellan urval och population beträffande fördelning av kön, ålder och utbildning har förstås en påverkan på resultatet för hela befolkningens attityder till mångfald. Men eftersom kvinnor och högskoleutbildade i genomsnitt är mer positiva till mångfald, och samtidigt är överrepresenterade, så kompenserar det mot att de äldre i befolkningen, som är mer negativa till mångfald, också är överrepresenterade. Dock är det betydligt viktigare att urvalet överensstämmer med population sett till dess värderingar och attityder som kan härledas till partitillhörighet, vilket betydligt starkare speglar urvalets och därmed populationens värderingar och attityder till mångfald.

Diagrammet nedan visar att Mångfaldsbarometerns urval från datainsamlingen i maj till Mångfaldsbarometern 2020 har en mycket god fördelning av partitillhörighet, i en jämförelse med hur väljarna faktiskt tänkte rösta i ett riksdagsval om det vore riksdagsval i maj 2020, enligt SCBs skattningar av partitillhörighet bland samtliga röstberättigade.

Mångfaldsbarometerns urval består också av 19 procent som uppger att de är osäkra på vilket parti de skulle rösta på. En komplett redovisning av svarsfördelningen i denna fråga redovisas i appendix.

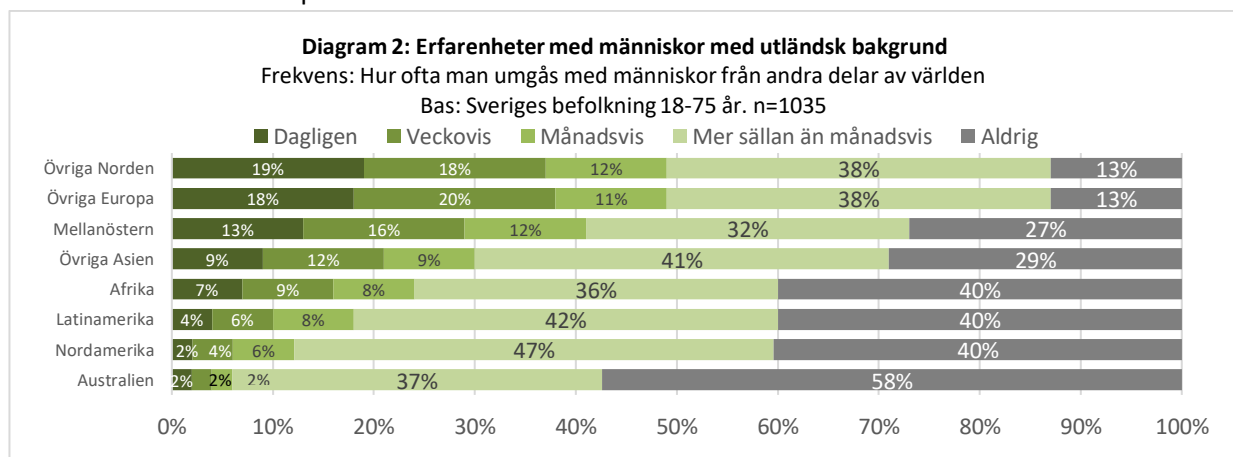
4. Det sociala umgänget med människor med utländsk bakgrund

I detta kapitel redovisas respondenternas faktiska erfarenheter av människor från olika delar av världen genom att studera hur ofta man umgås, men också om respondenterna har positiva eller negativa erfarenheter av att jobba eller gå i skolan tillsammans med människor med utländsk bakgrund.

Ökat socialt umgänge med utomeuropéer och minskat umgänge med européer

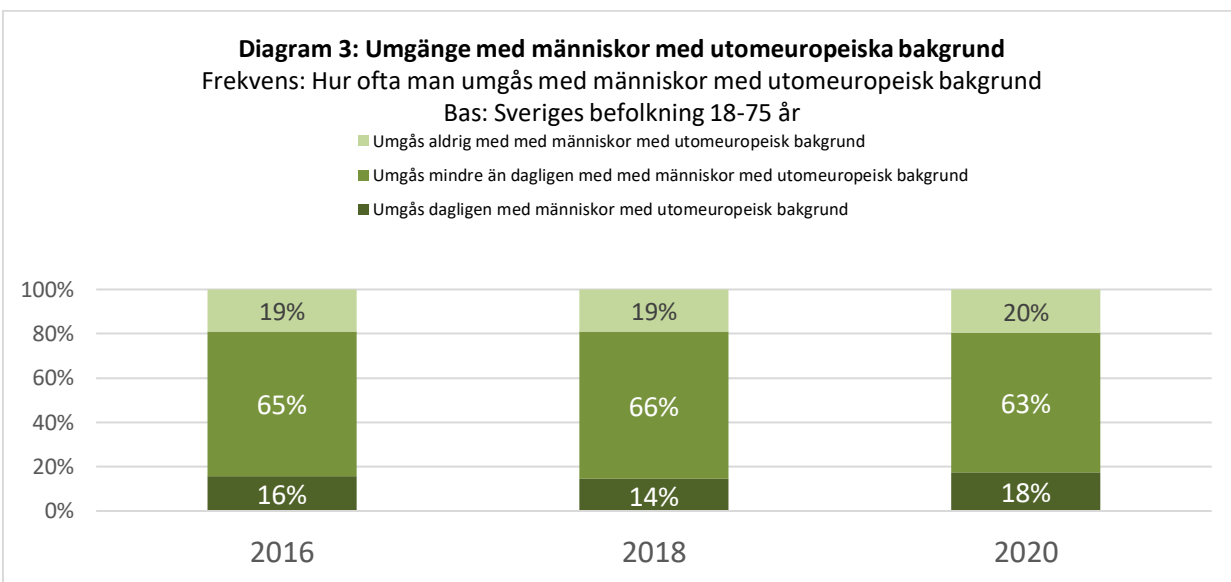
Kontakten med människor från Norden eller övriga Europa är betydligt mer vanlig än kontakten med människor från andra kontinenter. Men svenskarna umgås något mer sällan med människor från Europa. Det kan man se då ungefär hälften (49%) av svenskarna uppger att man idag umgås med människor från övriga Norden, åtminstone en gång i månaden. Denna siffra var 54 procent 2018. Så många som 19 procent har kontakt med människor från våra grannländer varje dag, men det har också minskat från 22 procent 2018. Och kontakten med människor från övriga Europa, utanför Norden, har också minskat, dvs att 49 procent 2020 umgås med någon därifrån varje månad, och det är också något lägre än 2018 års resultat, 52 procent. (Andelen som har kontakt med Latinamerikaner månadsvis är idag 18 procent, vilket också är en minskning från 22 procent 2018.)

Istället har kontakten med människor från andra världsdelar ökat något. Idag har 41 procent kontakt med människor från Mellanöstern åtminstone en gång i månaden. Det är oftare än 2018 då bara 35 procent uppgav detta. Även andelen som har kontakt med människor från övriga Asien har ökat per månad, från 26 procent till dagens 30 procent, och kontakten med afrikaner, från 19 procent till 24 procent 2020. Fortfarande umgås svenskar minst med människor från Nordamerika och Australien, vilka detta år redovisas som separata världsdelar.

Ökat socialt umgänge med utomeuropéer - men bara för vissa

Diagrammet ovan visar att det har skett en viss ökning i Sverige bland dem som umgås med människor men utomeuropeisk bakgrund dagligen. Men det är ingen trend sedan 2016 utan bara en tillfällig ökning från 2018. Andelen som uppger att man aldrig träffar människor med utomeuropeisk bakgrund ligger stabilt vid 19-20 procent av befolkningen.

Det är ingen skillnad mellan män och kvinnor sett till hur ofta man umgås med människor med utomeuropeisk bakgrund. Sett till ålder så umgås mellan 17 och 24 procent av de tre yngre åldersgrupperna dagligen med människor med denna bakgrund, medan sex procent bland dem i åldern 65-75 år.

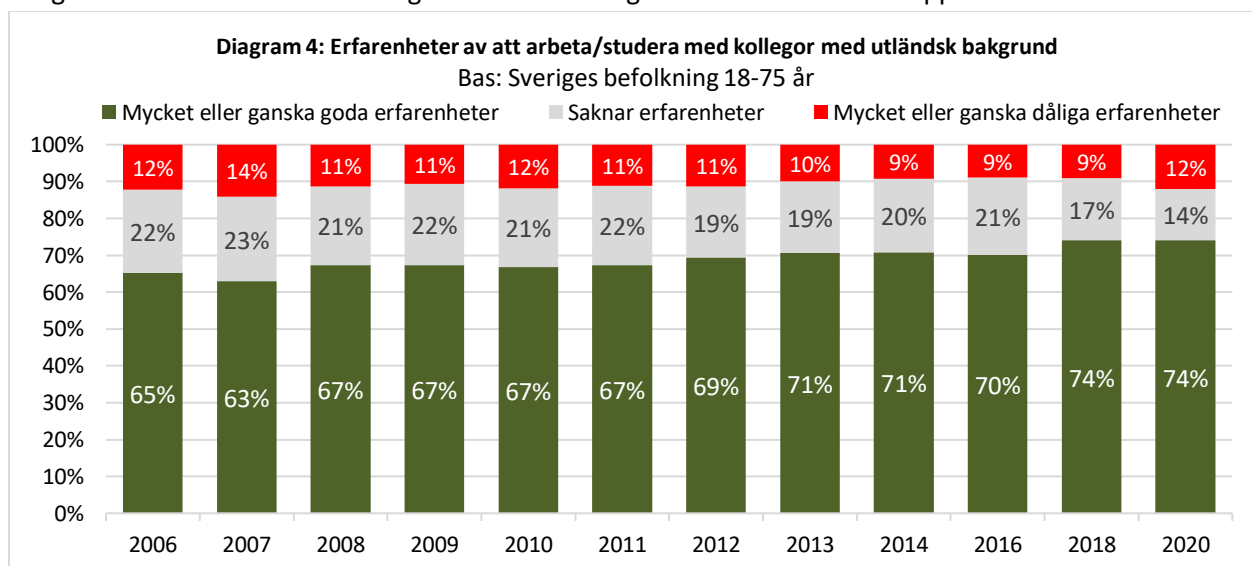
Utbildningsnivå eller inkomstklasser korrelerar med hur ofta man har detta umgänge. Ju högre utbildning eller högre inkomst man har, desto oftare umgås man med människor med utomeuropeiska bakgrund. Men det är framförallt heltidsanställda som oftast umgås med människor med utomeuropeisk bakgrund, då 24 procent umgås dagligen, vid en jämförelse med studenter, pensionärer, egna företagare eller deltidsanställda.

Det är framförallt Liberalernas, Miljöpartiets och Kristdemokraternas väljare som oftast uppger att man *dagligen* umgås med människor med utomeuropeisk bakgrund, där 35, 27 respektive 25 procent uppger detta. Andelen av väljarna till SD, M och S ligger på 16 procent. Det är dock större skillnad bland andelen av partiernas väljare som *aldrig* träffar människor med utomeuropeisk bakgrund. Bland SDs väljare är det så många som 42 procent, medan andra platsen tas av Moderaternas väljare på 17 procent. Det är bara fem procent bland MP:s väljare som uppger att man aldrig har detta umgänge.

5. Arbetserfarenheter av människor med utländsk bakgrund

Andelen med goda erfarenheter av mångfald på jobbet ligger kvar på rekordnivåer

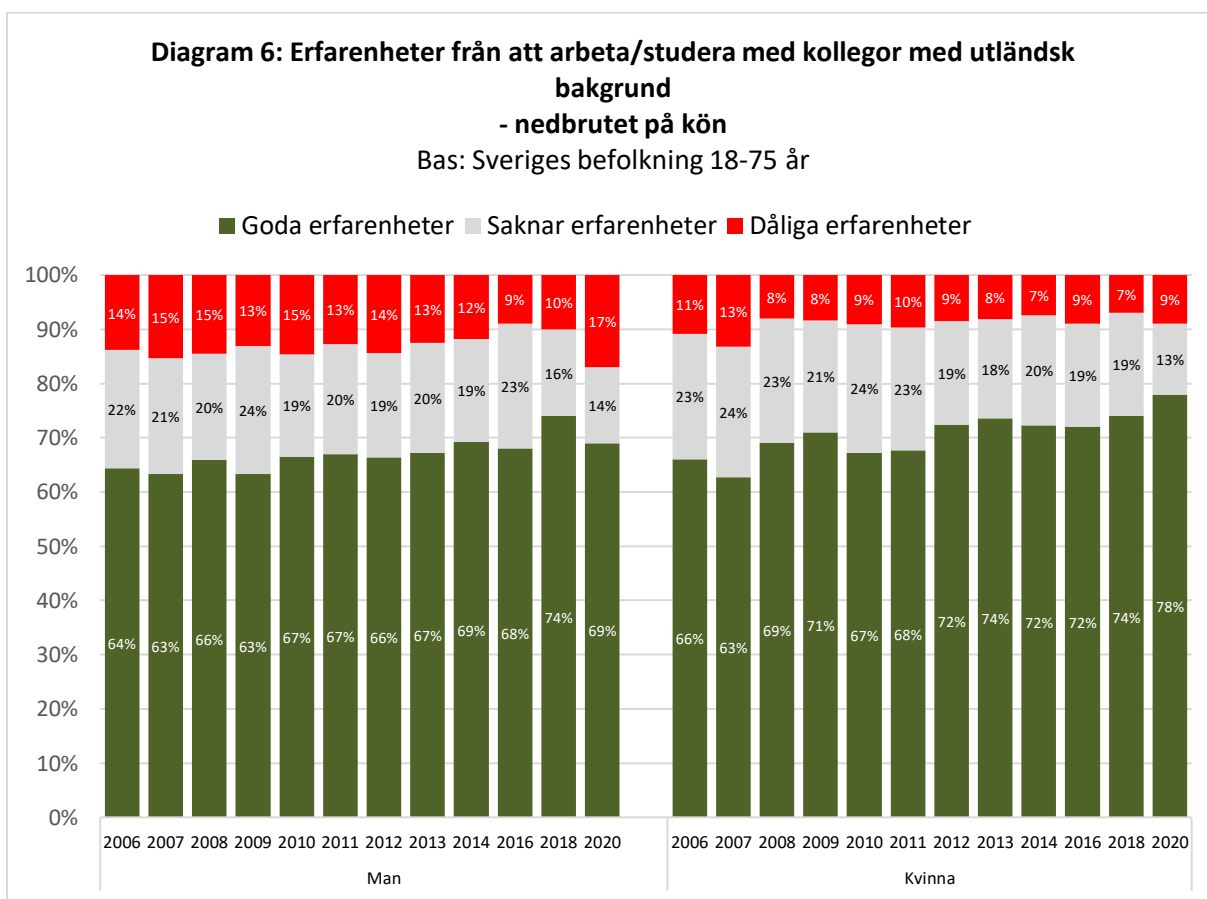
I diagrammet nedan kan man se att de som har ganska eller mycket goda erfarenheter av att arbeta eller studera med kollegor med utländsk bakgrund är svagt stigande sedan mätningarna påbörjades. Årets resultat är till exempel elva procentenheter högre än mätningen 2007. Årets resultat på 74 procent tangerar dessutom den hittills högsta andelen med goda erfarenheter som uppmättes 2018.

Noterbart är dock att andelen med dåliga erfarenheter har ökat till 12 procent efter att ha legat stabilt på nio procent under tre mätningar i rad. Sedan 2016 har det alltså skett en viss polarisering i erfarenheter, då färre saknar erfarenheter i år, istället har de antingen fått övervägande positiva eller negativa erfarenheter i år.

Rekordgoda erfarenheter för kvinnorna - men männen uppger försämrade erfarenheter

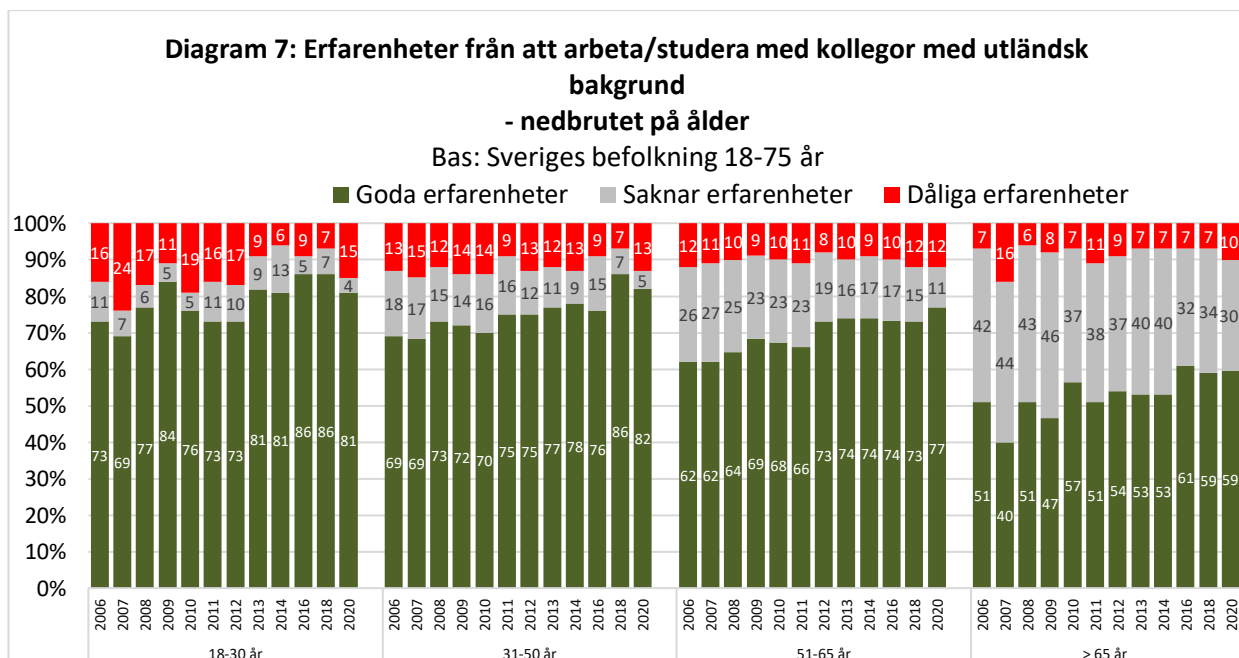
Denna polarisering blir ännu tydligare när resultatet bryts ned på män respektive kvinnor. Allt större andel av kvinnorna har ganska eller mycket goda erfarenheter av att jobba eller studera med människor med utländsk bakgrund. Årets rekordnotering på 78 procent innebär att kvinnorna aldrig tidigare haft så goda erfarenheter sedan mätningarna började 2005. Detta är hela 15 procentenheter bättre än bottennoteringen 2007.

Män som hade rekordgoda erfarenheter 2018 har 2020 reducerats till för männen mer "normala" nivåer jämfört med tidigare år. Från bottennoteringen 2007 skiljer det sig 2020 åter endast sex procentenheter. Det som är mer anmärkningsvärt för männen är att den största uppmätta andel hittills nu har ganska eller mycket dåliga erfarenheter. Årets andel på 17 procent med dåliga erfarenheter är sju procentenheter mer än under 2018, och dessutom två procentenheter mer än det högsta uppmätta värdet tidigare på 15 procentenheter 2010.

Majoriteten har positiva erfarenheter men andelen negativa ökar i alla åldersgrupper

De goda erfarenheterna av människor med utländsk bakgrund i skola eller på arbetsplatsen är mest utbredda inom den yngsta åldersgruppen, så har det i princip alltid varit. Efter två rekordår på 86 procent med goda erfarenheter når den yngsta gruppen bara upp i år till samma nivå som 2014. Andelen negativa har fördubblats bland de unga, från sju till 15 procent, från 2018 till 2020.

Erfarenheterna för gruppen 31–50 år har liknande mönster som den yngsta gruppen. Också för denna åldersgrupp minskar andelen med positiva erfarenheter samtidigt som de med negativa erfarenheter ökar.

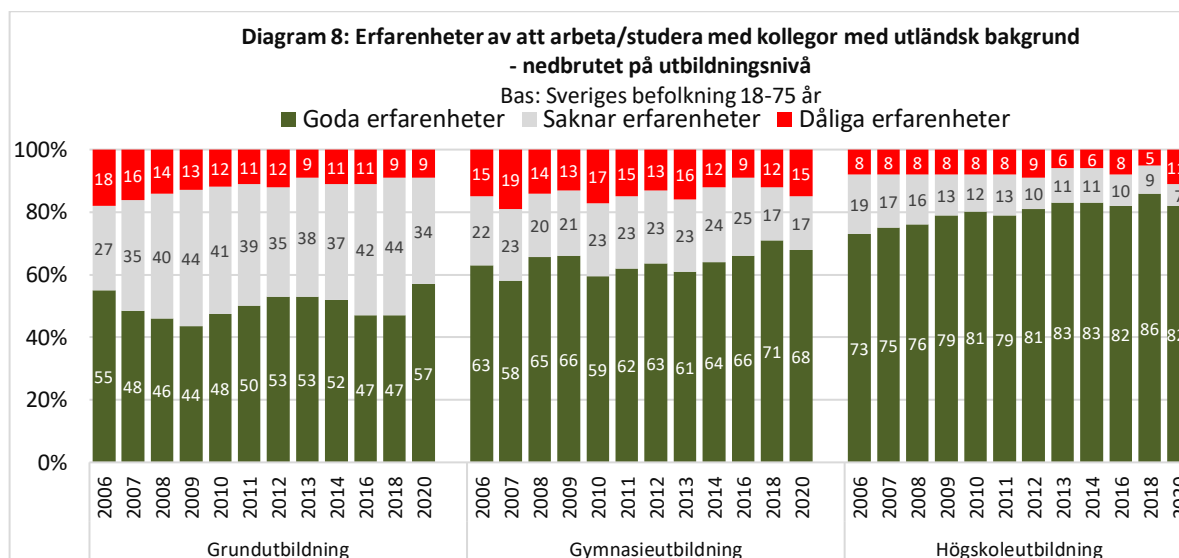
Gruppen 51–65 år som legat stabilt sedan fem år tillbaka får 2020 ett rekordhøgt resultat för andelen med positiva erfarenheter. Med 77 procent är det fyra procentenheter högre än 2018.

Åldersgruppen 65-75 år ligger stabilt på 59 procent med andelen med positiva erfarenheter, precis som 2018. Fortfarande saknar en relativt stor andel av denna åldersgrupp dessa erfarenheter. Dock har andelen negativa också ökat i denna åldersgrupp, vilket innebär i princip att andelen negativ har ökat i samtliga åldersgrupper.

De ökningarna av negativa erfarenheter som kan noteras är ännu inte några trender. Det återstår att se om nästa mätning kommer att visa att andelen med negativa erfarenheter fortsätter att öka.

Andelen med dåliga arbetslivserfarenheter bland akademikerna är den största uppmätta

Det verkar finnas en tydlig korrelation mellan vilka erfarenheter man har från människor med utländsk bakgrund på arbetet eller i skolan och vilken utbildningsnivå man har. Ju högre utbildningsnivå, desto bättre erfarenheter har man, och så har det alltid varit.

En betydligt större andel bland respondenterna med högskoleutbildning har goda erfarenheter från människor med utländsk bakgrund och så har det varit sedan 2005. Andelen med goda erfarenheter har under åren ökat från att ligga på runt 75 procent till att ha stabiliserat sig på över 80 procentstrecket sedan fem år tillbaka. Förra mätning uppmättes rekordhög 86 procent – nu är andelen tillbaka till 82 procent 2016. Det anmärkningsvärda är dock att andelen negativa akademiker når rekordhög 11 procent nästan en dubblering från 5 procent 2018.

Bland dem med gymnasieutbildning ligger andelen med goda erfarenheter av människor med utländsk bakgrund i skolan eller på arbetet något lägre, 68 procent, vilket också är en tillbakagång till 2016 års nivå. Det innebär att positiv trend sedan 2013 brutits. Istället finns trend för andelen negativa som ökat två måttillfällen i rad och når nu 15 procent. Andelen negativa är större än för de med grundutbildning. Inom de med gymnasieutbildning finns det största motståndet mot mångfald.

I gruppen med grundutbildning har i motsats till de övriga utbildningsgrupperna i stället andelen med positiva erfarenheter ökat betydligt och når rekordnivån på 57 procent. I denna samhällsgrupp är andelen med negativa erfarenheter stabil sedan tidigare mätningar.

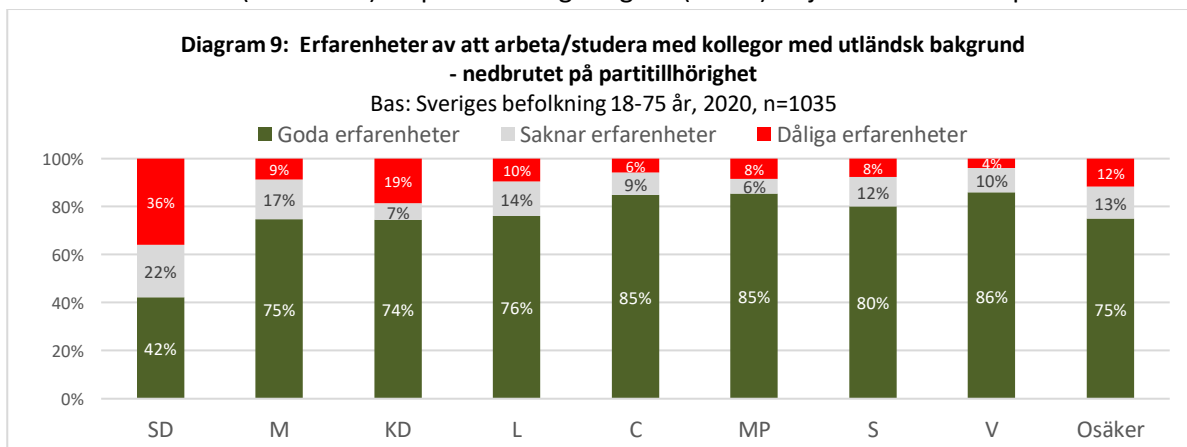
Sverigedemokratiska väljare har relativt ofta negativa arbetslivserfarenheter

Resultaten från undersökningen visar också att det finns ett samband mellan var befolkningen är född och erfarenheterna av att ha kollegor med utländsk bakgrund. De som har goda erfarenheter uppgår till 72 procent bland de som är födda i Sverige, medan siffran för de som är födda någon annanstans i Europa är 83 procent, och för de som är födda utanför Europa är andelen hela 92 procent.

Arbets- och livssituation spelar också roll. Heltidsanställda och studenter har klart oftare goda erfarenheter, där 82 procent respektive 83 procent uppger detta. Egna företagare har mer sällan positiva erfarenheter då 68 procent uppger detta, även om det fortfarande är en majoritet. Detsamma gäller för gruppen "annan situation", 67 procent, (dvs sjukskrivna, förtidspensionerade, arbetssökande etc). Dessa uppger att de är mer negativa istället eller helt saknar erfarenheter.

I diagrammet nedan går det att se att Sverigedemokraternas väljare skiljer sig markant från övriga väljargrupper när det gäller vilken typ av erfarenhet man har av människor med utländsk bakgrund från arbete eller skola. Endast 42 procent har goda erfarenheter medan nästan lika många, 36 procent, istället har negativa erfarenheter. En relativt stor andel saknar också denna erfarenhet, nämligen 22 procent. KDs väljare har också en relativt stor andel med negativa erfarenheter, nämligen 19 procent.

Över 80 procent av väljarna till MP, C, S och V har å andra sidan goda arbetslivserfarenheter från människor med utländsk bakgrund. De osäkra väljarna följer ett genomsnitt. Om resultaten skulle redovisas med andelen goda erfarenheter för olika politiska block skulle de Rödgrönas väljare (s+mp+v) få 82 procent, Alliansens väljare (M+KD+C+FP) 77 procent, ett liberalt block (S+MP+C+FP) 81 procent och ett konservativt block (SD+M+KD) 62 procent. Regeringens (S+MP) väljares andel är 81 procent.

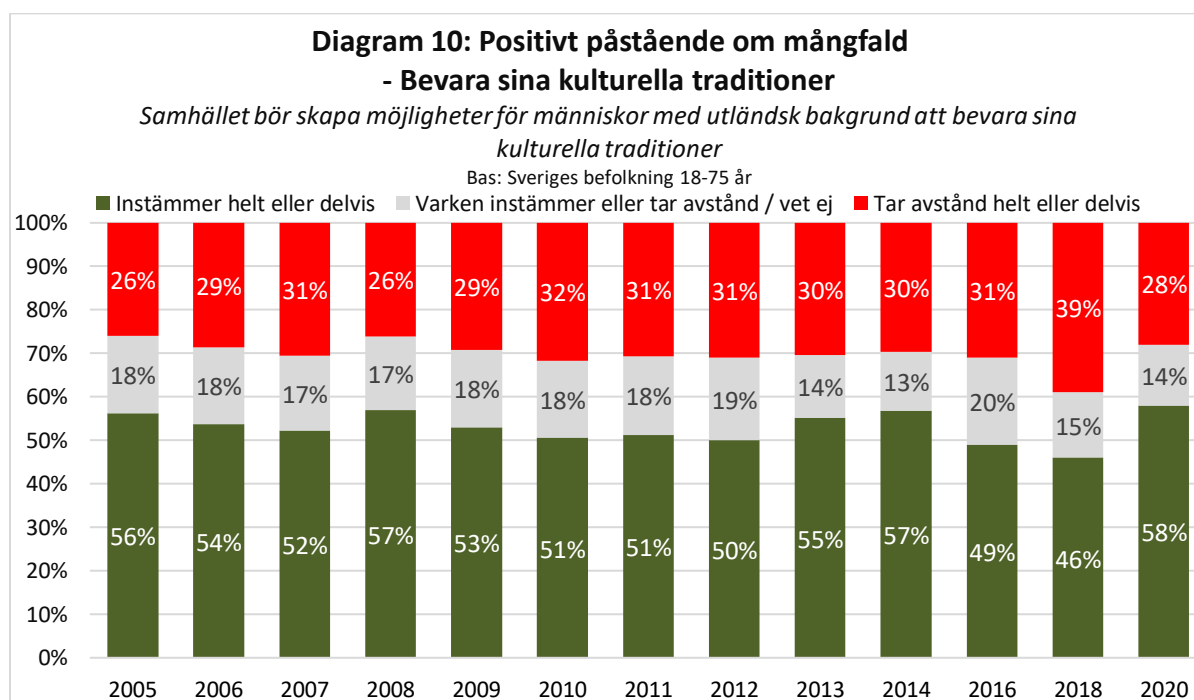
6. Allmänna positiva påståenden om migration och migranter

I denna del redovisas attityderna till tre olika positiva påståenden om rättigheter och möjligheter som nyanlända borde ha när de kommer till Sverige; 1) *möjligheten att få bevara sin kultur*, 2) *rätten att få samma sociala rättigheter*, samt att det är 3) *bra om människor med utländsk bakgrund som kommit till Sverige behåller sitt modersmål och lär sina barn det*.

Rekordmånga positiva till att nyanlända ska kunna bevara sina kulturella traditioner

En majoritet av människor boende i Sverige instämmer återigen att det svenska samhället bör skapa möjligheter för människor med utländsk bakgrund att kunna bevara sina kulturella traditioner. Den negativa trenden med en minskad andel positiva är därmed bruten sedan 2015, och de positiva attityderna når nu istället rekordhöga procenttal liknande de från 2014. Nästan sex av tio är nu återigen positiva till att nyanlända skall få bevara sina kulturella traditioner, en klar uppgång på 12 procentenheter sedan 2018.

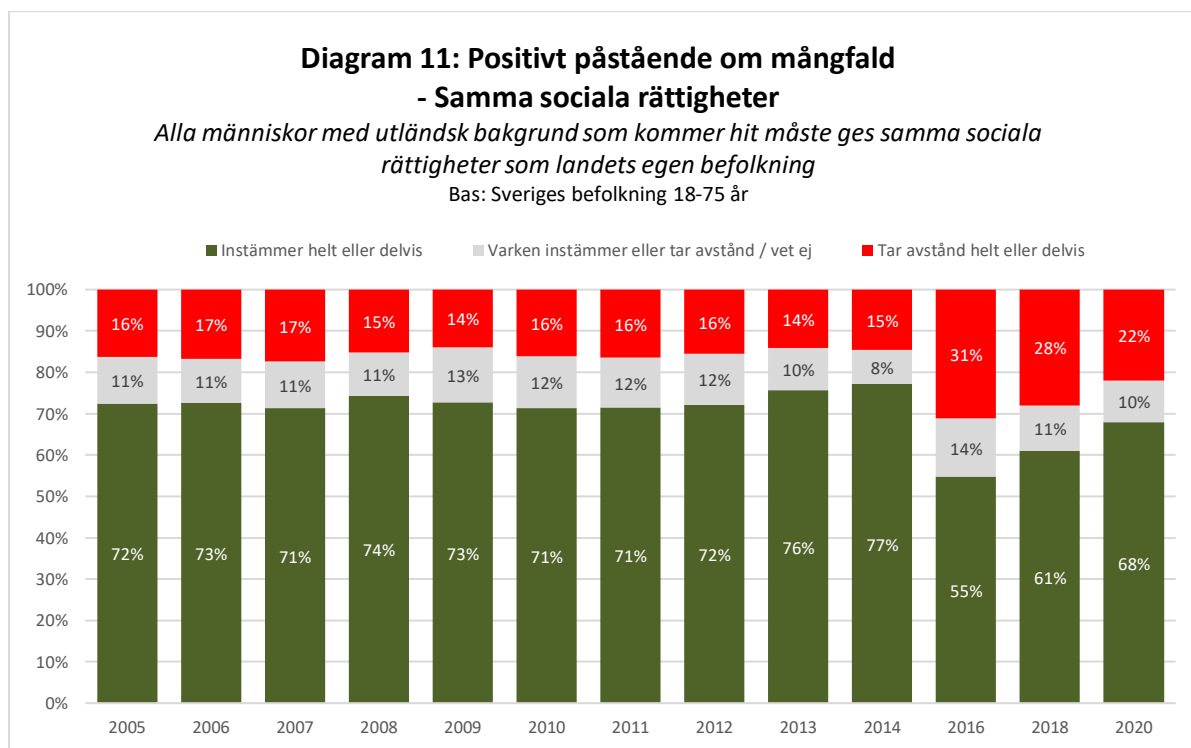
Färre, numera bara tre av tio, är av motsatt uppfattning, att samhället inte ska skapa dessa möjligheter att låta nyanlända få bevara sin kultur. Det innebär att en trend är bruten också bland dem som eftersträvar stark assimilerings till den svenska kulturen, snarare än mångfald.

De partiets väljare som instämmer oftare än genomsnitt med detta påstående är väljarna till MP 90%, C 83%, V 83 % och S 69%. Under genomsnittet återfinns väljarna från L 57%, KD 57%, M 48% samt SD 12%.

Fortsatt ökning av andelen med positiva attityder till samma sociala rättigheter

Sedan 2014 och tidigare var en mycket stor del av befolkningen positivt inställda till att människor i Sverige ska ha samma sociala rättigheter oavsett om man är född i Sverige eller om man är utlandsfödd. Nästan åtta av tio ansåg detta. Detta kan sägas vara ett talande exempel på att tanken på jämlikhet hade slagit igenom i Sverige. Det fanns dessutom en svag trend mellan 2011 och 2014 i förbättrade attityder i denna fråga. Men denna trend bröts 2016 då resultatet kraftigt försämrades, även om det fortfarande var en majoritet som instämde. Därefter, sedan 2018, har attityderna återigen börjat bli mer positiva till att alla i Sverige skall ha samma sociala rättigheter. Årets mätning 2020 visar på en fortsatt förbättring av attityderna i denna fråga och ett närmande till en "normalisering" av attityderna i denna fråga enligt Mångfaldsbarometerns tidigare resultat. Men fortfarande är andelen som instämmer till detta påstående klart lägre än vad andelen var innan den stora flyktingvågen 2015.

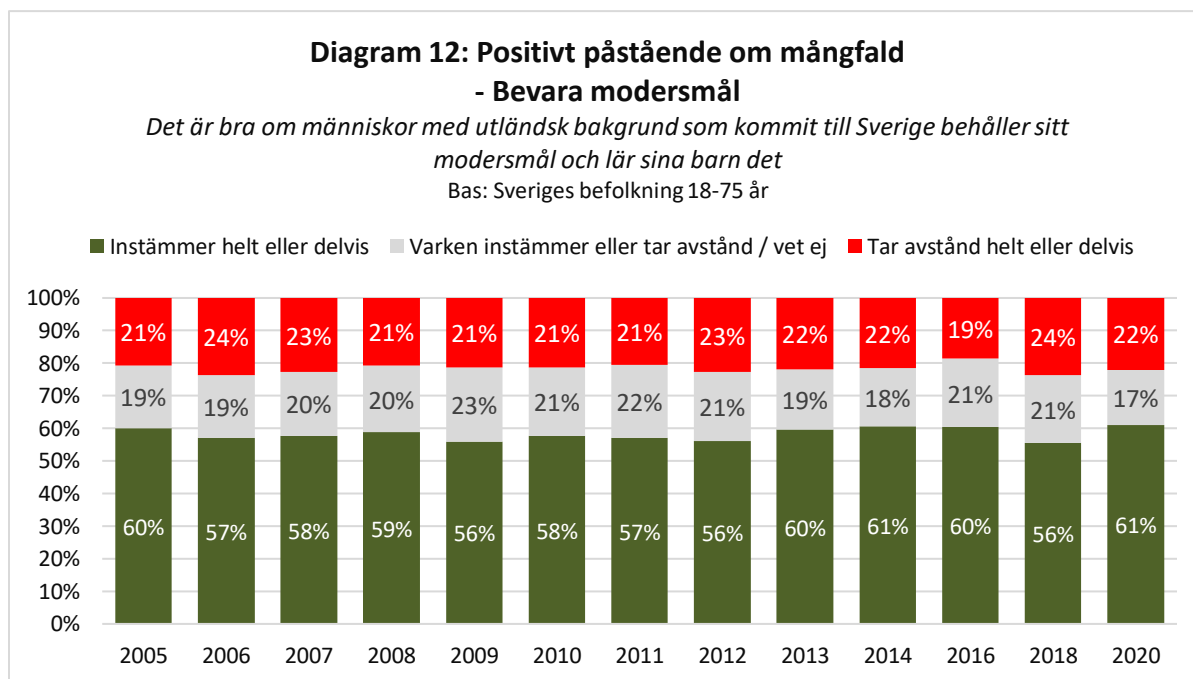

Andelen som tydligt tar avstånd till detta påstående om sociala rättigheter minskar i samma takt som den positiva andelen ökar. Men även här har återhämtningen till "normala" nivåer ännu inte nåtts. Idag tar 22 procent avstånd till att alla människor i Sverige skall ha samma sociala rättigheter.

De väljare som instämmer oftare än genomsnitt med detta påstående är väljarna till MP 98%, V 87 %, C 83%, S 79% och L 71%, medan väljare till KD 66%, M 65% och SD 25% instämmer mer sällan.

Förbättrade attityder till att det är bra för nyanlända att bevara sitt modersmål

En majoritet har sedan 2005 instämt helt eller delvis med att det är bra att människor som kommer till Sverige behåller sitt modersmål och lär sina barn det. Årets resultat på 61 procent innebär att nedgången 2018 var tillfällig och attityderna är idag desamma som 2016. Årets resultat tangerar därmed det tidigare högsta andelen positiva 2014.

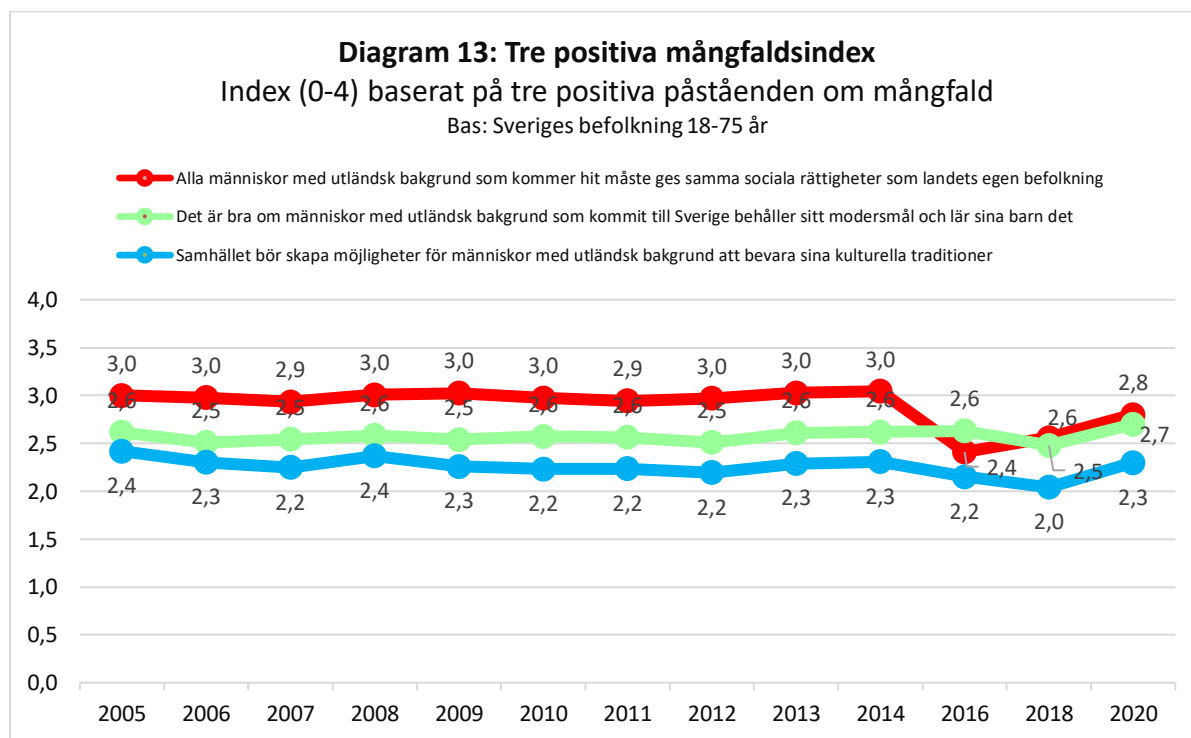

De som tar avstånd från detta påstående om att bevara modersmålet har minskat och ligger nu också mer på "normala" nivåer sett till Mångfaldsbarometern, nämligen 22 procent. Det rekordstora motståndet och trenden sedan 2016 har därmed brutits. Fortfarande är denna fråga en typisk fråga som ligger väldigt stabilt över tid då 2005 års resultat är nästan exakt som 2020 med bara någon procentenhet som skiljer sig.

De väljare som instämmer oftare än genomsnitt med detta påstående är väljarna till MP 91%, V 87 %, C 84%, S 70%, KD 64% och L 72%, medan väljare från M 47% och SD 23% instämmer mer sällan.

Sociala och språkliga rättigheter har fortfarande mest stöd – och stödet ökar

Ett positivt mångfaldsindex har skapats för var och ett av dessa tre positiva påståendena om mångfald för att tydligare kunna se eventuella trender över tid och jämföra de tre påståendena genom att balansera de som instämmer och de som tar avstånd till påståendet.

Diagrammet om positiva påståenden om mångfald omräknat till index visar trenderna över de 15 år som attityderna till mångfalden har mätts. Detta index visar tydligt att alla tre påståenden ligger relativt stabilt över tid fram till 2014. Efter den stora asylinvandringen 2015 försämrades siffrorna tillfälligt men stiger återigen mot samma nivåer som tidigare.

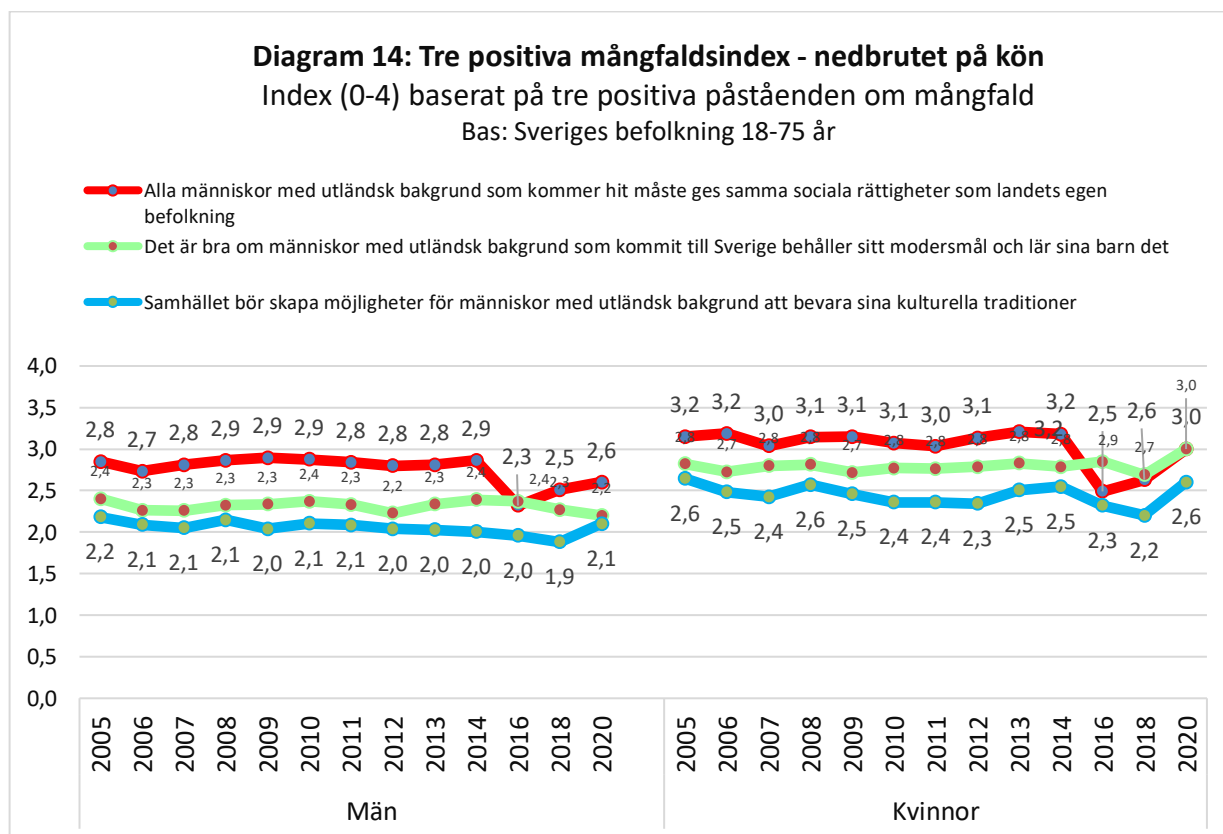
Attityderna till rätten till samma sociala rättigheter uppvisar en trend med detta index med förbättrade attityder, men når ändå inte indexnivån för 2014.

Att det är bra om människor som kommer till Sverige behåller sitt modersmål och lär sina barn det uppvisar ett högsta uppmätta index på 2,7 i år.

Attityderna till kulturella rättigheter stiger också och når återigen samma nivåer som innan den stora asylinvandringen 2015.

Kvinnor ger ökat stöd till såväl sociala, kulturella som språkliga rättigheter för nyanlända

Svarsmönstren för de tre positiva påståendena är något olika bland kvinnor och män. Kvinnor är till att börja med genomgående mer positiva till alla dessa tre rättigheter och möjligheter än vad männen är.

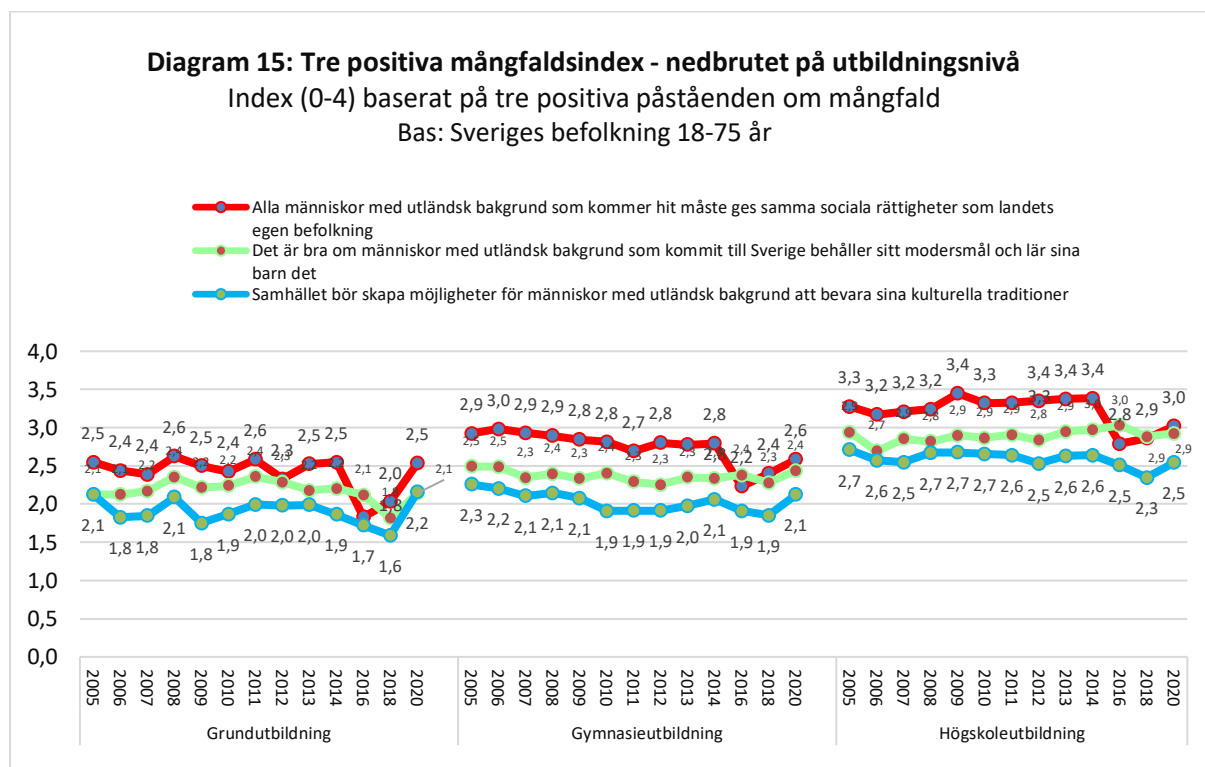

Numera är kvinnor dessutom mest positiva till de språkliga rättigheterna och de sociala rättigheterna, medan männen är mest positiva till de sociala rättigheterna. Kvinnors attityder till samma sociala rättigheter uppvisar en positiv trend men når inte riktigt upp på samma nivåer som 2014. Stödet till språkliga rättigheter tangerar det högsta indexvärde för kvinnorna någonsin i dessa mätningar, 3,0. Även stödet till kulturella rättigheter ökar och tangerar högsta indexvärde sedan tidigare, 2,6.

Även män visar på en trend till att stödja samma sociala rättigheter för nyanlända, men når inte upp till 2014 års nivå. Stödet för kulturella rättigheter ökar också något till 2,1. Däremot minskar stödet marginellt för språkliga rättigheter, från 2,3 till 2,2.

Förbättrade attityder bland samtliga utbildningsgrupper

Alla grupper med olika utbildningsnivåer uppvisar förbättrade attityder till alla tre rättigheter för nyanlända.

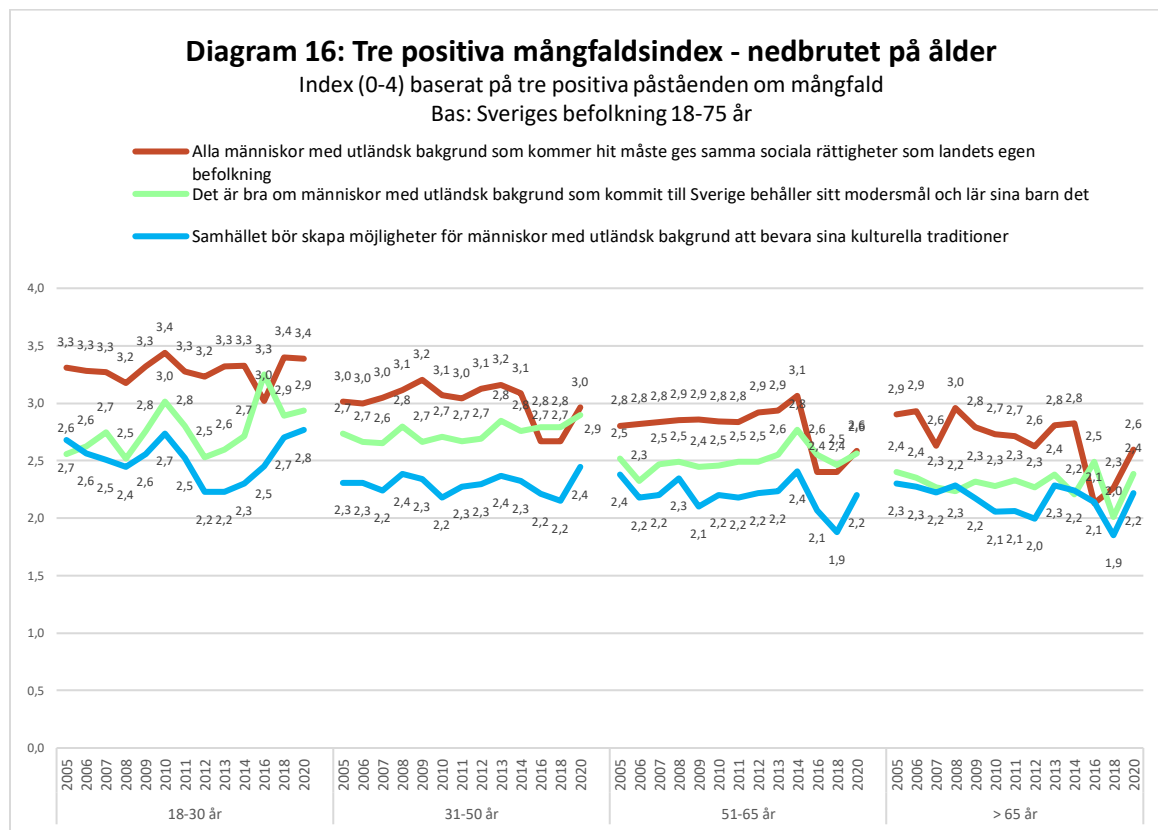

De tre utbildningsgrupperna har ett liknande svarsmönster; de sociala rättigheterna är man mest positiva till, därefter de språkliga rättigheterna och slutligen de kulturella rättigheterna. Genomgående är de högskoleutbildade de som är mest positiva till varje påstående om människor med utländsk bakgrunds rättigheter och möjligheter i Sverige.

Negativa trender har brutits. De med grundutbildning är mer positiva till alla tre rättigheter och når upp till nivåer innan den stora asylinvandringen. De kulturella rättigheterna ger man rekordstöd åt, 2,2, och det finns en positiv trend för attityder till samma sociala rättigheter. Även för de med gymnasieutbildning respektive högskoleutbildning ökar stödet för alla tre rättigheter efter de två senaste mätningarna som haft sämre resultat efter den stora asylinvandringen.

Förbättrade attityder bland samtliga åldersgrupper gällande nyanländas rättigheter

Alla åldersgrupper uppvisar förbättrade attityder till samtliga tre rättigheterna för nyanlända.

Ålder har betydelse för dessa attityder. Generellt är man mer positiv till dessa rättigheter för nyanlända ju yngre man är. Alla fyra åldersgrupper är mest positiva till att ge alla människor samma sociala rättigheter oavsett bakgrund. Minst positiva är samtliga åldersgrupper till kulturella rättigheter.

För den yngsta gruppen, 18-30 år, ser man en tydlig trend i mer positiva attityder till kulturella rättigheter, medan de övriga är stabila sedan 2018. För gruppen 31-50 år förbättras attityderna till sociala och kulturella rättigheter medan attityder till språkliga rättigheter ligger stabilt.

För gruppen 51-65 år vänder attityderna till kulturella, sociala och språkliga rättigheter för nyanlända återigen upp men når ännu inte de högsta indexnivåerna sedan tidigare. Liknande svarsmönster gäller den äldsta åldersgruppen äldre än 65 år.

7. Allmänna negativa påståenden om mångfald och migration

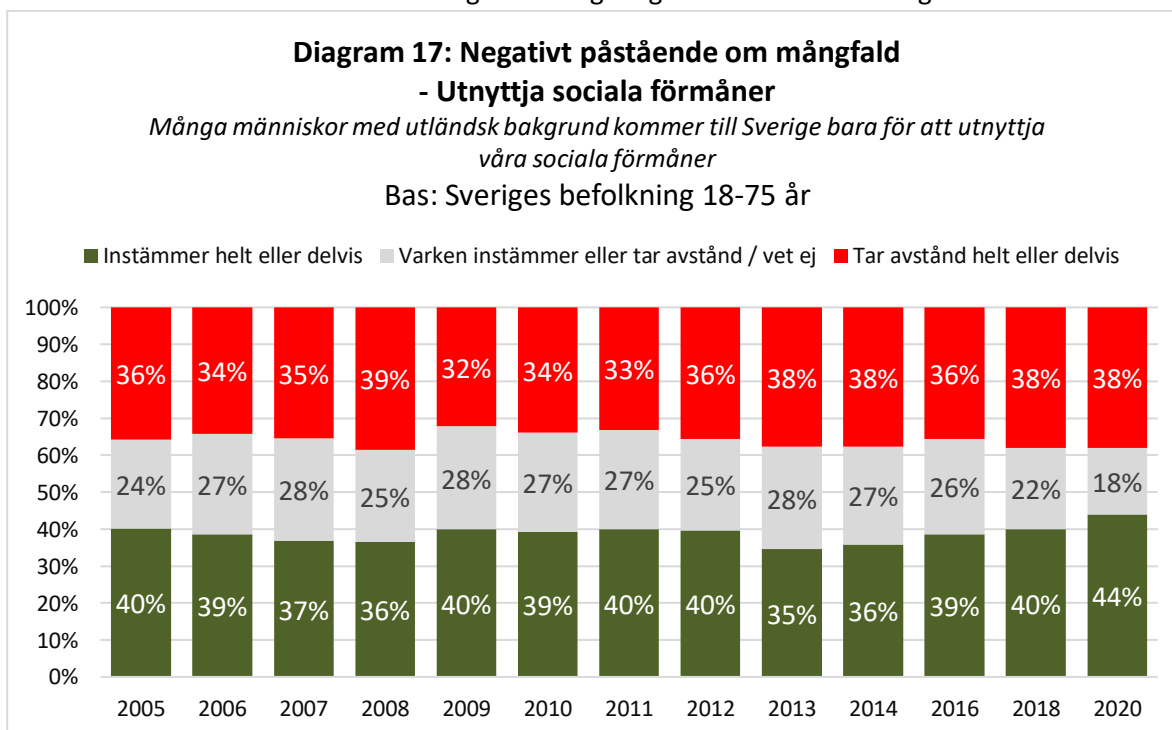
I detta kapitel kommer det att fokuseras på allmänna negativa påståenden till mångfald.

Fördomen om att människor kommer till Sverige för att utnyttja sociala förmåner ökar

Det negativa påståendet som mest delar befolkningen i två delar är det om att många med utländsk bakgrund kommer till Sverige för att utnyttja de sociala förmånerna. Fyra av tio respondenter instämmer till detta påstående, medan fyra av tio tar avstånd.

Men andelen som instämmer med detta påstående har ökat succesivt sedan 2013 då endast 35 procent instämde. Årets siffra på 44 procent innebär en försämring av attityderna för fjärde mätningen i rad.

Andelen som tar avstånd till detta negativa påstående ligger stabilt sedan flera mätningar tillbaka. Däremot är det istället de som inte har tagit ställning tidigare som nu är mer negativa.

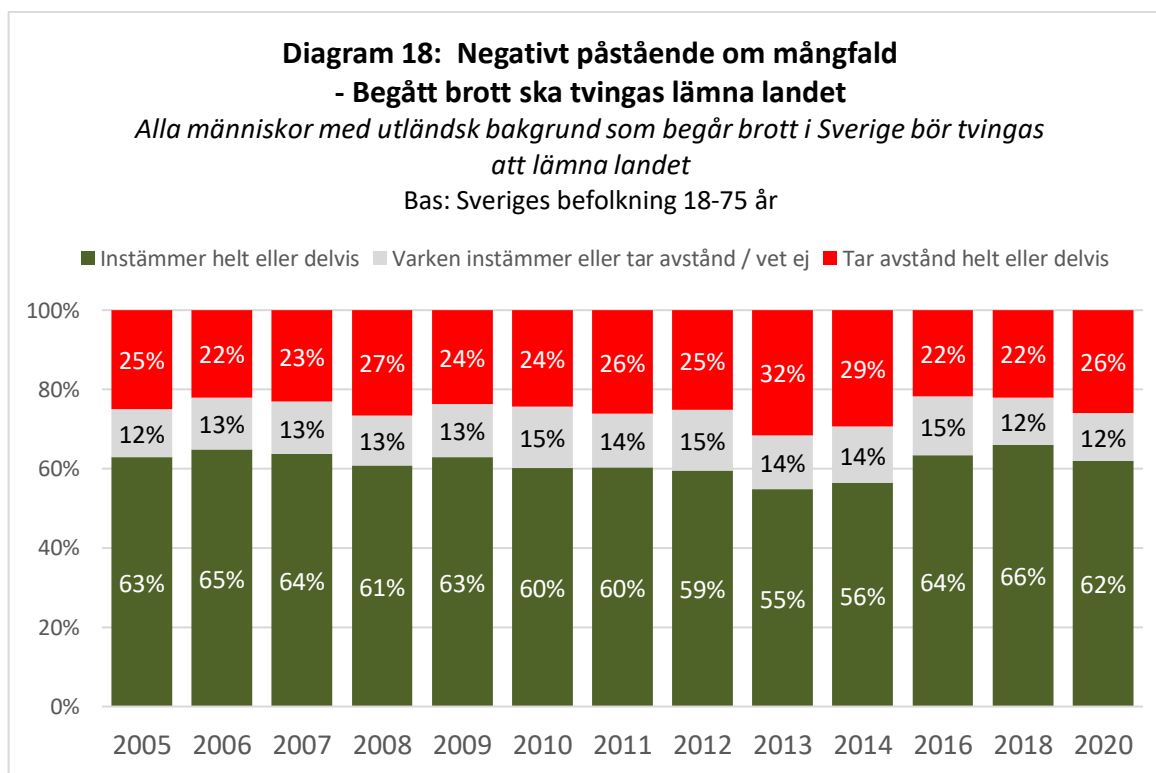
De partiets väljare som instämmer i högre grad än genomsnittet är väljarna till SD 91%, M 56 % och KD 50%, medan väljare från L 29%, S 29%, V 24%, C 15% och MP 12% instämmer i mindre grad än genomsnittet. Osäkra väljare följer genomsnittet på 44 procent.

Något mjukare attityder mot dem med utländsk bakgrund som begår brott

De mest negativa attityderna till mångfald går återigen att finna för påståendet om att alla människor med utländsk bakgrund som begår brott i Sverige bör tvingas att lämna landet.

Efter 2013 och 2014 års mätningar med lägre mätvärden runt andelen på 55 procent och förbättrade attityder till mångfald i denna fråga så försämrades attityderna återigen 2016, efter den stora asylinvandringen, och även 2018. Denna trend med försämrade attityder sedan 2016 är nu bruten även om attityderna inte är tillbaka till 2014 års nivåer. Det är fortfarande en klar majoritet på 62 procent som instämmer med detta påstående, helt eller delvis. Relationen utländsk bakgrund och brott medför vid varje undersökning starka åsikter.

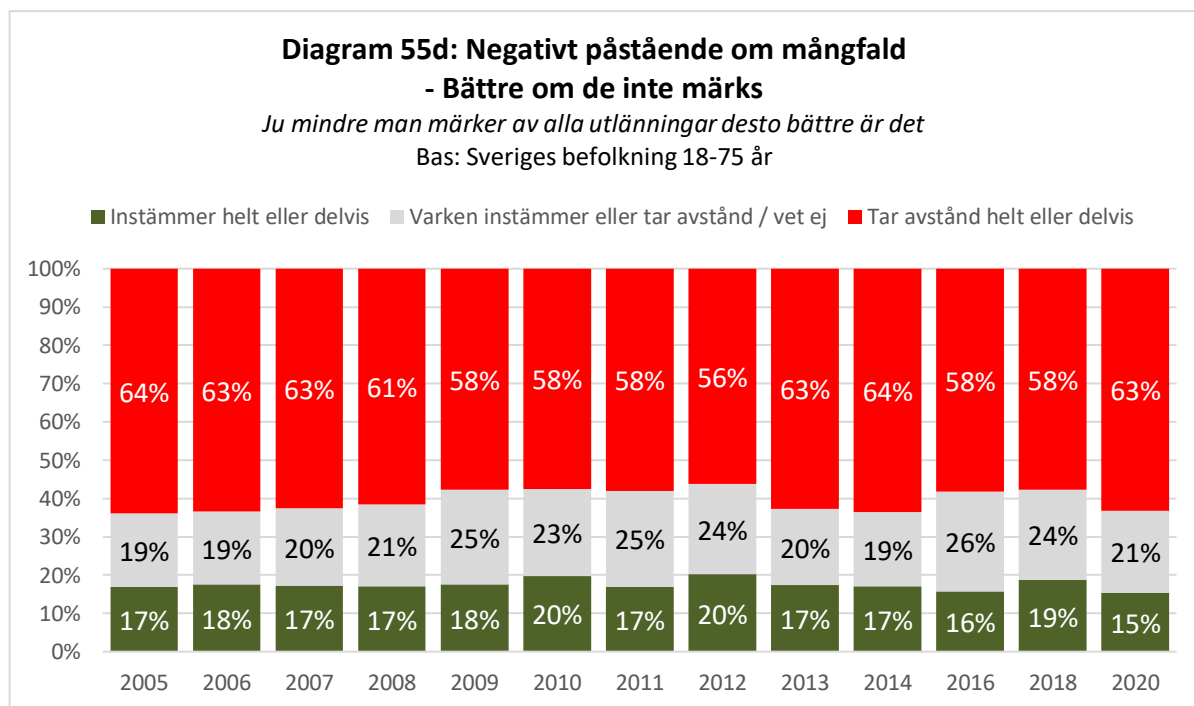

Andelen som tar avstånd till detta påstående har också ökat men når heller inte samma rekordnivåer 2013 och 2014.

De väljare som instämmer i högre grad än genomsnittet är väljarna till SD 94%, KD 77% och M 69 %, medan väljare från S 56%, C 42%, L 38%, V 36% och MP 16% instämmer i lägre grad. Osäkra väljare instämmer i något högre grad än genomsnittet med 66 procent.

Färre än någonsin håller med om att man inte vill märka av människor med utländsk bakgrund

Ett mycket negativt påstående om att ju mindre man märker av människor med utländsk bakgrund desto bättre är det, stöds nu av färre än någonsin. 2020 får detta påstående bara stöd av 15 procent. Under alla år har andelen som instämmer legat mellan 16 och 20 procent. Andelen som aktivt tar avstånd är 63 procent vilket tangerar det näst högsta indextalet som är uppmätt.

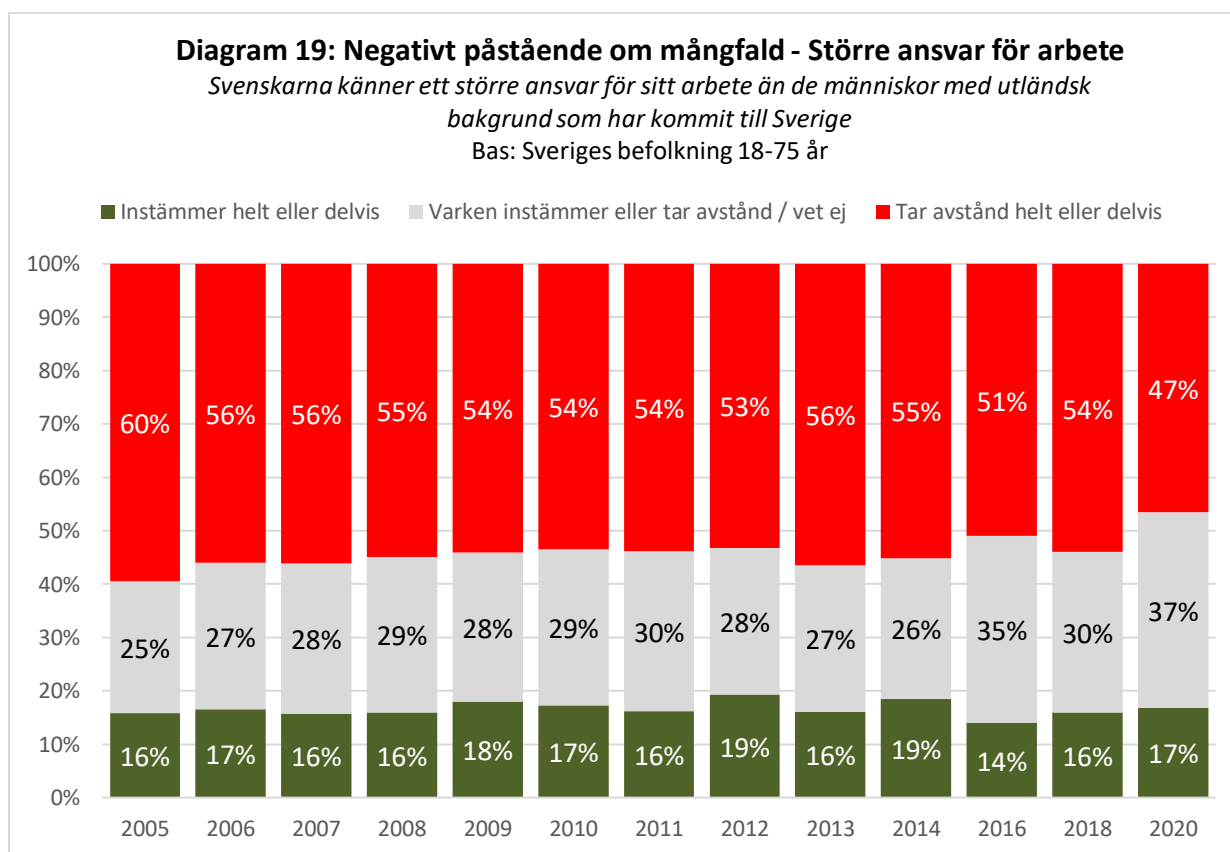

Detta mycket negativa påstående om människor med utländsk bakgrund stöds av nästan hälften av SDs väljare. Men dessa starka negativa attityder finns även bland alla riksdagspartiers väljare, även om de är små andelar väljare. Osäkra väljare är mindre negativa än genomsnittet.

Andel som instämmer helt eller delvis till påståendet	Alla	SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Osäker
Ju mindre man märker av alla utlänningar desto bättre är det	15%	48%	13%	16%	5%	5%	6%	10%	9%	10%

Ökat stöd för att infödda svenskar känner ett större ansvar för sitt jobb än de med utländsk bakgrund

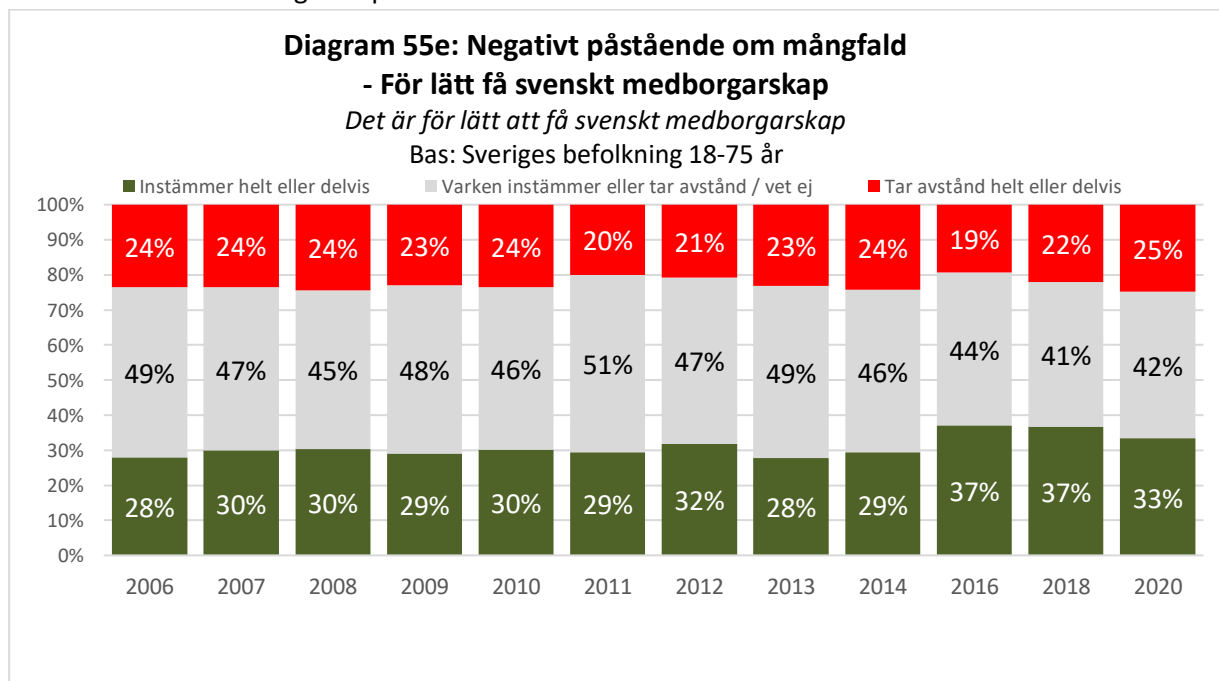
Attityderna till att svenskar skulle känna ett större ansvar för sitt arbete än de människor som kommer från andra länder ligger relativt stabilt över tid sett till de som instämmer till detta påstående, även om en svag trend kan skönjas för försämrade attityder. Det är dessutom rekordlåga nivåer för de som faktiskt väljer att ta avstånd från detta negativa påstående om människor från andra länder. Mindre än hälften, 47 procent, tar nu avstånd till detta påstående, vilket är hela sju procentenheter lägre än 2018. Dock är detta ingen trend så detta kan vara tillfälligt.

De enda väljare som instämmer i högre grad än genomsnittet är väljarna till SD med 52%. Andelen M väljare tangerar genomsnittet på 17 procent. Väljare till partier som instämmer i mindre grad än genomsnittet är KD 16%, S 13%, L 10%, C 7%, V 6%, och MP 6%. Osäkra väljare instämmer i betydligt lägre grad än genomsnittet med sina åtta procent.

Färre anser att det är för lätt att få svenskt medborgarskap

Var tredje av människor som bor i Sverige, 33 procent, anser att det är för lätt att få svenskt medborgarskap 2020. Det är en viss tillbakagång till mer normala nivåer i Mångfaldsbarometern efter två rekordmätningar 2016 och 2018 efter den stora asylinvandringen 2015, då en större andel, 37 procent, tyckte att det varit för lätt. Annars har attityderna varit mycket stabila över tid. Rekordmånga tar också avstånd från att det skulle vara för lätt, nämligen 25 procent. Intressant är dock att en mycket stor andel, idag 42 procent, varken instämmer eller tar avstånd, alternativt svarar vet ej, på denna fråga. Det kan bero på att detta kan tolkas som en kunskapsfråga att det handlar om att känna till hur det går till att få svenskt medborgarskap innan man har en åsikt om det är för lätt eller svårt.

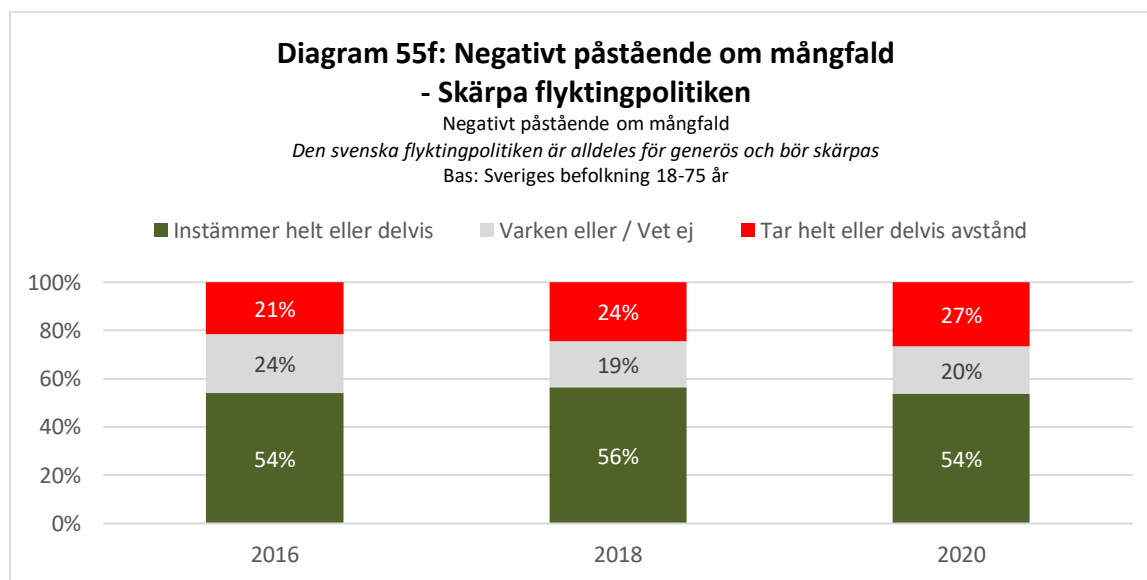

Attityderna bland de olika riksdagspartiernas väljare varierar. Nästan nio av tio av SDs väljare håller med om att det idag är för lätt, och nästan hälften av KDs och Ms väljare. MPs och Cs väljare är de som mest sällan håller med om det är för lätt att få svenskt medborgarskap.

Andel som instämmer helt eller delvis till påståendet	Alla	SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Osäker
Det är för lätt att få svenskt medborgarskap	33%	86%	46%	50%	24%	7%	8%	19%	13%	26%

Majoritet anser fortfarande att den svenska flyktingpolitiken är för generös och bör skärpas

Diagrammet visar att andelen som tar avstånd från detta påstående om att den svenska flyktingpolitiken är alldeles för generös och bör skärpas, har ökat, vilket visar på mer attityder till en mer generös flyktingpolitik sedan 2016. Men fortfarande instämmer nästan hälften (54%) med detta påstående, även om antalet immigranter minskat.

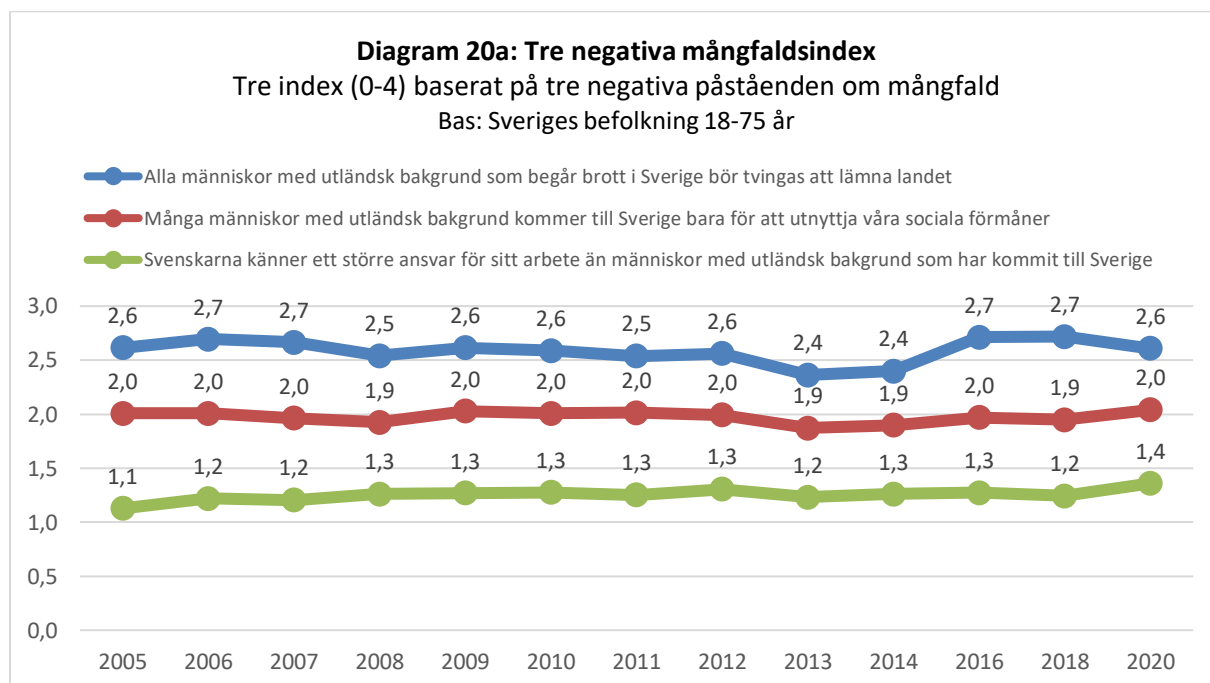

I princip anser alla av SDs väljare anser att flyktingpolitiken är för generös och bör skärpas. Hela 98 procent har denna åsikt. En klar majoritet av Ms och KDs väljare håller också med om detta, 71 respektive 66 procent. De osäkra väljarna är något mer för att skärpa flyktingpolitiken jämfört med genomsnittet.

Andel som instämmer helt eller delvis till påståendet	Partier									
	Alla	SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Osäker
Den svenska flyktingpolitiken är alldeles för generös och bör skärpas	54%	98%	71%	66%	38%	27%	16%	39%	19%	58%

Index om att svenskar känner ett större ansvar för sitt arbete ökar till hittills högsta indexvärde

I detta diagram sammanställs tre negativa påståenden som tre index istället för som tidigare andel av befolkningen för att lättare kunna jämföra attityder över tiden med bara ett värde för varje år. Ju högre indexvärde desto mer negativ är befolkningen.

Diagrammet bekräftar bilden att de mest negativa attityderna återfinns inom området brott och utländsk bakgrund. Indexvärdet på 2,6 visar att attityderna förbättrats något efter två mätningar efter den stora asylinvandringen med försämrade attityder. Ännu kryper inte detta index tillbaka till rekordnivåerna under 2013 och 2014.

Index för utnyttjande av sociala förmåner i Sverige ökade något men ligger fortfarande väldigt stabilt. Attityderna har pendlat mellan 1,9 och 2,0 under alla åren sedan 2005.

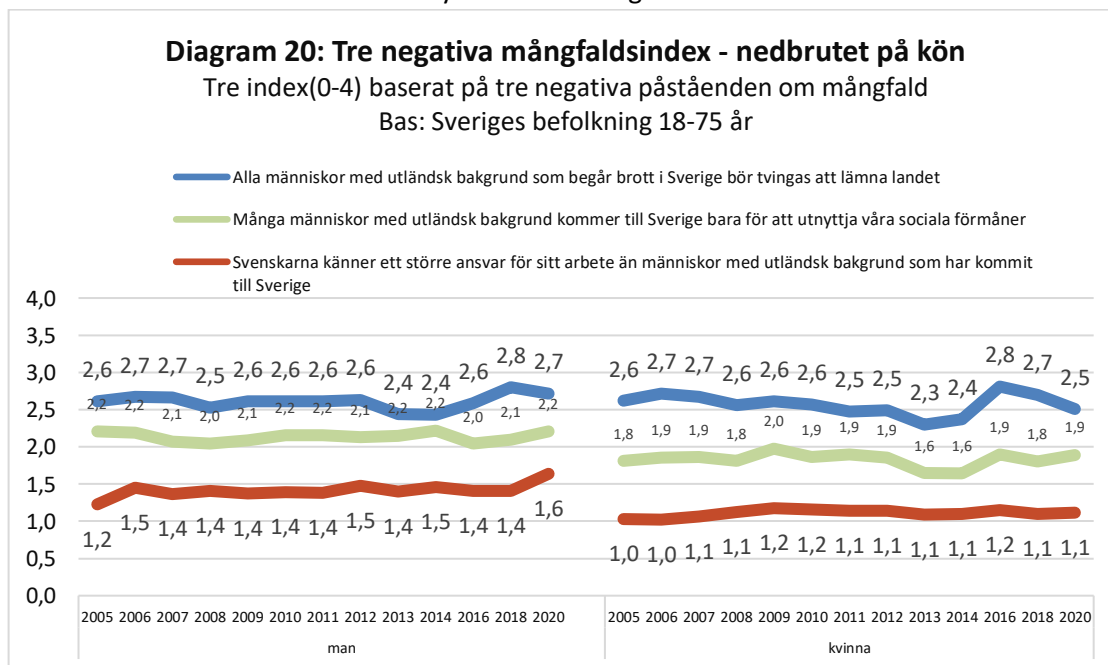
Attityderna gällande om svenskar har ett större ansvar för sitt jobb än vad människor med utländsk bakgrund har ligger stabilt över tiden, mellan 1,1 och 1,3. Men 2020 har för första gången index ökat till 1,4 vilket måste ses som ett trendbrott som bör observeras noggrant i framtida studier.

Negativ index om mångfald avslöjar att män blir ännu mer negativa till mångfald än kvinnor

Både män och kvinnor är mest negativa till påståendet om att människor med utländsk bakgrund som begår brott i Sverige skall tvingas att lämna landet, i en jämförelse med övrig två negativa påståendena. Men för såväl kvinnor och män så har attityderna till brott och människor med utländsk bakgrund ändras något sedan förra mätningen. Bland kvinnor går det dessutom att skönja en trend mot något mindre negativa attityder i denna fråga eftersom man blivit mer positiv i denna fråga ända sedan 2016.

Både kvinnor och män instämmer i mindre utsträckning till påståendet om att människor med utländsk bakgrund bara skulle komma till Sverige för att utnyttja de sociala förmånerna. Även till detta påstående är dock män mer negativa än kvinnor. Både män och kvinnor har fått sämre attityder i denna fråga sedan 2018. Bland kvinnorna går det dessutom att skönja en trend i försämrade attityder i denna fråga sedan 2016.

Män och kvinnor instämmer inte alls i lika hög grad till att svenskar skulle känna ett större ansvar för sitt arbete än människor med utländsk bakgrund, i en jämförelse med de övriga två negativa påståendena. Men även här är män mer negativa än kvinnor. Och deras attityder över tid skiljer sig också då kvinnors attityder ligger stabilt sedan flera mätningar tillbaka, medan männen uppvisar de mest negativa attityderna i denna fråga sedan 2005. Indexvärdet är i år på 1,6. Aldrig tidigare har ett sådant högt indexvärde redovisats för mäns attityder i denna fråga.

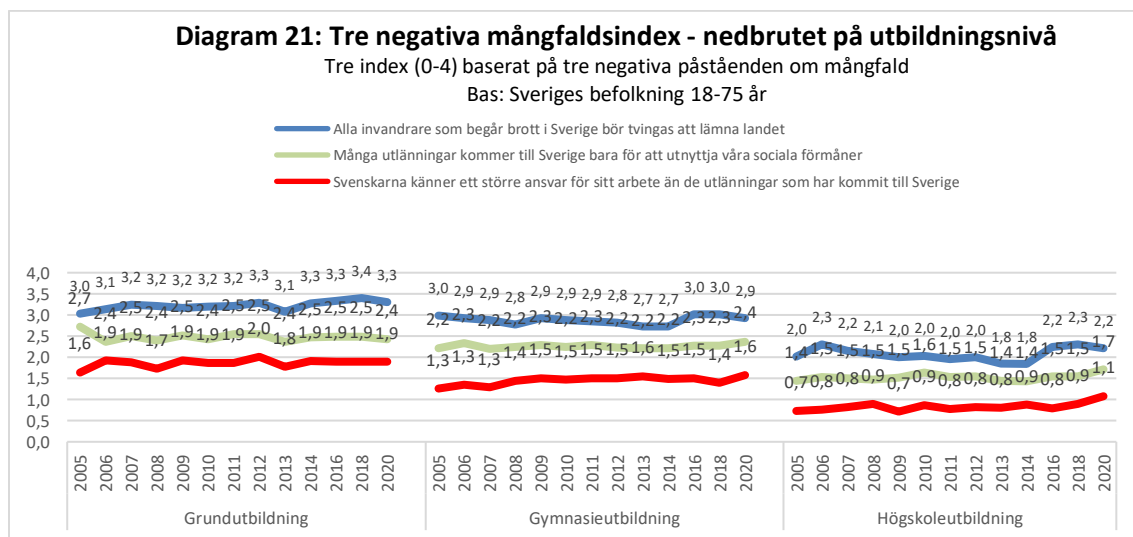
Negativa index visar på att de med gymnasie- och högskoleutbildningar blivit mer negativa

Genomgående har de med grundutbildning mer negativa attityder till alla tre påståenden än de andra grupperna, medan de med högskoleutbildning är genomgående minst negativa till alla tre påståenden.

Samtliga tre grupper med olika utbildningsnivåer är mest negativa till mångfald vad gäller brott och utländsk bakgrund. Men samtliga har fått förbättrade attityder till mångfald till vad gäller att tvinga de som begår brott i Sverige att lämna landet. Nivåerna ligger dock kvar en genomsnittsnivå för detta påstående över tiden för alla tre utbildningsgrupper.

Samtliga grupper har något mer positiva attityder till mångfald och utnyttjande av förmåner jämfört med mångfald och brott. Dessa attityder har legat relativt stabilt över tiden. Om attityderna förbättras något bland grundskoleutbildade så har de istället försämrats bland gymnasie- och högskoleutbildade, och det finns en viss antydning på svaga trender till mer negativa attityder bland dem. Hos såväl de gymnasie- respektive högskoleutbildade är faktiskt 2020 års resultat på de högsta uppmätta resultaten för dessa grupper sedan 2005, nämligen 2,4 respektive 1,7.

Denna utveckling i negativa attityder bland gymnasie- och högskoleutbildade går också att finna i påståendet om att svenskar känner större ansvar för sitt arbete än de med utländsk bakgrund. Om index för grundskoleutbildade ligger stabilt sedan flera mätningar så har det istället ökat denna gång för gymnasieutbildade, medan de annars mest positiva akademikerna uppvisar en trend i mer negativa attityder sedan 2016. Medan gymnasieutbildade tangerar sitt mest negativ resultat, 1,6, så är årets 1,1 ett rekordhøgt negativt index för akademikerna.

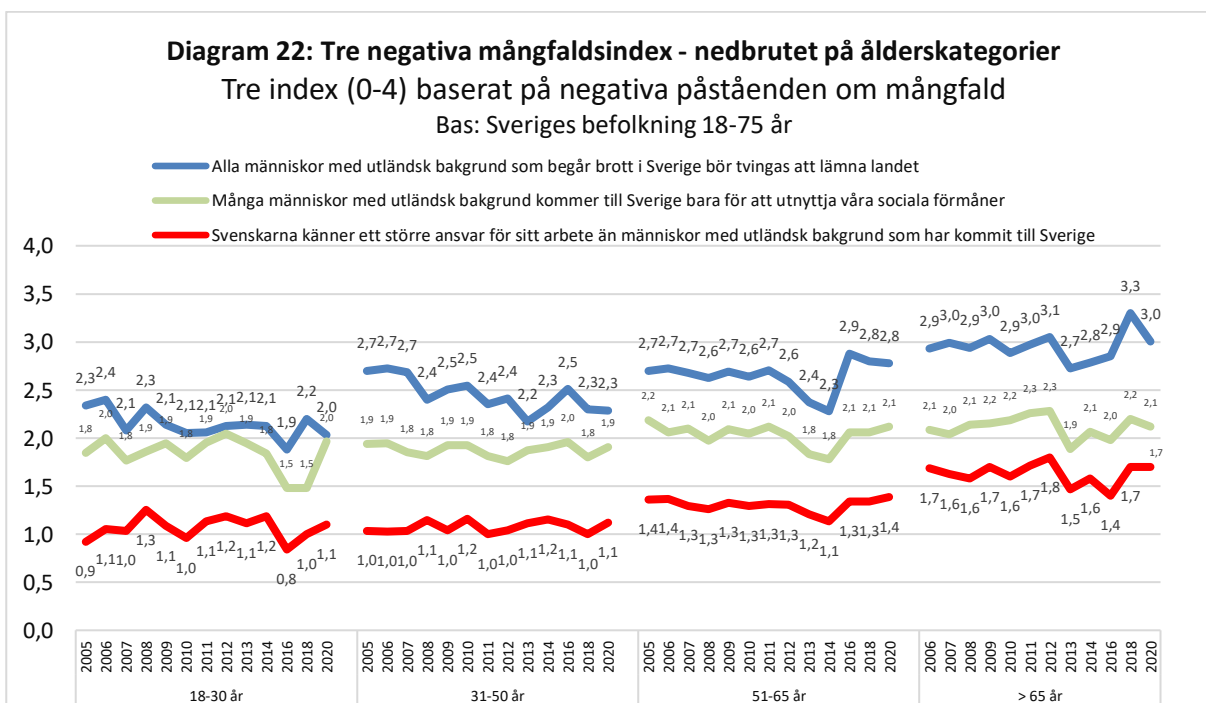

Försämrade attityder bland unga att människor kommer till Sverige för de sociala förmånernas skull

Genomgående har den yngsta åldersgruppen (18–30 år) minst negativa attityder i alla tre påståenden än de andra åldersgrupperna. Resultaten visar att ju äldre man är desto mer negativa attityder har man till mångfald i dessa frågor. Samtliga fyra åldersgrupper är mest negativa till mångfald vad gäller att de med utländsk bakgrund som begär brott skall utvisas i en jämförelse mellan de tre påståendena. Därefter kommer synen på att människor bara kommer till Sverige för att utnyttja de sociala förmånerna. Minst negativa är alla åldersgrupper till att människor med utländsk bakgrund tar mindre ansvar för sitt jobb än vad svenskar gör.

Den yngsta årsgruppen har fått mer positiva attityder till mångfald och brott, men gruppen unga har istället blivit mer negativ till påståendet om utnyttjande av sociala förmåner bland utlandsfödda. Resultatet är det högsta negativa värde som uppmätts, 2.0. Det finns också en trend till försämrade attityder bland de unga då de allt oftare anser att människor från andra länder tar mindre ansvar för sitt arbete än vad svenskarna gör.

Inom gruppen 31–50 år så går det att skönja något sämre attityder även om samtliga variabler är relativt stabila sedan tidigare. Relativt stabila index uppvisar även gruppen 51–65 år. Den äldsta gruppen visar på andra sidan snarare upp något mer positiva attityder till mångfald i dessa aspekter jämfört med 2018.

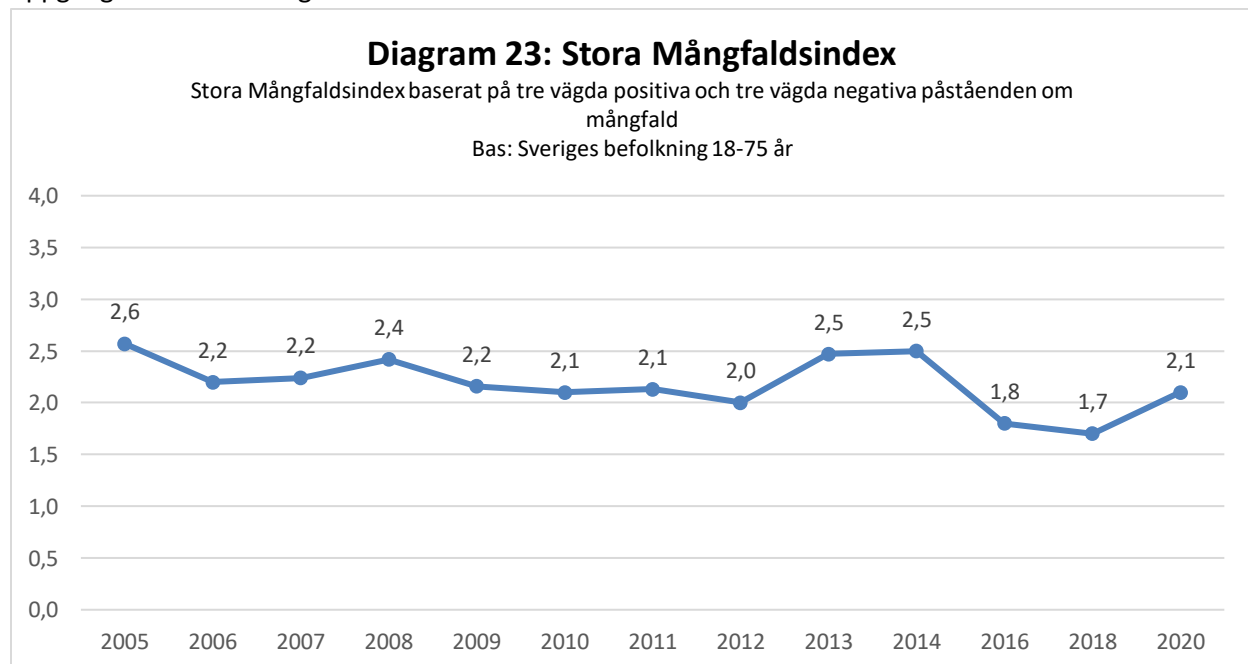

8. Stora Mångfaldsindex och andelen positiva/negativa

Med hjälp av tre positiva påståenden om mångfald *"Samhället bör skapa möjligheter för människor med utländsk bakgrund att bevara sina kulturella traditioner"*, *"Alla människor med utländsk bakgrund som kommer hit måste ges samma sociala rättigheter som landets egen befolkning"* och *"Det är bra om människor med utländsk bakgrund som kommit till Sverige behåller sitt modersmål och lär sina barn det"* och tre negativa påståendena om mångfald *"Ju mindre man märker av alla människor med utländsk bakgrund desto bättre är det"*, *"Människor födda i Sverige känner ett större ansvar för sitt arbete än de människor med utländsk bakgrund som har kommit till Sverige"*, *"Många människor med utländsk bakgrund kommer till Sverige bara för att utnyttja våra sociala förmåner"*, har det sk Stora Mångfaldsindex över attityder till mångfald konstruerats.

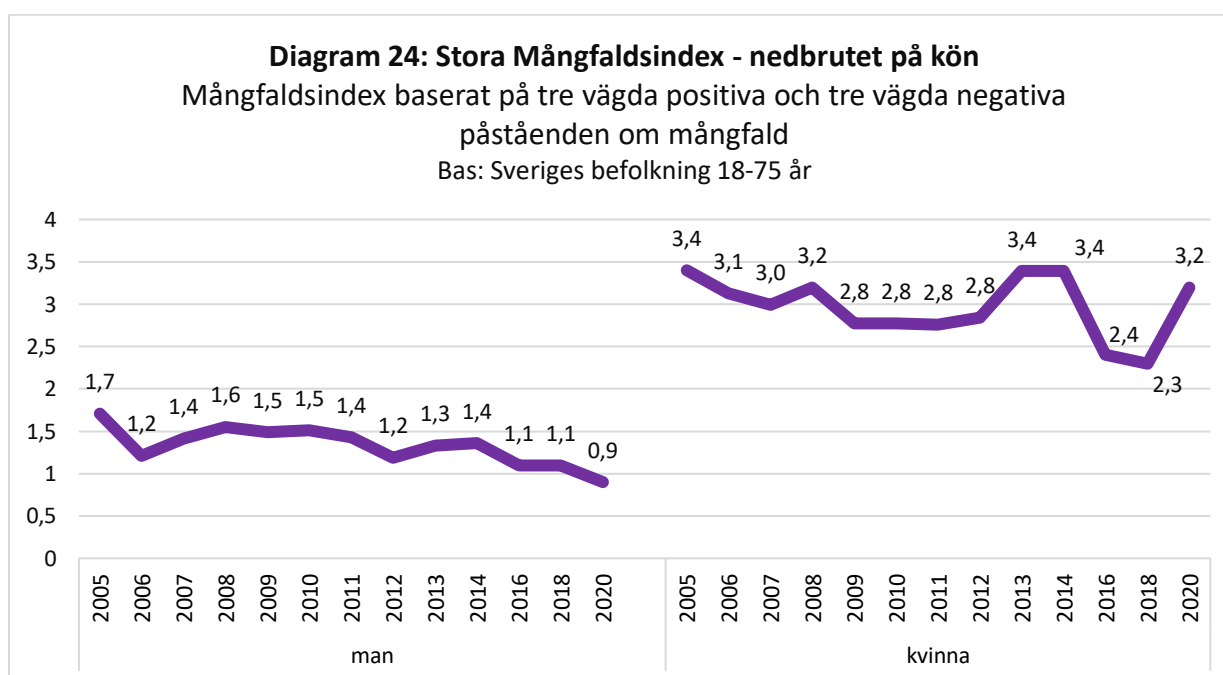
Stora Mångfaldsindex ökar åter och bryter den negativa trenden

Attityderna till mångfald enligt detta index visar att attityderna tidigare har legat inom intervallet 1,7 och 2,6. Förra årets indextal låg på 1,7 och var en bottennotering. Det fanns en trend i försämrade attityder efter den stora asylinvandringen 2015. Denna negativa trend har nu brutits och indextalet når 2,1 vilket inte är i närheten av de relativt höga nivåerna 2013 och 2014, men det ligger på nivåer som uppmättes 2010–2011. Det återstår och se om det blir en uppåtgående trend vid nästa mätning eller om denna uppgång bara var tillfällig.

Polarisering i attityder till mångfald mellan män och kvinnor

Kvinnor är, och har genom alla årens mätningar varit, något mer positiva än män till mångfald, vilket diagrammet nedan visar. Den tydliga ökningen av positiva attityder i detta index från 2018 till 2020 går att härleda till kvinnorna. Efter att ha uppvisat en trend i mer negativa attityder så vänder nu indexkurvan kraftigt upp. Indexvärdet på 3,2 innebär att man nästan återigen blivit lika positiv som man var innan flyktingvågen 2015, dvs som under åren 2013–2014.

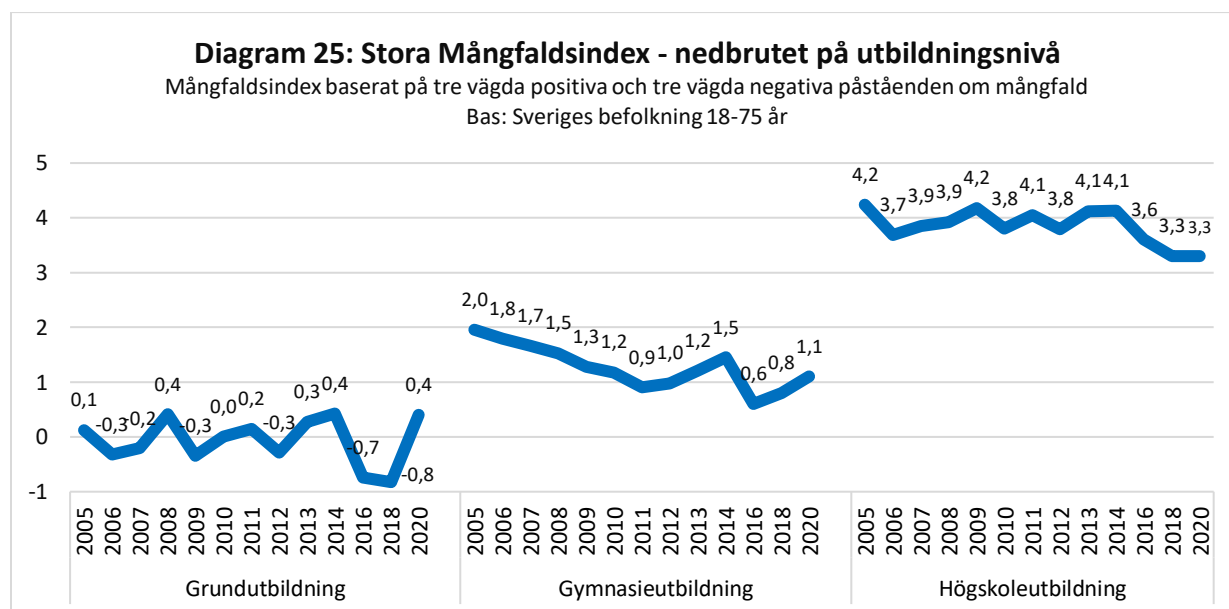
Männens attityder som också försämrades efter flyktingvågen och som då noterades och tangerades bottenrekord under 2016 och 2018, slår nu ytterligare ett bottenrekord med 0,9. Trenden i försämrade attityder förstärks. Det är första gången som indexvärdet når under 1,0 sedan mätningarna började 2005.

Denna utveckling tyder på en polarisering i attityder till mångfald mellan kvinnor och män. Kvinnor som tidigare var mer positiva än män har förstärkt denna position, medan männen som varit mer negativa har blivit ännu mer negativa.

Förbättrade attityder till mångfald bland gymnasie- och grundutbildade – inte bland akademiker

När det gäller sambandet mellan utbildningsnivå och attityder till mångfald, är det tydligt sedan tidigare att de som har högre utbildning är de som är mest positiva till mångfald, och följaktligen de som har grundutbildning är de som är mest negativt inställda.

Akademikerna som är mest positiva nådde dock sin egen bottennotering 2018 på 3,3. I årets mätning ligger man kvar på samma låga bottennivå. Denna negativa trend för akademiker är således inte bruten utan har snarare planat ut.

De med gymnasieutbildning fick också rekordlåga nivåer under 2016 med 0,6 efter den stora asylinvandringen 2015. Årets resultat innebär nu istället att det har blivit en trend i positiva attityder bland dem även om årets resultat inte når upp till samma nivå som 2014 innan flyktingvågen. De med grundutbildning ökar kraftigt i år och tangerar återigen sina egna rekordnivåer på 0,4 efter förra mätningens bottenrekord.

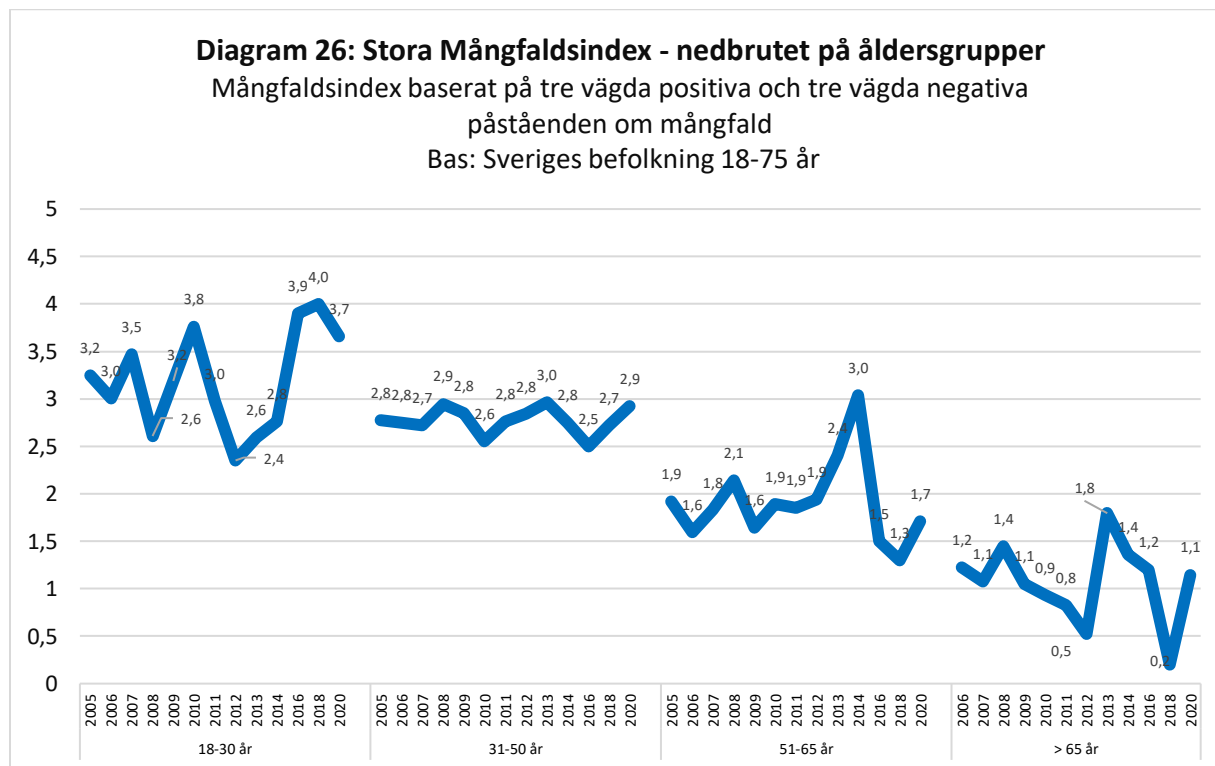
Sedan 2005 uppvisar de med gymnasie- respektive högskoleutbildning en långsiktig svag trend i mer negativa attityder. Detta gäller inte för de med grundutbildning även om denna grupp generellt sett har sämst attityder till mångfald.

Männens försämrade attityder till mångfald slår inte igenom i någon av dessa grupper baserat på utbildningsnivå, då de förbättrade attityderna hos kvinnorna är starkare överlag för alla grupper, än de försämrade attityderna bland männen.

Förbättrade attityder till mångfald bland de åldersgrupper som har sämre attityder sedan tidigare

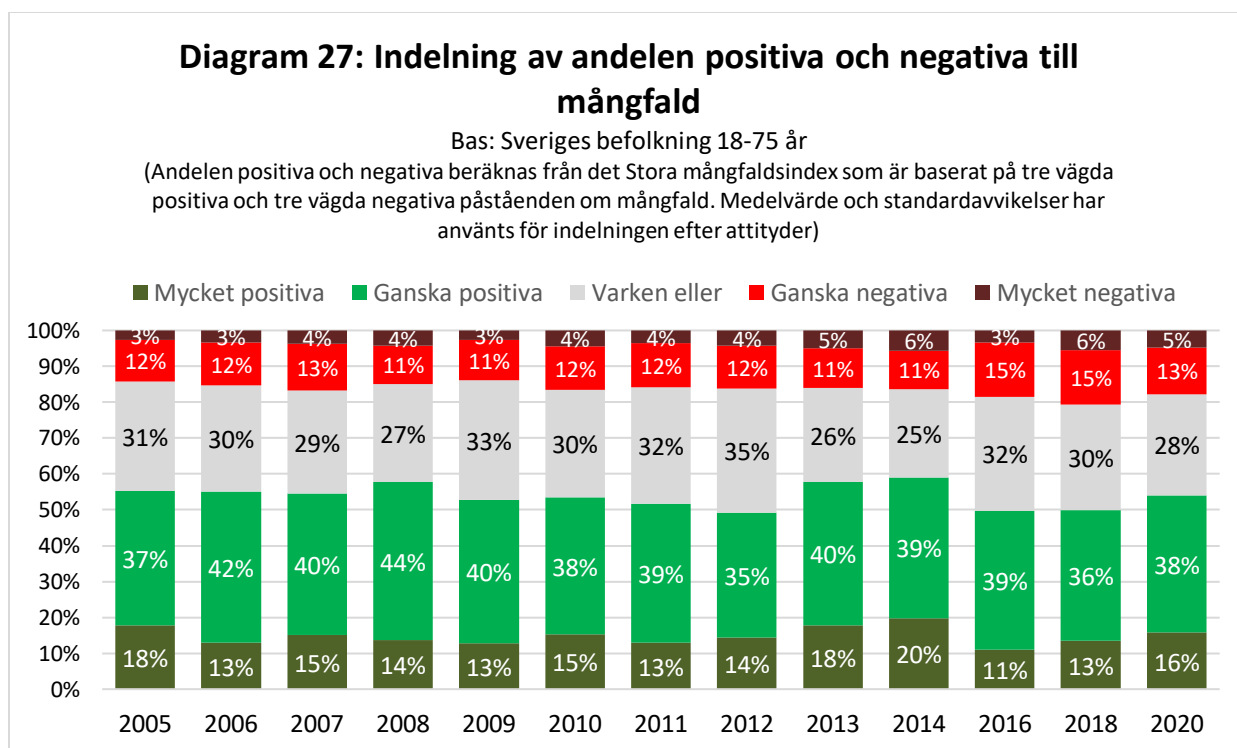
Sedan tidigare kan man konstatera att de unga är de som är mest positiva till mångfald, medan de äldsta är de som är mest negativa. Men ser man på förändring sedan 2018 ser det annorlunda ut. De unga har blivit något mindre positiva 2020, ingen dramatisk minskning eller trend, utan bara mindre positiva. De lämnar därmed det goda rekordresultatet från 2018.

Motsatsen gäller för de övriga åldersgrupperna som istället blivit mer positiva 2020. Bland gruppen 31-50 år går det att finna en trend i positiva attityder till mångfald, och man tangerar sitt rekordindex. Inom åldersgrupperna 51-65 år och 65-75 år bröts trender i negativa attityder i år, och man lämnade sina bottenrekord från förra mätningen.

Andelen positiva till mångfald ökar - men når inte upp till 2014 års andel positiva

I denna analys delas det Stora mångfaldsindexet upp Sveriges befolkning i andelar som är positiva respektive negativa till mångfald för att se om någon grupp ökat eller minskat över tiden.

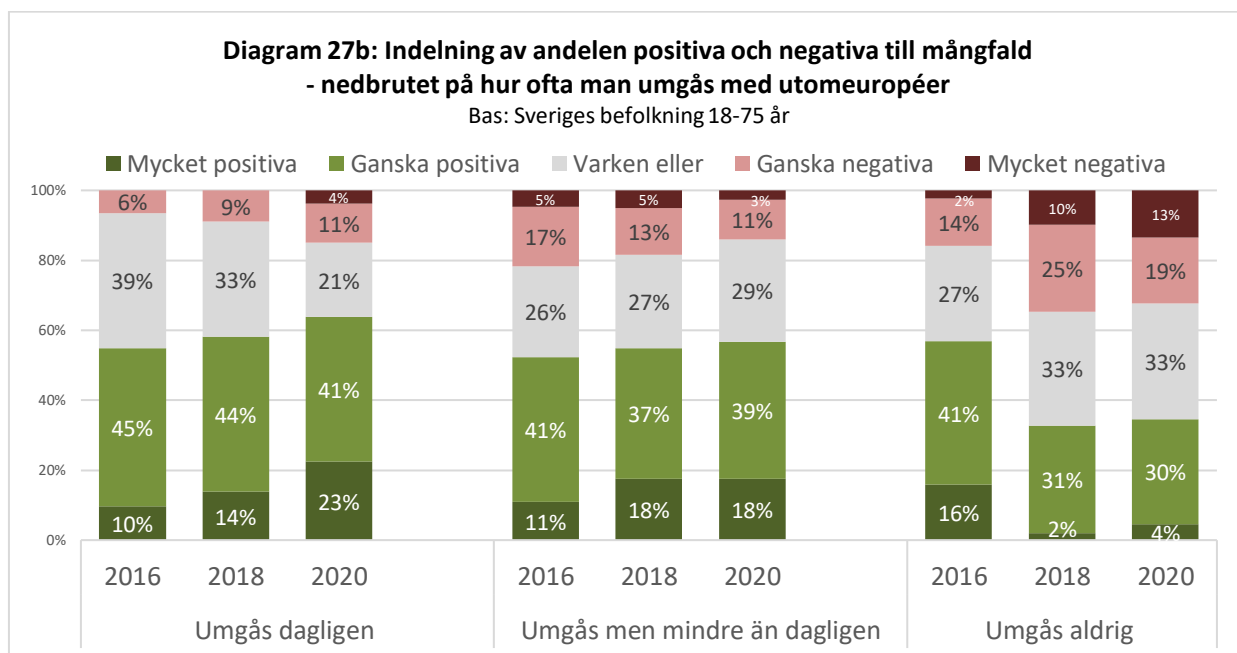

Diagrammet ovan visar att andelen positiva ökar något 2020. Såväl de som är mycket som ganska positiva till mångfald ökar sin andel. Detta efter att andelen minskat under 2016 och 2018 efter den stora asylinvandringen 2015. Enligt detta index är nu återigen en majoritet, 54 procent, positiva till mångfald. Det är dock en del kvar för att uppnå högsta uppmätta resultatet på 59 procent 2014.

Andelen ganska och mycket negativa minskar något från 21 procent 2018, till 18 procent 2020. Och årets resultat bryter därmed en svag trend i negativa attityder sedan 2014. Men sett över tiden så ligger andelen negativa mycket stabil över tiden.

De som umgås med utomeuropéer är mest positiva till mångfald – och de blir alltmer positiva

Diagrammet nedan visar tydligt att ju oftare svenskar umgås med människor med utomeuropeisk bakgrund desto större andel är positiva till mångfald. Det berättar dock inget om det kausala sambandet, dvs om man är mer positiv därmed umgås mer, eller om man umgås mer och därmed blivit mer positiv.

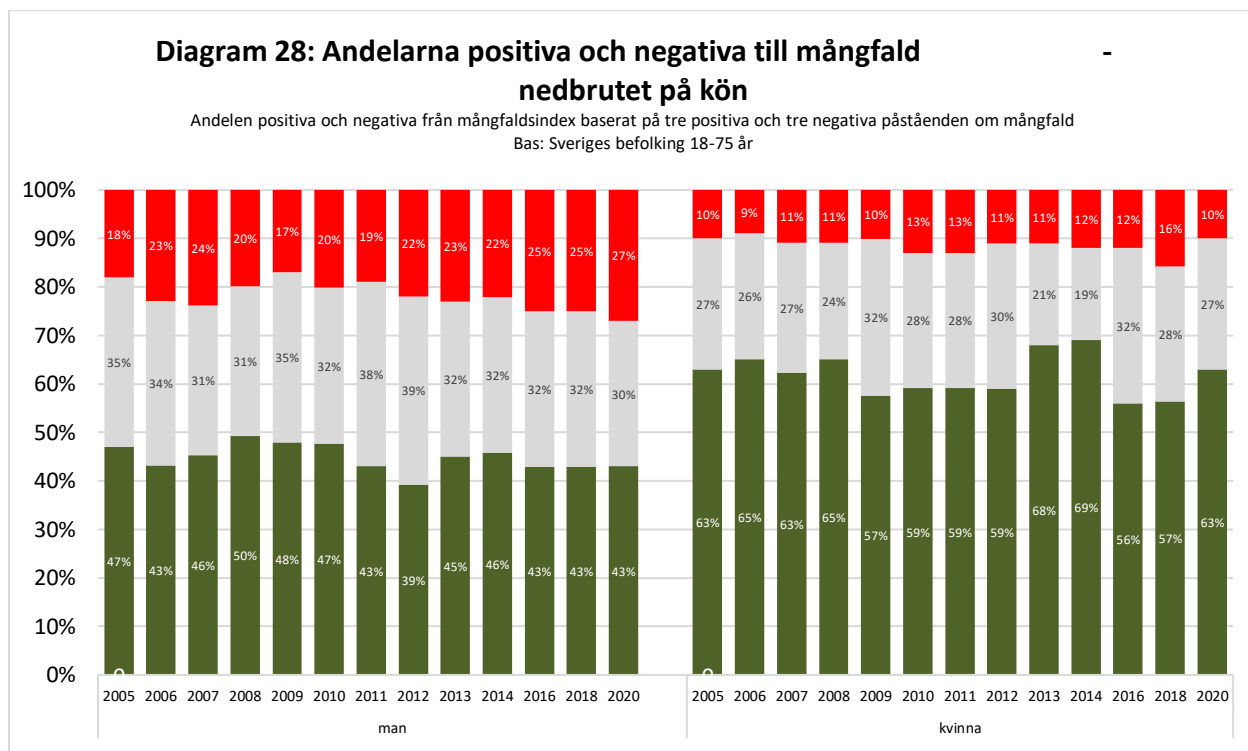
Andelen positiva bland de som umgås dagligen med människor med utomeuropeisk bakgrund 2020 är 64 procent, vilket också är en trend i mer positiva attityder sedan 2016. Dock har andelen negativa också ökat, och därmed också en trend i mer negativa attityder, vilket tyder på en viss polarisering av attityderna inom denna grupp som har stor kontakt med utomeuropéer.

Andelen positiva bland de som har detta umgänge, men inte dagligen, är 57 procent, dvs något lägre än de som umgås dagligen. Här finns också en trend i mer positiva attityder sedan 2016. Dock har andelen med negativa inte ökat som för dem med daglig kontakt, utan istället minskat.

Svenskar som aldrig umgås med utomeuropéer har minst andel positiva, 34 procent. Dock låg andelen positiva inom denna grupp betydligt högre 2016, nämligen på 57 procent, på samman nivåer som de som uppger att man umgås. Andelen negativa är var också betydligt mindre. Men det är tydligt att något hände med attityderna inom denna grupp efter 2016 års mätning som gjorde att de blev betydligt mer negativa till mångfald.

Polarisering av andelen män och kvinnor som är positiva mot mångfald

Diagrammet nedan visar återigen att kvinnor generellt sett är mer positiva till mångfald än män, så har det alltid varit i dessa mätningar. Män tangerar den minsta andelen positiva även 2020 på 43 procent. Andelen positiva bland kvinnorna ökar istället efter två mätningar med rekordlåga resultat. Ännu har inte andelen positiva bland kvinnor kommit upp till rekordåret 2014.

Ser man till andelen negativa så har den ökat bland män sedan 2009 då endast 17 procent var negativa. Idag är 27 procent av männen negativa till mångfald, vilket innebär det högsta uppmätta resultatet för män.

Bland kvinnorna uppmättes den största andelen negativa 2018 när 16 procent var negativa till mångfald. Denna siffra har gått tillbaka 2020 och landar på 10 procent, en mer normal nivå för kvinnor i Mångfaldsbarometern.

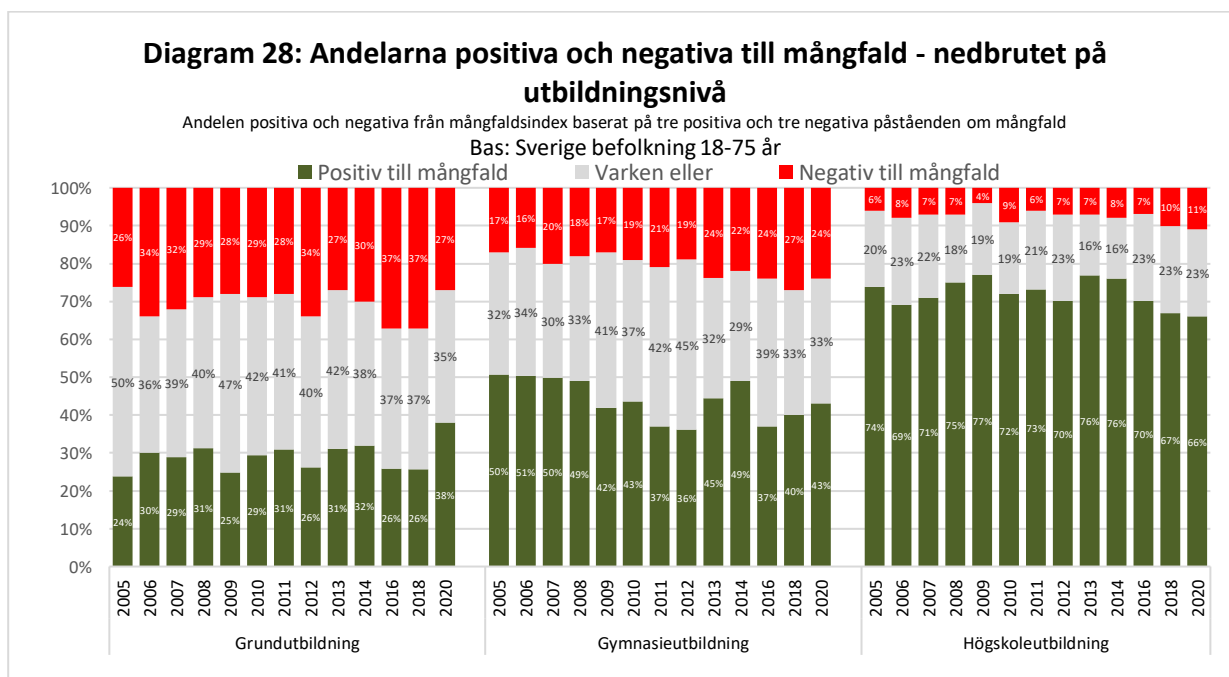

De med högre utbildningsnivå har blivit mer negativa - och de med lägre utbildning mer positiva

Utbildning och attityder till mångfald korrelerar starkt, dvs det finns ett klart positivt samband mellan dessa variabler. Ju högre utbildning desto större andel med positiva attityder till mångfald. Under 2020 har istället de mer negativa med lägre utbildningsnivå blivit något mer positiva, medan de mer positiva akademikerna blivit mer negativa, dvs mot en harmonisering av attityder, även om det är långt kvar.

De med grundskoleutbildning, dvs de mer negativa, har ökat sin andel positiva kraftigt från 26 procent till 38 procent. Detta är det högsta uppmätta resultatet någonsin för denna grupp i denna studie. Andelen som är positiva med gymnasieutbildning har också ökat detta år, från 40 till 43 procent, och här kan skönjas en trend med mer positiva attityder de senast tre mätningarna. Fortfarande en bit kvar dock till rekordnivåer runt 50 procent strecket.

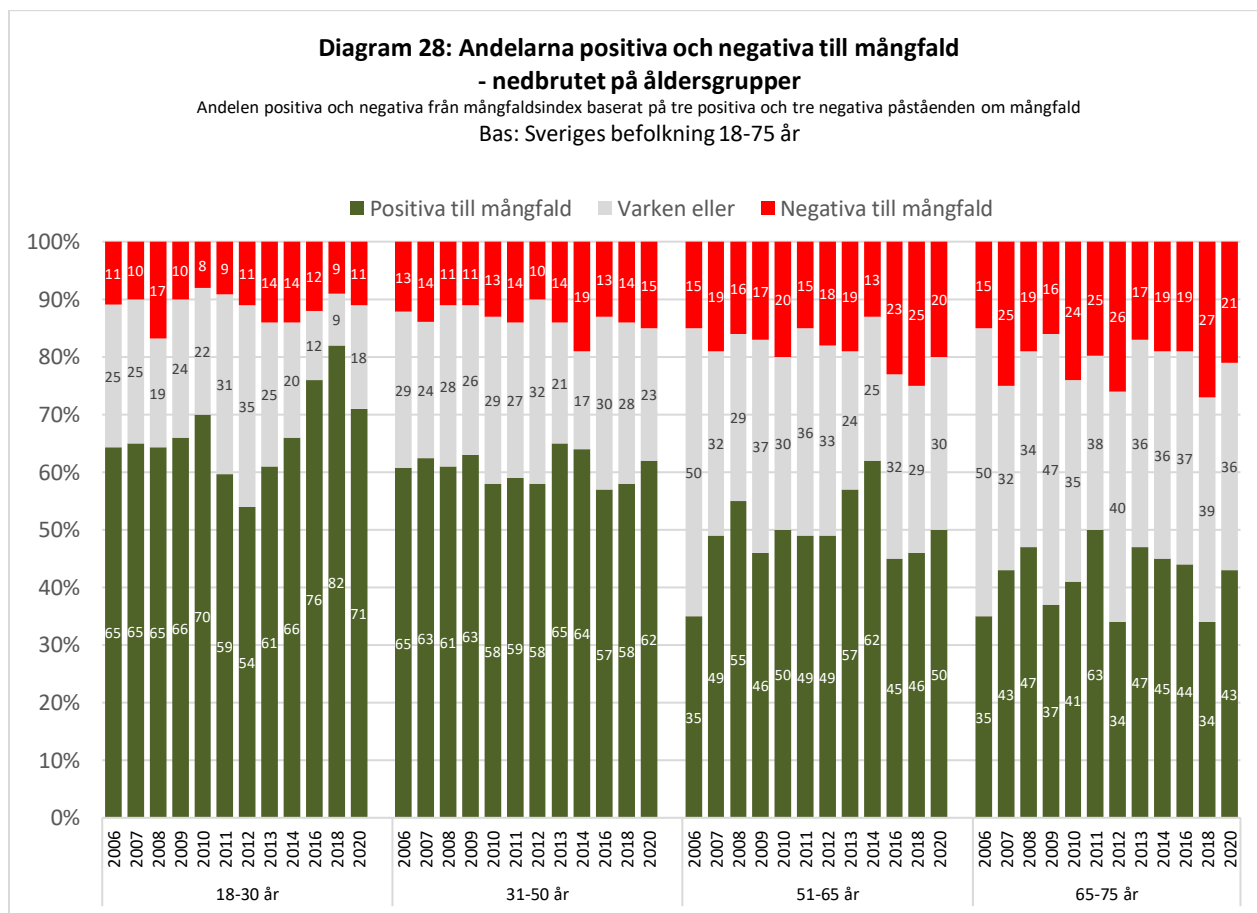
Däremot har de positiva akademikerna fått försämrade attityder. Årets resultat på 66 procent andel positiva innebär det lägsta uppmätta indextal hittills för akademikerna. En nedåtgående trend är tydlig sedan 2016, dvs året efter den stora asylinvandringen 2015.

Andelen negativa minskar bland de med grundskole- och gymnasieutbildning. Däremot ökar andelen negativa bland akademikerna. Här kan också skönjas en trend med negativa attityder. Det är den största uppmätta andelen hittills för akademikerna, även om de ligger långt från de negativa i de andra grupperna.

Förbättrade attityder hos alla åldersgrupper utom bland de unga

Ju yngre man är desto mer positiv är man till mångfald. Trots det försämras de ungas (18–30 år) resultat 2020 då andelen positiva minskar från 82 till 71 procent. Fortfarande relativt hög andel för unga i en jämförelse med tidigare år. Inom åldersgruppen 31–50 år ökar istället andelen positiva till 62 procent från 58 procent. En svag trend kan skönjas för andelen med dessa positiva attityder. Denna svaga trend kan också skönjas för andelen för årsgruppen 51–65 år, men på lägre nivåer. Hos de äldre (65–75 år) ökar också andelen positiva från 34 till 43 procent. Därmed bryts en negativ trend sedan 2013.

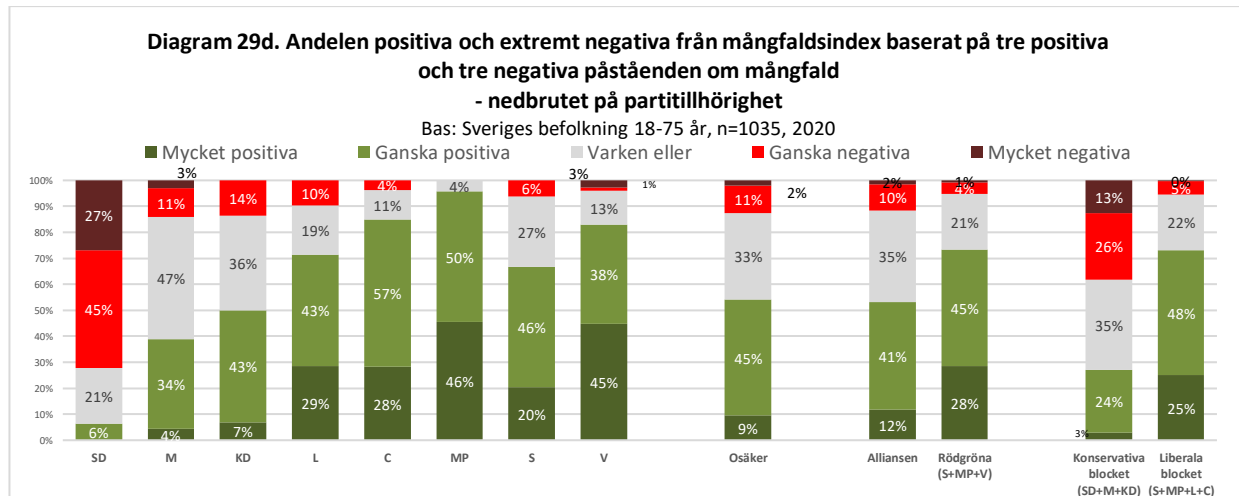

Något ökande andel negativa bland de två yngre grupperna (18-30 år respektive 31-50 år) men fortfarande ingen större andel jämfört med tidigare. De båda äldre årsgrupperna (51-65 år respektive 65+ år) får detta år något mindre andelar med negativa även om de har de största andelarna negativa i befolkningen.

Miljöpartiets och Sverigedemokraternas väljare mest positiva respektive negativa till mångfald

Ser man till attityderna till mångfald och bryter ned resultatet på partitillhörighet blir det mycket tydligt var de positiva respektive negativa väljarna finns. Diagrammet nedan visar att de extremt positiva återfinns bland Miljöpartiets väljare där nästan alla, 96 procent, är positiva och ingen uttalat negativ. Vänsterns väljare är nästan lika positiva, där 83 procent är positiva och lika stor andel är ”mycket” positiva som hos Miljöpartiets väljare. Noterbart är att det faktiskt finns tre procent mycket negativa bland Vänsterns väljare.

Bland Liberalernas, Centerns respektive Socialdemokraternas väljare finns en klar majoritet som är positiva 85, 72 respektive 66 procent. Bland KDs väljare utmärker sig hälften som är positiva till mångfald, och endast 14 procent är uttalat negativa. Det finns en större andel positiva än negativa bland Moderaternas väljare, 38 procent, men den största delen av partiets väljare är varken uttalat positiva eller negativa, och uppgår till 47 procent. Sverigedemokraternas väljare utmärker sig i analysen i detta index då så många som 72 procent är negativa till mångfald. Var fjärde av partiets väljare är dessutom mycket negativa. Det finns inget annat parti som kommer i närheten och som har så stor andel väljare som är negativa till mångfald, respektive liten andel positiva, sex procent.

Intressant är förstås att analysera resultatet för de väljare som uppger att man är osäker på vilket parti man skulle rösta på om det vore riksdagsval idag. Andelen positiva bland dem är 54 procent, precis som för genomsnittet. Däremot är andelen negativa, 13 procent, lägre än genomsnittet på 18 procent. Det innebär att osäkra väljare är något mer positiva till mångfald än genomsnittsväljaren.

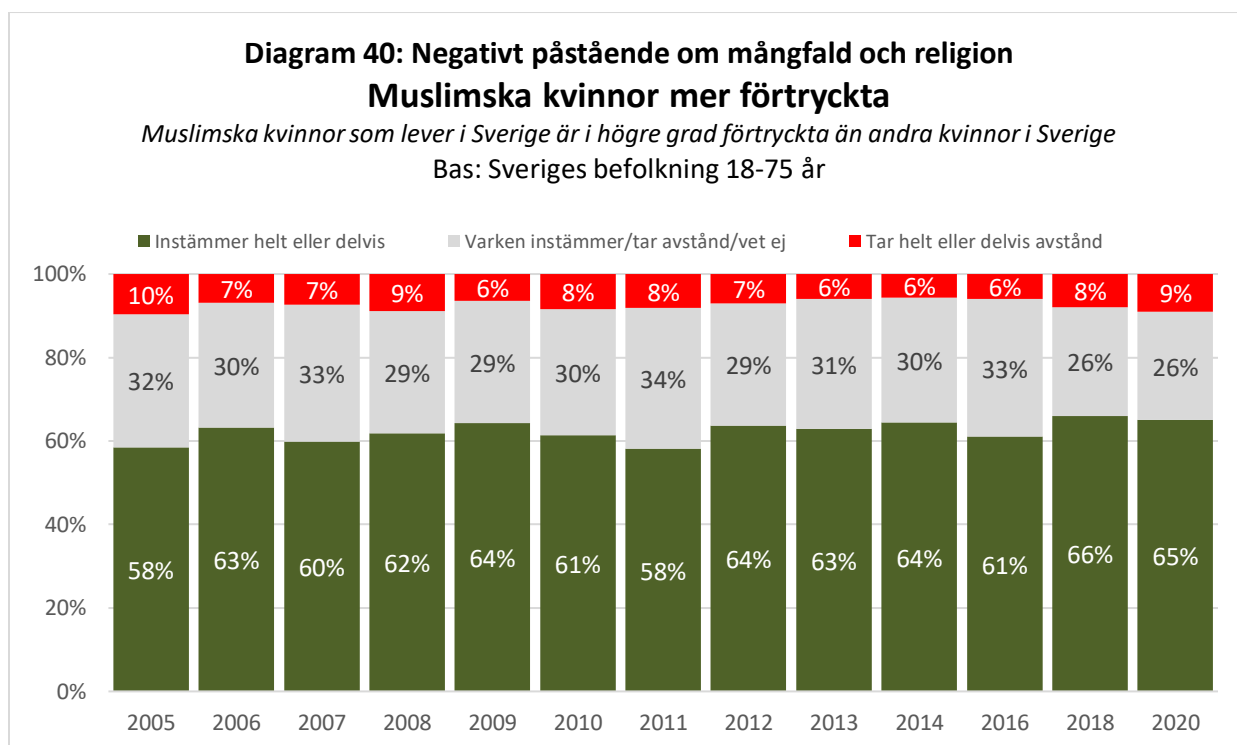
Vid en sammanslagning av partierna till olika block visar det sig att 73 procent av de Rödgrönas väljare är positiva, lika stor andel som ett liberalt block, 53 procent av Alliansens väljare, medan ett konservativt block skulle ha 27 procent som är positiva till mångfald.

9. Attityder till mångfald i ett religionsperspektiv

I detta kapitel studeras attityder till mångfald i ett religionsperspektiv närmare.

Stabil majoritet anser att muslimska kvinnor är mer förtryckta

Det är fortfarande en klar majoritet av befolkningen som tycker att muslimska kvinnor som lever i Sverige är mer förtryckta än andra kvinnor i Sverige – nu 65 procent. Detta innebär en en-procentig minskning från 2018, utan någon trend, inte heller något lågt procenttal sett över tiden. Det är det näst högsta värdet som uppmätts sedan 2005.

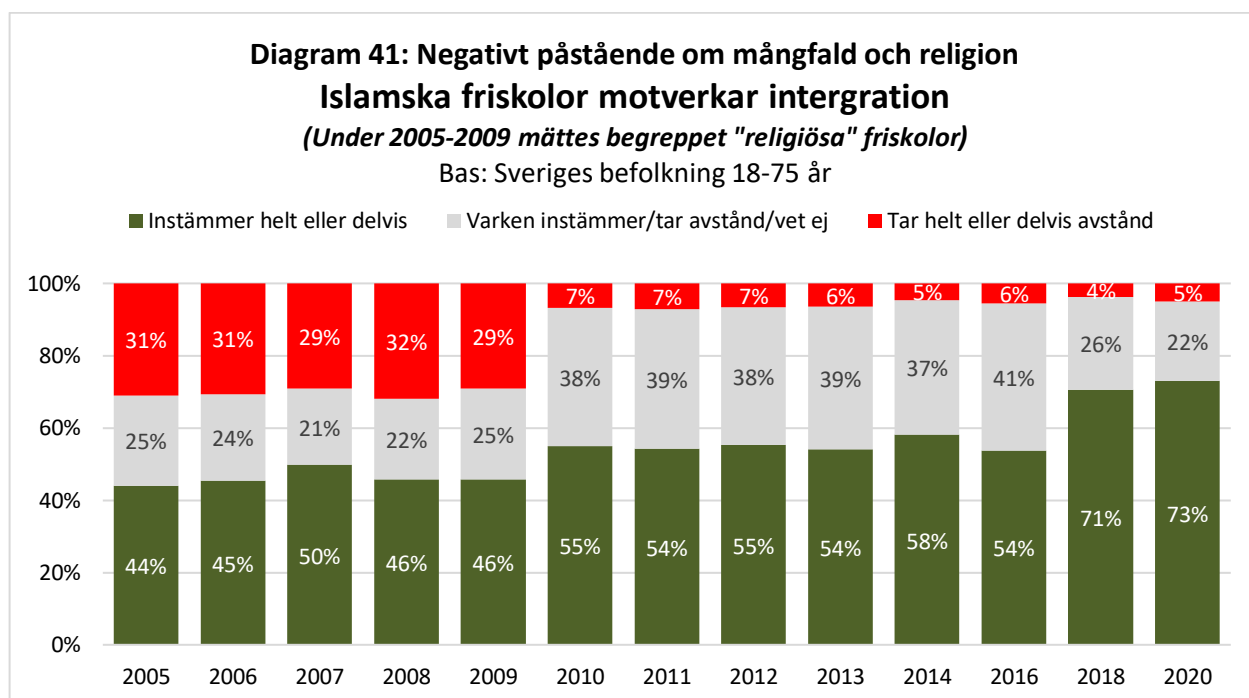

Andelen som tar avstånd från detta påstående ökar marginellt och uppvisar en svag trend, från sex till nio procent sedan 2016. Resultatet är dock fortfarande inom intervallet 6–10 procent som detta avståndstagande alltid legat inom.

Bland SDs väljare instämmer 84 procent med detta påstående, bland Ms väljare 76 procent, bland KDs väljare 69 procent och bland Ls väljare 67 procent – alla över genomsnittet. MPs väljare som är minst negativa bland de som instämmer är 33 procent. De osäkra väljarna är något mindre negativa än genomsnittet då 62 procent instämmer till detta påstående om förtryck.

Motståndet mot islamska friskolor fortsätter att öka

Det ökande motståndet mot islamska friskolor som kraftigt ökade under 2018 har under 2020 ytterligare ökat, vilket innebär en trend i mer negativa attityder. Det är nu det högsta uppmätta resultatet för detta motstånd sedan frågan började mätas 2010. Det är nu 73 procent som anser att dessa friskolor motverkar integration i det svenska samhället. Det är fortfarande bara var tjugonde svensk som tar avstånd från detta, fem procent.

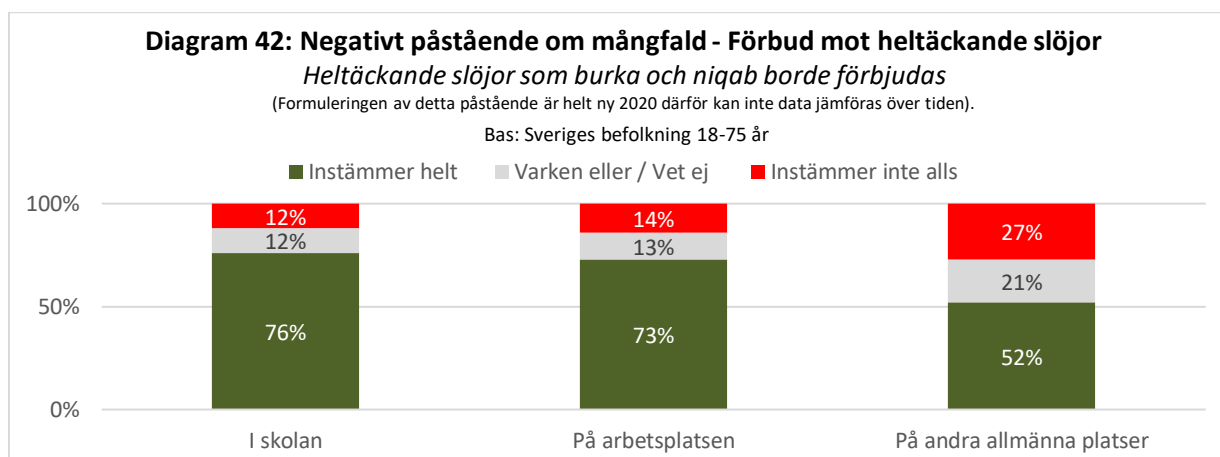

Återigen är SDs väljare betydligt mer negativa än genomsnittet då 95 procent instämmer med detta påstående. Även Ms och Ls väljare är mer negativa än genomsnittet, 77 respektive 76 procent. MPs väljare är återigen minst negativa till mångfald och religion, men det är ändå en majoritet, 51 procent, som instämmer med att dessa typer av skolor försvårar för integrationen. De osäkra väljarna är återigen något mindre negativa än genomsnittet då 71 procent instämmer till detta påstående.

Tre av fyra stödjer förbud mot heltäckande slöjor i skolan och på arbetsplatsen

Det är en klar majoritet av respondenterna som är mot heltäckande slöjor som burka och niqab och anser att de borde förbjudas. Det handlar främst om förbud i skolan och på arbetsplatser som 76 respektive 73 procent stödjer.

Resultatet visar att motståndet mot att bära slöja är något mindre på arbetsplatser än i skolan. Och resultatet är ännu mer accepterande på allmänna platsen då "bara" 52 procent stödjer ett sådant förbud, även om det fortfarande är en majoritet bland svenskarna.

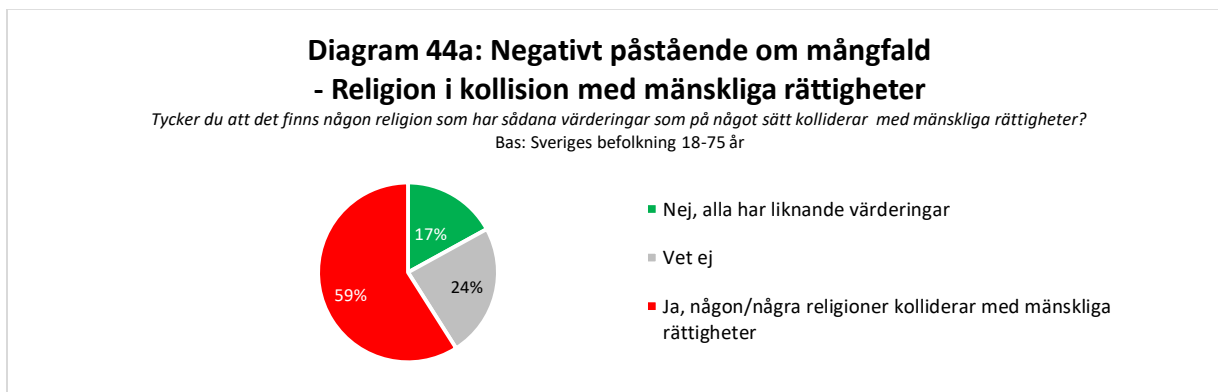

Tabellen nedan visar att nästan samtliga SD väljare är för ett förbud för burka/niqab oavsett plats. Ms och KDs väljare är också mer negativa än genomsnittet. MPs väljare återigen mest positiva till religion och mångfald. Osäkra väljare följer tidigare mönster, nämligen strax under genomsnittet. En majoritet av samtliga partiers väljare är för ett förbud av denna typ av slöja i skolan. En majoritet bland samtliga partiers väljare är även för ett förbud på arbetsplatsen, med MPs väljare som undantag.

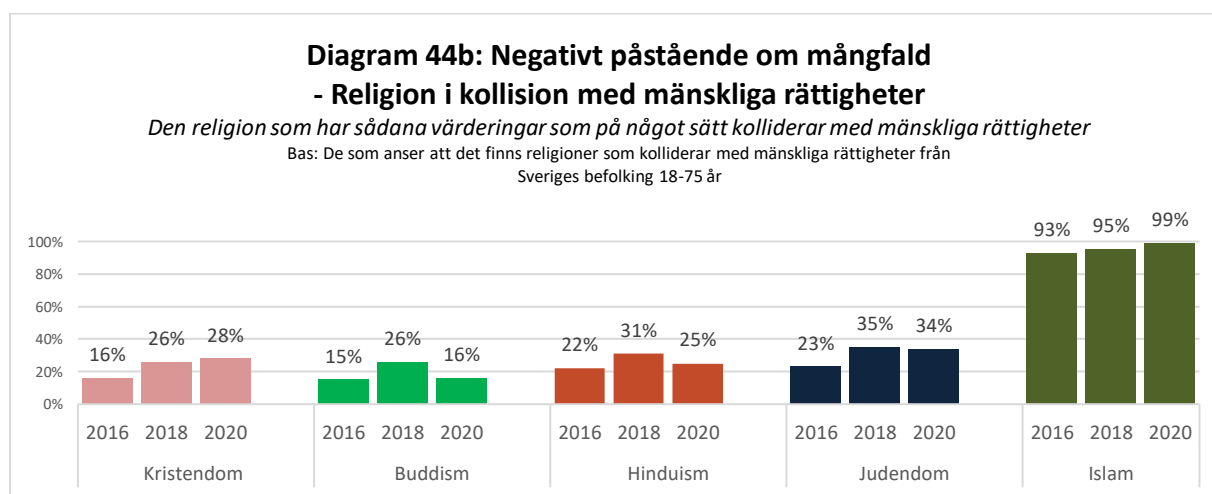
Andel som instämmer helt eller delvis till påståendet	Alla	SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Osäker
Heltäckande slöjor som burka och niqab borde förbjudas – i skolan	76%	98%	86%	86%	71%	63%	53%	72%	58%	73%
Heltäckande slöjor som burka och niqab borde förbjudas – på arbetsplatsen	73%	98%	84%	81%	57%	61%	49%	67%	53%	71%
Heltäckande slöjor som burka och niqab borde förbjudas – på allmän plats	52%	95%	55%	58%	33%	40%	30%	44%	32%	47%

Sex av tio anser att Islam kolliderar med mänskliga rättigheter

En majoritet, 59 procent av respondenterna, anser att det finns religioner som har sådana värderingar att de kolliderar med mänskliga rättigheter. En stor andel, 24 procent, är också osäkra.

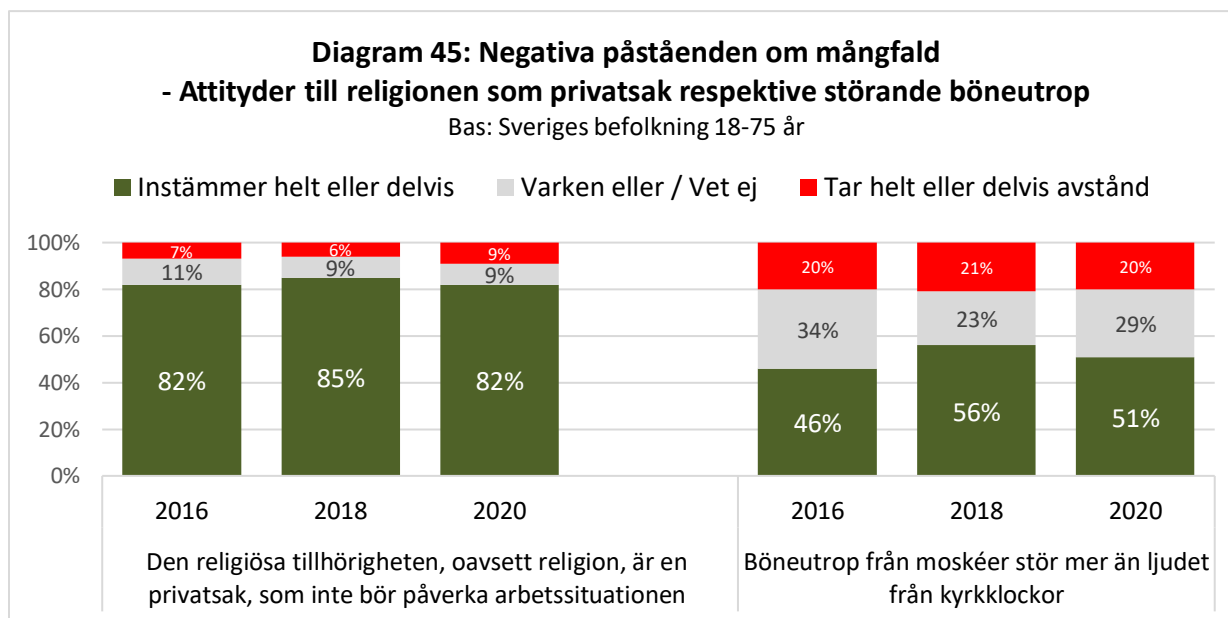

På följdfrågan om vilken religion man anser ha värderingar som kolliderar med mänskliga rättigheter visar det sig att nästan alla syftar på Islam, nämligen 99 procent. Det är en ökning av andelen bland de som ser denna kollision sedan 2016 vilket innebär en trend av mer negativa attityder till Islam i denna fråga. Ungefär var tredje uppger även Judendom och var fjärde Kristendom att deras värderingar inte överensstämmer med mänskliga rättigheter. Trendmässigt innebär det sämre attityder till Kristendom som når rekordhögt 28 procent. Hinduism och Buddhism har istället fått bättre anseende sedan 2018.

Starka och stabila åsikter om att religionen är en privatsak

Fortfarande är det fler än åtta av tio svenskar som tycker att religionen är en privatsak som inte bör märkas eller påverkas på arbetsplatsen. Endast nio procent motsätter sig det. Utan att uppvisa någon trend så går dock andelen med dessa attityder ned något 2020 jämfört med 2018 och landar på samma nivåer som 2016. Det återstår att se vid nästa mättilfälle om det är en tillfällig nedgång eller en trend.

Hälften av befolkningen i Sverige (51%) instämmer helt eller delvis med att böneutrop från moskéer stör mer än ljudet från kyrkklockor. Efter att ha varit en kraftig ökning på 10 procentenheter från 2016 års resultat har årets negativa attityder reducerats med fyra procentenheter i denna fråga, men fortfarande stöds påståendet av en majoritet. De som tar avstånd från detta påstående ligger stabilt sedan 2016 på 20 procent.

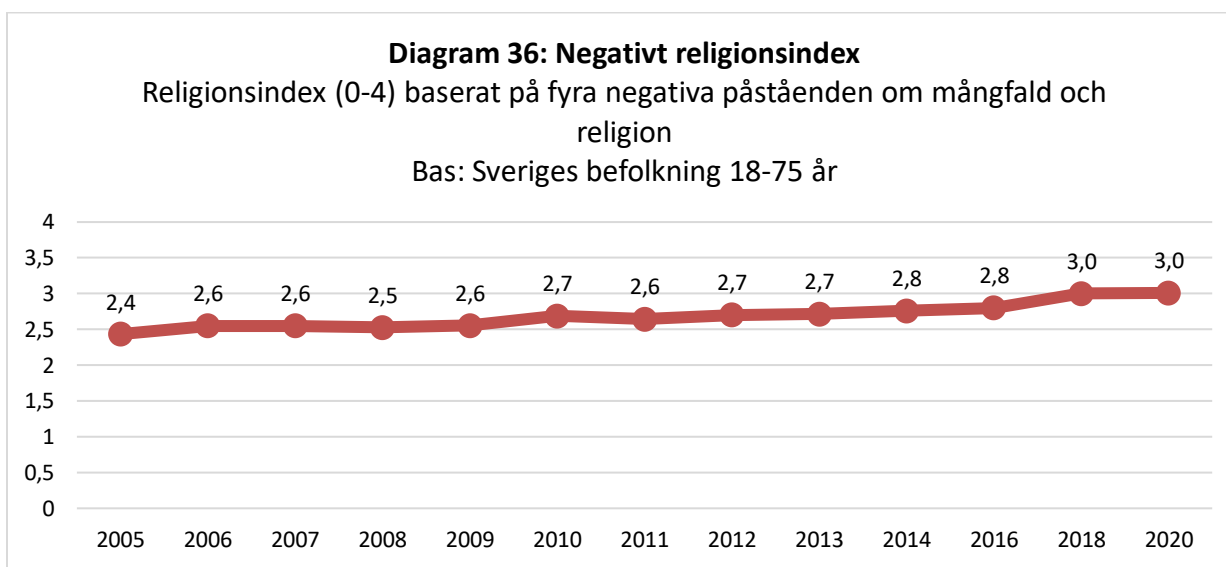
En majoritet av alla partiers väljare instämmer med att religionen är en privatsak. Väljare från SD och M instämmer i mycket högre grad än genomsnittet till detta påstående. Väljare från KD och S, samt de osäkra väljarna, instämmer i lika hög grad som genomsnitt. En majoritet bland SD, M och KDs väljare instämmer också med att böneutrop från moskéer stör mer än ljudet från kyrkklockor.

Andel som instämmer helt eller delvis till påståendet	Alla	SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Osäker
Den religiösa tillhörigheten, oavsett religion, är en privatsak, som inte bör påverka arbetssituationen	82%	96%	92%	83%	67%	73%	52%	80%	67%	82%
Böneutrop från moskéer stör mer än ljudet från kyrkklockor	51%	90%	69%	67%	48%	32%	16%	38%	22%	49%

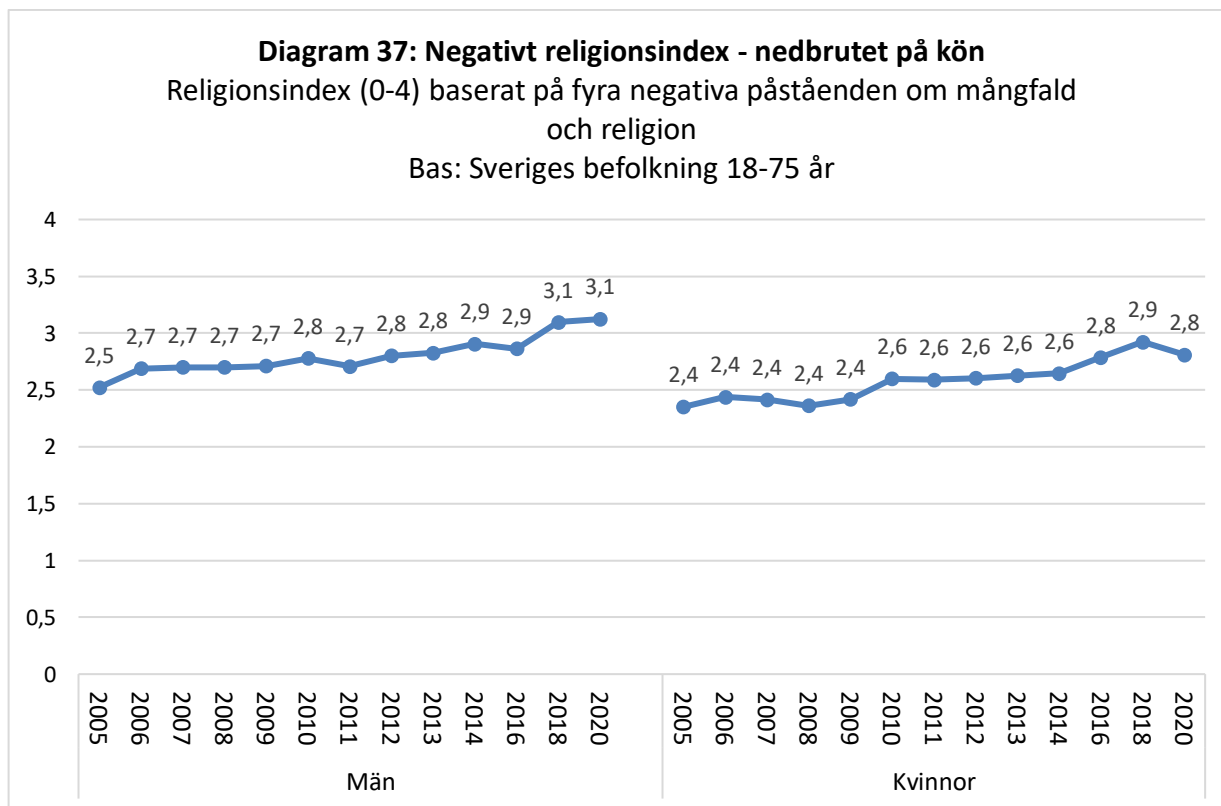
Negativa attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv kvar på högsta nivå

Detta religionsindex är uppbyggt på fyra negativa attityder till mångfald och religion; *Den religiösa tillhörigheten, oavsett till vilken religion, är en privatsak som inte bör påverka arbetsituationen, Böneutrop från moskéer stör mer än ljudet från kyrkklockor, Muslimska kvinnor som lever i Sverige är i större grad förtryckta än andra kvinnor i Sverige, och Islamska friskolor motverkar integration.*

Enligt diagrammet ovan är den svenska befolkningen relativt negativ till mångfald ur ett religionsperspektiv, jämfört med i ett kultur-, arbetslivs- eller boendeperspektiv, då medelvärdet 3,0 är relativt högt på en skala 0–4, där 0 betyder inte alls är negativ och 4 betyder att man är mycket negativ. Indexvärdena har legat mellan 2,4 och 2,8 mellan 2005 och 2016, och därefter har de passerat gränsen 3,0. Årets resultat på 3,0 tangerar således med det högsta negativa värdet 2018. På lång sikt finns det också en svag trend för mer negativa attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv sedan 2005.

En trend i negativa attityder har brutits bland kvinnorna – men rekordnegativa attityder bland män
När resultatet för hur variabeln kön studeras närmare visar det sig att attityderna skiljer sig mellan kvinnor och män. Männen är något mer negativa till mångfald och religion än vad kvinnorna är, och har så alltid varit sedan 2005.

Männen tangerar 2018 års resultat i år vilket innebär att det högsta uppmätta indexvärdet tangeras. Detta innebär att man behåller sina negativa attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv på rekordnivåer. För män går det att skönja en utveckling mot mer negativa attityder till mångfald och ur ett religionsperspektiv sedan 2005.

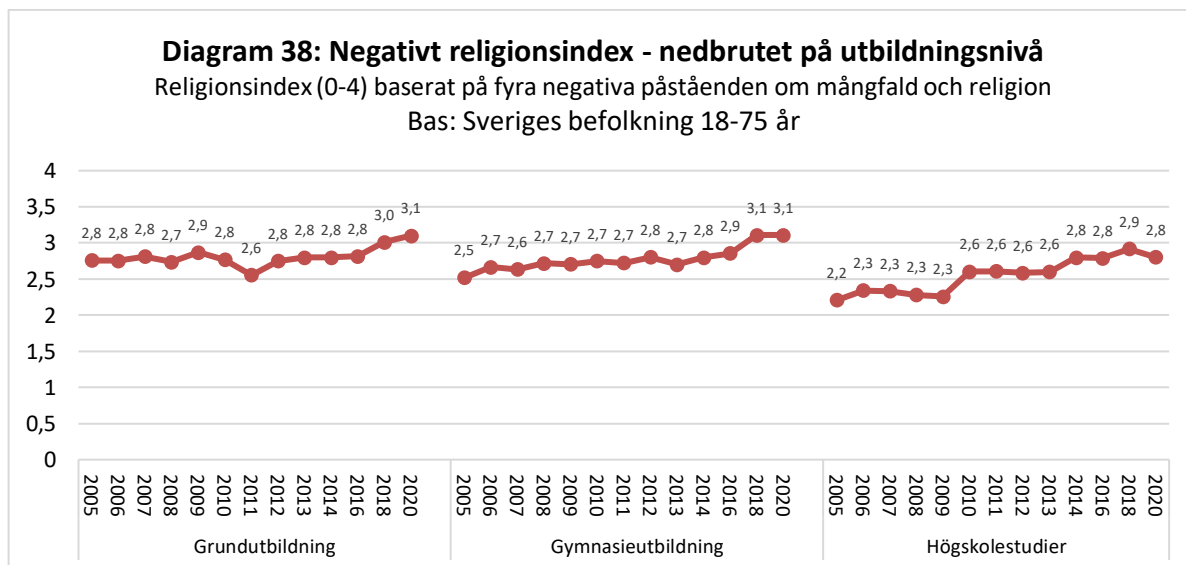
Kvinnorna får 2020 indexvärdet 2,8 vilket är det näst högsta värdet hittills, men samtidigt en tillbakagång av ännu mer negativa attityder 2018. Det är en tydlig markering bland kvinnorna att deras attityder till mångfald förblivit sämre i förhållande till religionen. För kvinnorna går det att skönja en svag negativ trend sedan 2005 med återkommande försämrade attityder, som nu 2020 verkar ha brutits och för första gången någonsin att attityderna istället blivit mindre negativa från ett år till ett annat.

Rekordnegativa attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv bland grundskole- och gymnasieutbildade

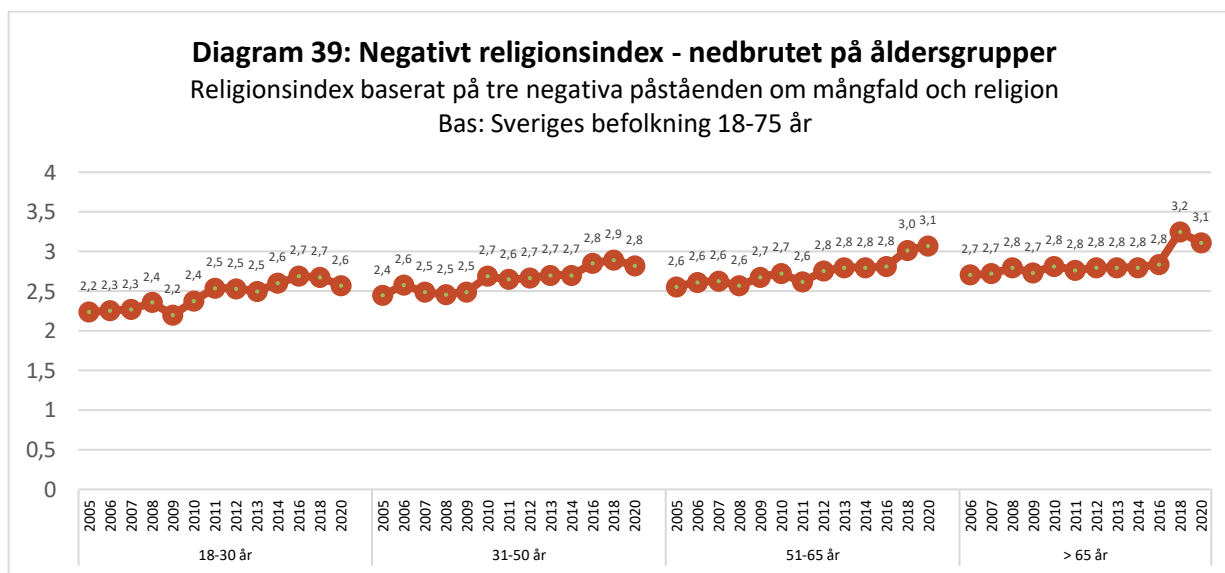
Bland de med grundutbildning ser vi en trend mot att vara mer negativa till mångfald ur ett religionsperspektiv sedan 2011, då denna grupp hade mindre negativa attityder men därefter stigande indexvärden år efter år. 2020 når denna grupp de sämsta attityderna någonsin till mångfald ur ett religionsperspektiv med indexvärdet 3,1. Man ligger numera på samma nivå som de som har gymnasieutbildning som högsta utbildning.

De med gymnasieutbildning uppvisar också mer negativa attityder på längre sikt, i deras fall år efter år sedan 2013. I år, 2020, tangerar denna grupp de mest negativa attityder som uppvisades 2018, nämligen med indexvärdet 3,1.

Diagrammet nedan visar som tidigare att de med högskoleutbildning är mindre negativa till mångfald – i detta fall mindre negativa i ett religionsperspektiv. Men de högskoleutbildade har också haft en lång svag trend med mer negativa attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv, och då ända sedan 2005, då man ständigt tangerat eller haft försämrade attityder, från år till år. Årets resultat på 2,8 är den första mätningen där attityderna till mångfald ur ett relationsperspektiv har blivit bättre från ett år till ett annat.

Trendbrott bland tre årsgrupper - men rekordnegativa attityder bland dem i övre medelåldern
Återigen går det att finna samma typ av svarsmönster från ett åldersperspektiv. Ju äldre man sedan är, desto mer negativ till mångfald, i detta fall i ett religionsperspektiv, även om skillnaderna mellan åldersgrupperna är relativt små.

De unga, 18–30 år, har sedan 2009 uppvisat en svag trend om mer negativa attityder till mångfald och religion, med ständigt stabiliserande eller försämrade attityderna, även om man är de som har de mest positiva attityderna. 2020 så går det att se ett trendbrott. För endast andra gången sedan 2005 så har attityderna förbättrats från ett år till ett annat. Första tillfället skedde från 2008 till 2009.

De i yngre medelåldern, 31–50 år, har sedan 2011 också uppvisat en svag trend om försämrade attityder till mångfald och religion, med ständigt tangerande resultat eller försämrade attityder. Precis som för den unga gruppen så går det att skönja ett trendbrott 2020.

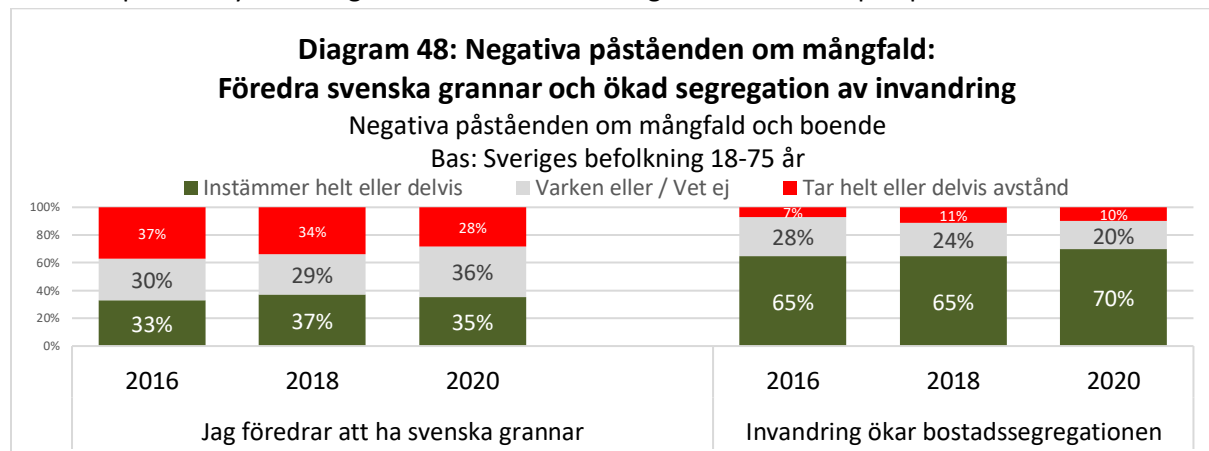
Däremot försämras attityderna ytterligare för dem i övre medelåldern. Även här finns en svag trend sedan 2011 med försämrade attityder som nu försämras ytterligare och når det högsta indexvärdet hittills för denna årsgrupp med 3,1.

Den äldsta gruppen har sedan 2009 tangerat, eller försämrat attityderna kraftigt som 2018, liknande de svarsmönster som för de två yngre åldersgrupperna. Och även de uppvisar ett trendbrott med förbättrade attityder från ett år till ett annat, vilket bara inträffat en gång tidigare, nämligen 2009.

10. Attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv

Allt fler håller med om att invandring leder till ökad bostadssegregation

I detta kapitel analyseras frågor som handlar om mångfald i ett boendeperspektiv.

Diagrammet ovan visar att instämman till att föredra att ha svenska grannar har minskat från 37 till 35 procent, vilket är ett tecken på förbättrade attityder till mångfald i ett boendeperspektiv. Men de som tar avstånd från detta påstående har inte ökat, utan också minskat, och dessutom betydligt mer.

Detta är ett tecken på att fler tar ställning i denna fråga, antingen instämmer eller tar avstånd.

Däremot är det klart fler i år som instämmer med att invandring ökar bostadssegregationen, från stabila 65 procent under 2016 och 2018, till numera 70 procent.

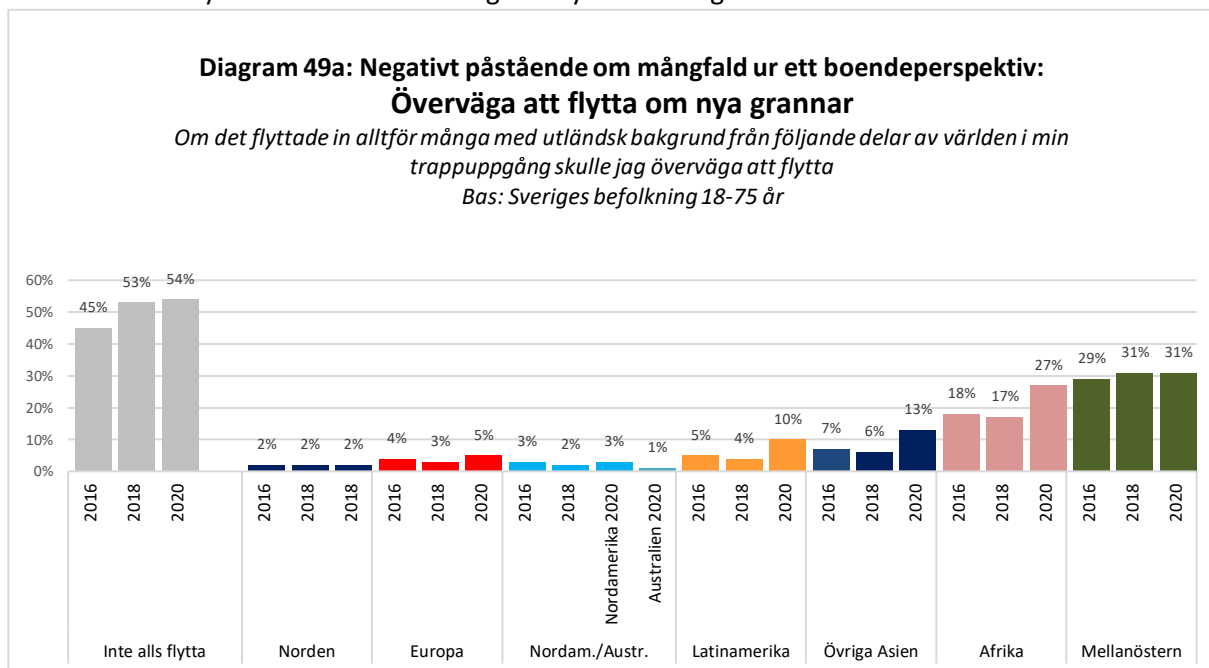
Andel som instämmer helt eller delvis till påståendet	Alla	SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Osäker
Invandring ökar bostadssegregationen	70%	85%	78%	86%	76%	58%	43%	69%	54%	69%
Jag föredrar att ha svenska grannar	35%	84%	39%	36%	24%	15%	4%	24%	21%	32%

När resultatet bryts ned på partitillhörighet så visar det sig att väljare från SD anser att man föredrar svenskar som grannar i betydligt större grad än andra väljare då 84 procent uppger detta. Andelen väljare från övriga partier som instämmer ligger under 40 procent strecket. En majoritet av samtliga partiets väljare, med undantag för MPs väljare, anser att invandring ökar bostadssegregationen i Sverige. Framförallt gäller detta SD och KDs väljare.

Personlig inkomst har liten påverkan på hur respondenterna ser på sina grannar, då 38 procent av de som uppger att man är låginkomsttagare instämmer och 33 procent bland höginkomsttagare. Detsamma gäller storlek på den bostadsort man bor i. 31 procent som är boende i storstad instämmer, 38 procent boende i mindre stad respektive 35 procent boende på landsbygd/glesbygd. I 2018 års studie framkom det dessutom att boendeform har viss påverkan då 44 procent bland de boende i hyreslägenhet, och något färre, 36 procent boende i bostadsrätt respektive 35 procent boende i radhus/villa, instämmer med detta påstående.

Allt färre överväger att flytta om människor med utländsk bakgrund flyttar in nära

Allt färre, numera 54 procent, skulle inte alls flytta om människor med utländsk bakgrund flyttade in i deras trappuppgång. Det är en trend för mer positiva attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv. Attityderna är fortfarande mest negativa till människor från Mellanöstern ur ett boendeperspektiv men de är stabila sedan 2018. Istället är det betydligt fler 2020 än 2018 som skulle överväga flytta om människor från Afrika flyttade in som grannar. Det finns också försämrade attityder mot asiater (ej Mellanöstern) och till latinamerikaner från 2018 ur ett boendeperspektiv. Det är dock inga trender i försämrade attityder utan endast tillfälliga attitydförändringar.

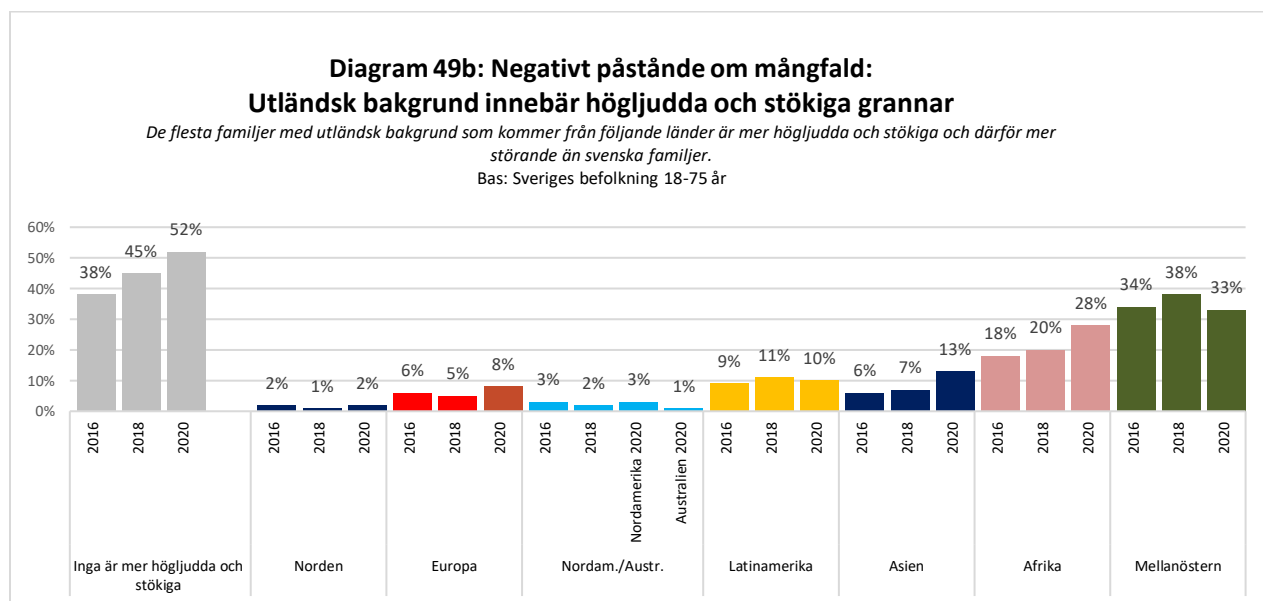

Resultatet i denna fråga innebär att färre blivit mer negativa till människor med utländsk bakgrund i ett boende perspektiv, men de som är negativa har istället blivit något mer negativa, eftersom man inkluderar människor från fler kontinenter i sitt svar jämfört med 2018.

Attityder mot människor från andra länder i Norden ligger stabilt sedan 2018, detsamma gäller Nordamerika och Australien. (Resultaten för dessa två sistnämnda världsdelar redovisas separat i år) Attityderna till européer försämrats något på mycket låga nivåer.

Allt färre anser att inflyttade till Sverige skulle vara mer störande än svenskar

Numera anser en majoritet att nyanlända inte alls är mer högljudda och stökiga än svenskar, en ökning av förbättrade attityder från 38 procent 2016, till 45 procent 2018 och till 52 procent 2020, vilket innebär en trend i mer positiva attityder till mångfald från detta boendeperspektiv.

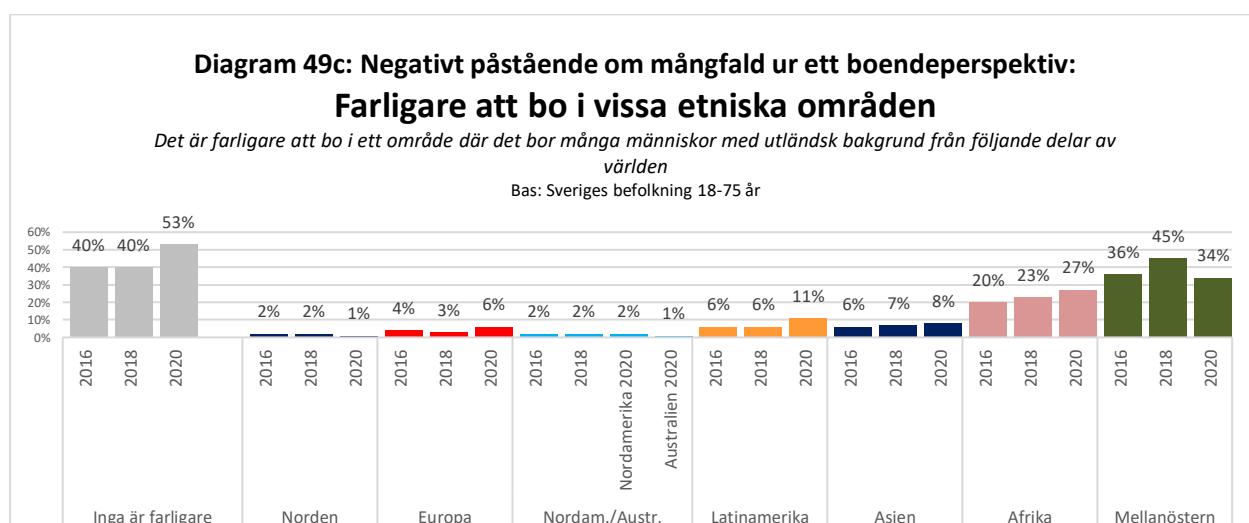

Attityderna till människor från Mellanöstern är mest negativa även i denna fråga om mångfald ur ett boendeperspektiv, men har förbättrats i år. Det gäller dock inte gentemot människor från Afrika och övriga Asien. Attityderna till asiater och afrikaner har istället försämrats ytterligare, med negativa trender i försämrade attityder som resultat. Människor från Afrika har numera nästan samma nivå som människor från Mellanöstern i fördomen att de är högljudda och stökiga. Attityderna till övriga grupper av människor från andra världsdelar ligger relativt stabilt jämfört med 2018.

Det finns en tendens till polarisering av attityder även i denna om mångfald i ett boendeperspektiv. Färre har blivit mer negativa, men de som är negativa har istället blivit mer negativa då man i genomsnitt inkluderar människor från fler kontinenter i sitt svar.

Färre anser att det skulle vara farligare att bo i områden med många utlandsfödda

Attityderna till mångfald ur ett boendeperspektiv har också förbättrats i denna fråga om det skulle vara farligare att bo i vissa områden där det bor många människor med utländsk bakgrund från en speciell del av världen. Numera är det en majoritet som anser att det inte finns något sådant område med människor från en speciell del av världen. Detta är en tydlig ökning från 40 procent 2016 och 2018, till 53 procent 2020.

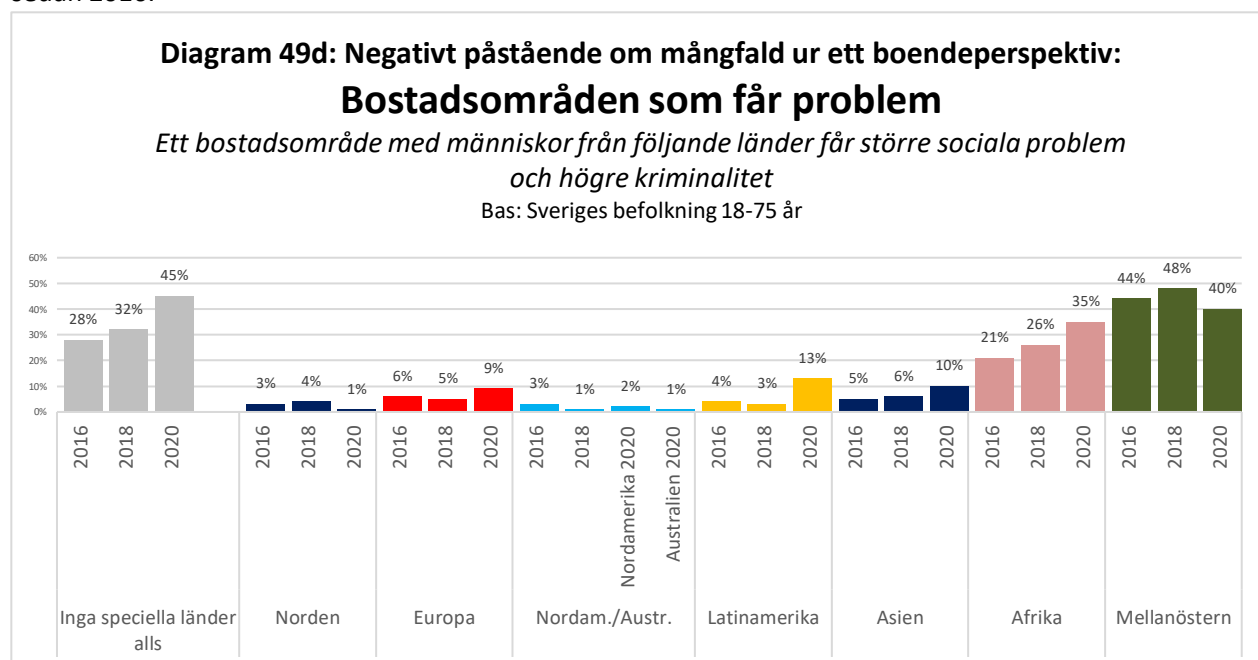
Det är ett liknande svarsmönster i denna fråga som för föregående frågor om mångfald ur ett boendeperspektiv. Störst andel av svenskarna anser fortfarande att det farligt att bo bland människor från Mellanöstern. Men andelen har minskat kraftigt från 45 procent till 34 procent. Istället finns det en marginell försämring av attityderna i denna fråga till människor från Afrika, övriga Asien och Latinamerika. Det är dock svaga trender med försämrade attityder. Numera är de boende i Sverige nästan lika negativa till människor från Afrika som från Mellanöstern för denna fråga om mångfald ur ett boendeperspektiv.

Attityderna till människor från övriga världsdelar i denna fråga är relativt stabila utan några försämrade attityder, med undantag för attityder till människor från övriga Europa, som också är det sämsta resultat hittills för detta geografiska område.

Allt färre anser att områden med många utlandsfödda skulle få mer problem

Även i frågan om ett bostadsområde med människor från vissa geografiska områden får större sociala problem och högre kriminalitet än andra mer "svenska" områden, visar på förbättrade attityder. Numera är det 45 procent som anser detta, vilken är en trend med förbättrade attityder i denna fråga sedan 2016.

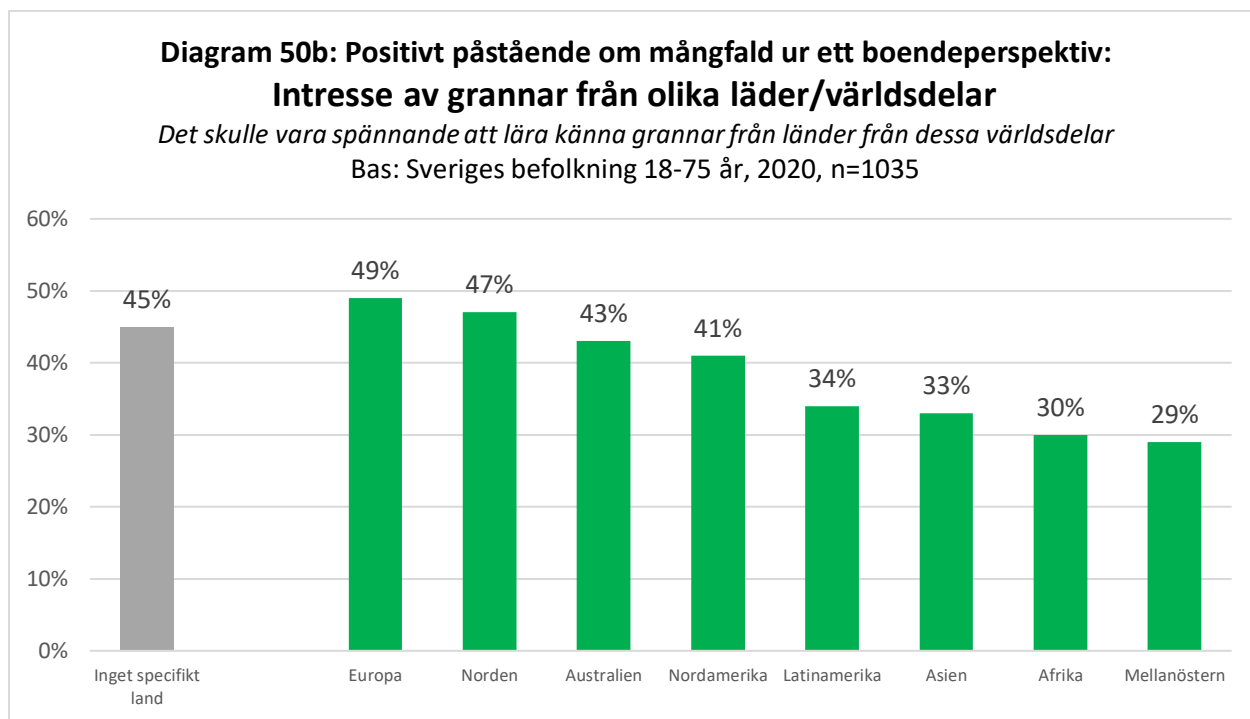
Det är ett liknande svarmönster i denna fråga som för tidigare frågor om mångfald ur ett boendeperspektiv. Störst andel svenskar anser fortfarande att områden med människor från Mellanöstern får större problem jämfört med andra etniska områden. Men andelen som tycker detta har minskat i denna fråga jämfört med 2018, från 48 procent till dagens 40 procent. Istället går det att finna en marginell försämring av attityderna kring sociala problem och kriminalitet till bostadsområden där det bor många människor från Afrika, övriga Asien och Latinamerika.

Det är dessutom en trend i försämrade attityder till områden med människor från Afrika. Numera är svenskarna nästan lika negativt inställda i denna fråga till områden som befolkas av människor från Afrika som till områden där det bor människor från Mellanöstern.

Attityder till människor från övriga världsdelar i denna fråga är relativt bra utan några försämrade attityder, med undantag för människor från Europa som svenskar faktiskt ger sitt sämsta betyg hittills. Numera återfinns attityderna till européer på nästan samma nivå som attityderna till de från övriga Asien.

Större intresse att lära känna grannar från andra europeiska länder än från andra nordiska länder

En majoritet av svenskarna, 55 procent anser att det finns ett intresse att lära känna grannar från vissa specifika länder (världsdelar), eftersom 45 procent uppger att det *inte* finns något eller några specifika länder från en viss kontinent som de är intresserade av.

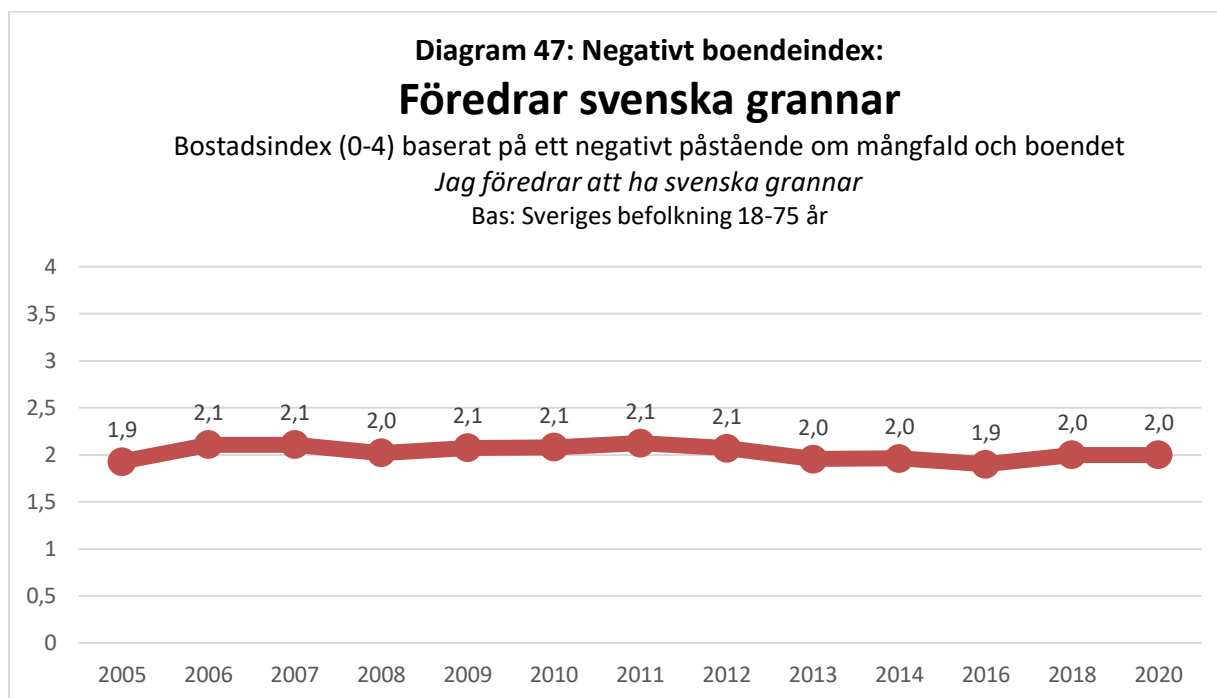
Intresset är störst att lära känna grannar från andra europeiska länder, vilket hälften av svenskarna uppger. Det är något fler än de som specifikt säger ett annat land i Norden.

Människor från Australien och Nordamerika uppger 43 respektive 41 procent att man är specifikt intresserad av att lära känna om de vore grannar. Människor som grannar från övriga världsdelar ligger ungefär på samma nivå, då ungefär var tredje svensk specifikt lyfter fram eventuella grannar från dessa geografiska delar av världen för att lära känna.

Stabila attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv över tiden

Det har skapats ett indextal för frågan om de boende i Sverige föredrar svenska grannar för att kunna mäta negativa boendeattityder över tiden med ett värde.

Årets boendeindexvärde visar på samma värde som för 2018, nämligen 2,0. Tidigare redovisat resultat för denna fråga visade också på en viss centralisering av dessa attityder snarare än en förbättring eller försämring då en större andel varken instämmer eller tar avstånd till detta påstående. Historiskt visar också detta boendeindex på en mycket stabil utveckling då indexvärdet i princip alltid har legat på 2,0 eller 2,1, med undantag för 2005 och 2016, då det låg på 1,9.

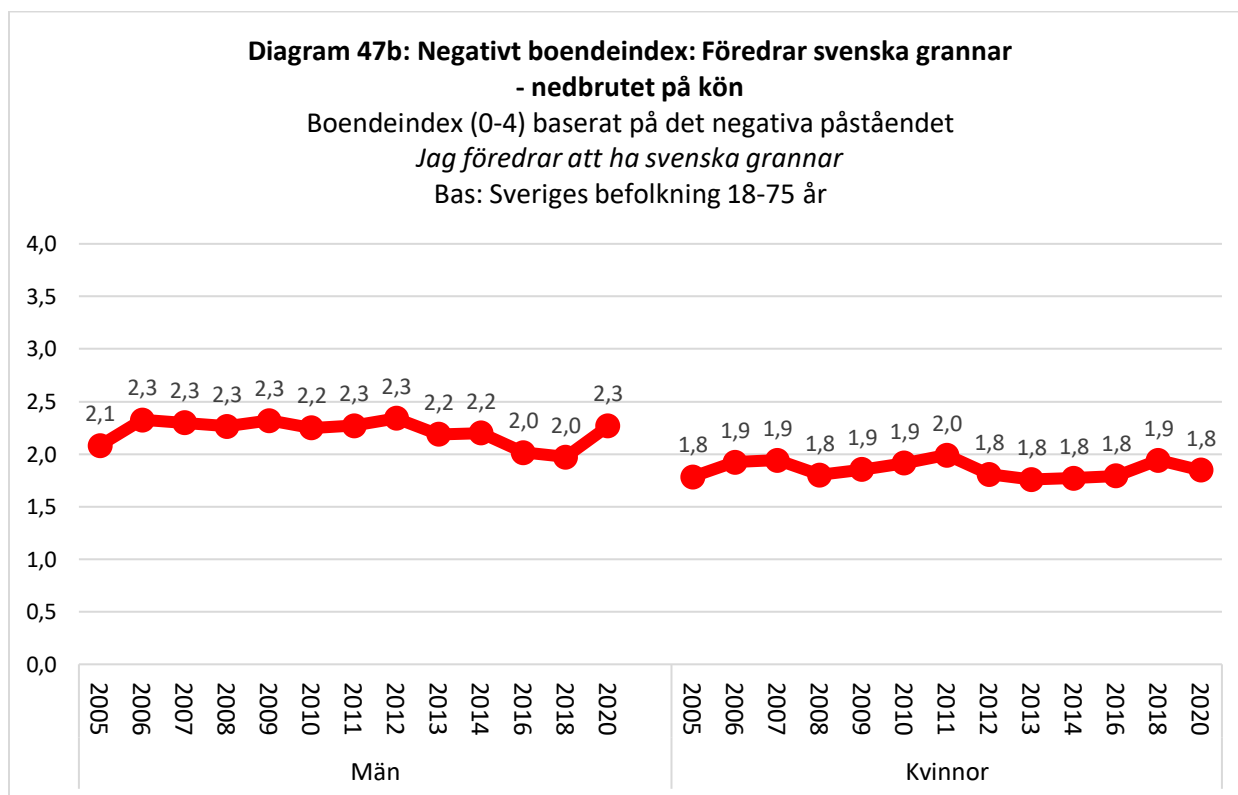

Polarisering i attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv bland kvinnor och män

Kvinnor har alltid varit något mer positiva än män beträffande mångfald.

Under 2020 har männen blivit mer negativt inställda till mångfald ur ett boendeperspektiv då det negativa boendeindexet ökat från 2,0 till 2,3. Det innebär att en långsiktig trend med förbättringar av attityderna bland männen i denna fråga har brutits, och ligger nu åter på samma nivåer som för 2012.

Kvinnors index ligger mycket stabilt över tiden. Årets index på 1,8 ligger inom intervallet 1,8–2,0 som kvinnors attityder legat på sedan 2005. Men 1,8 innebär en viss förändring av attityder till att bli mindre negativa i motsats till männens försämrade attityder sedan 2018.

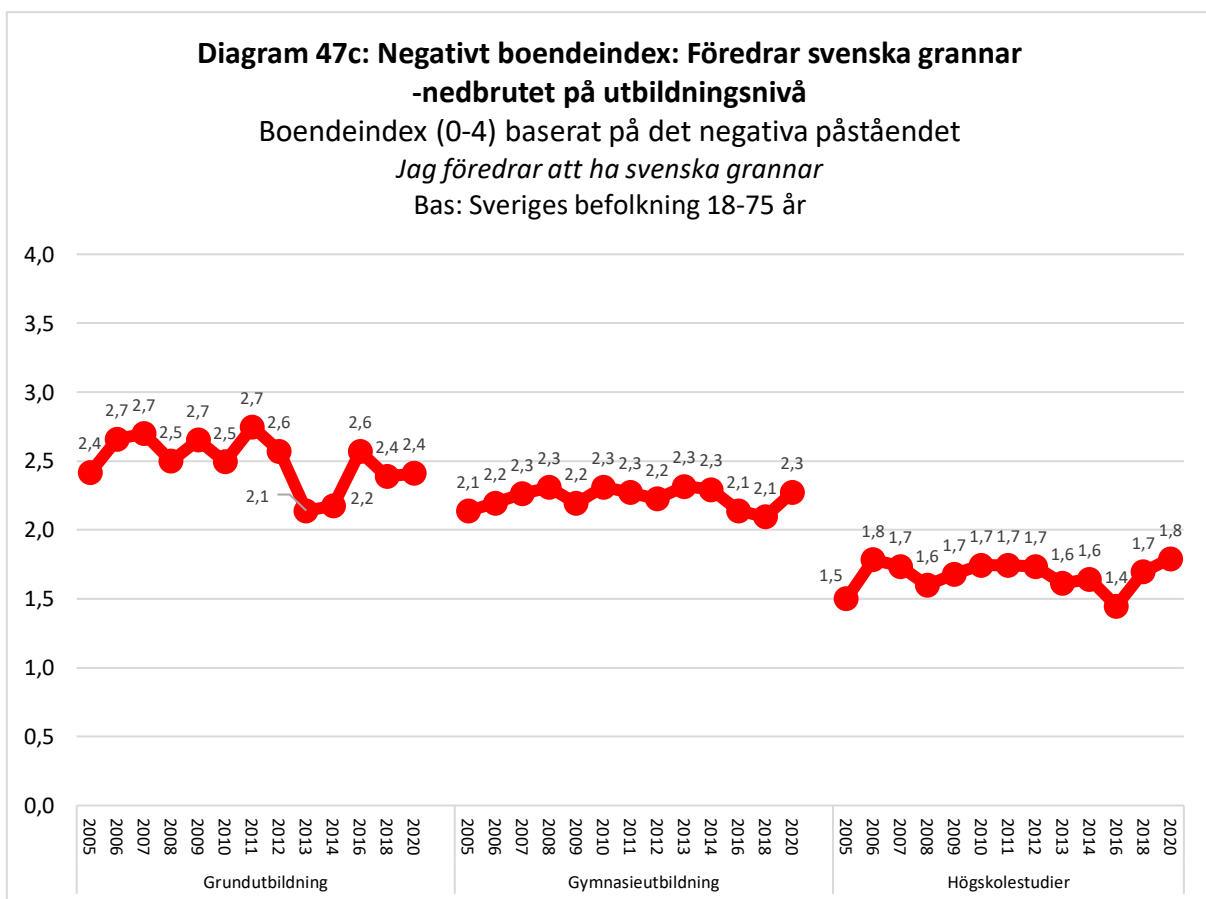

Akademikers och gymnasieutbildades attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv har försämrats
Akademikerna har alltid varit mer positiva till mångfald ur ett boendeperspektiv, medan de med gymnasieutbildning nästan alltid varit mer positiva än de med grundutbildning.

Under 2020 försämras akademikernas attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv – igen, nu till indexvärde 1,8 vilket tangerar det högsta värdet 2006. Efter två försämrade resultat så finns det en trend för mer negativa attityder bland dem även om man som grupp fortfarande är den mest positiva.

De med gymnasieutbildning har också fått försämrade attityder ur ett boendeperspektiv, och tangerar också det högsta indexvärdet, 2,3. Årets mer negativa attityder har då brutit en trend med mer positiva attityder sedan 2014, och attityderna är nu tillbaka på samma nivåer som 2014.

För de med grundskoleutbildning så planar indexvärdet ut 2020 och får samma värde som 2018.

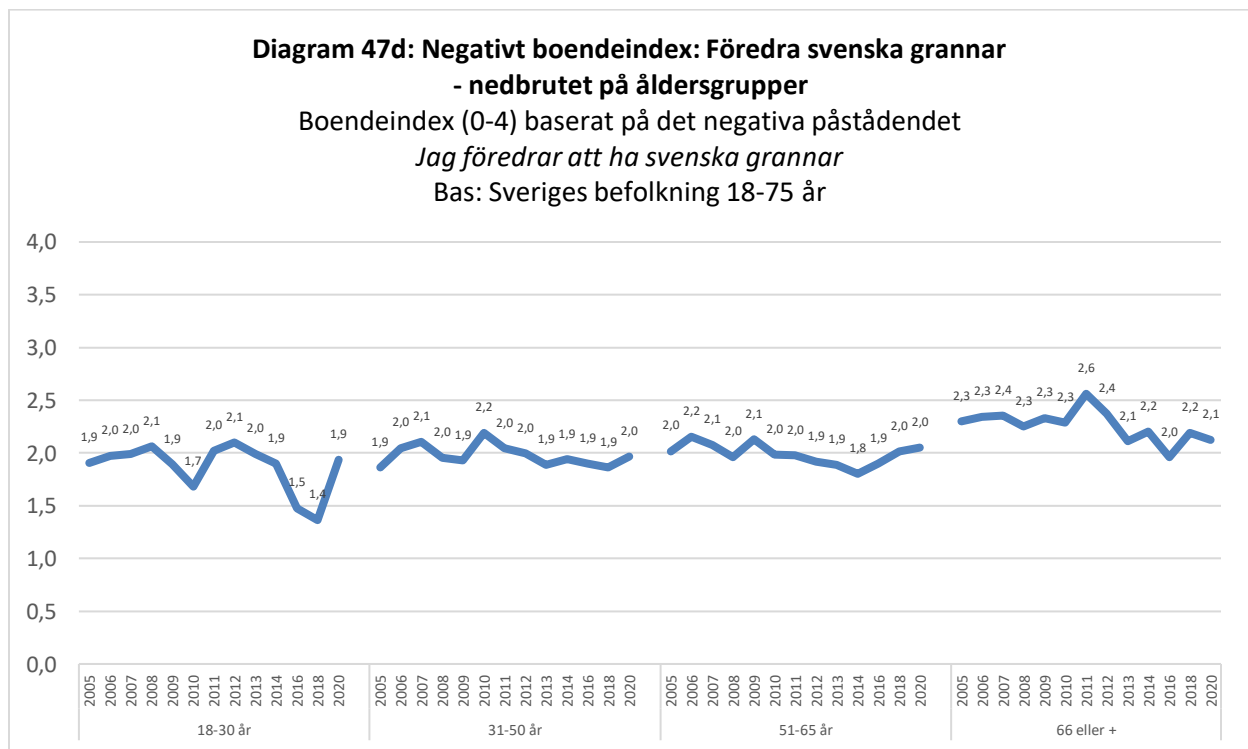

Den unga åldersgruppen visar kraftigt försämrade attityder i valet av granne

Den yngsta åldersgruppen, 18–31 år, hade över tid något mer positiva attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv i jämförelse med övriga åldersgrupper. Efter fyra mätningar med förbättrade attityder försämrades de kraftigt 2020 och når nästan samma nivåer som de andra åldersgrupper, de i yngre och äldre medelåldern, med 1,9 jämfört med 2,0.

Åldersgruppen 31–50 år blir i år något mer negativ men resultatet ligger fortfarande inom ett intervall på 1,9 och 2,2, med årets resultat 2,0. De i äldre medelåldern, 51–65 år, uppvisade en positiv trend förra mätningen, som man idag tangerar. Dock inget rekordresultat men med årets 2,0 ligger man kvar inom det långsiktiga intervallet 1,8 och 2,2.

De äldre, de som tidigare alltid varit mest negativa, har sedan året 2011 då man fick de sämsta mätresultatet på 2,6 förbättrat sina attityder i denna fråga om grannar. Med 2,1 i indexvärde i år har de äldre relativt goda attityder jämfört med tidigare år. Årets resultat har också förbättrats från 2018. Det är faktiskt den enda åldersgruppen som uppvisar mätbara förbättrade attityder sedan 2018 i denna fråga om grannar.

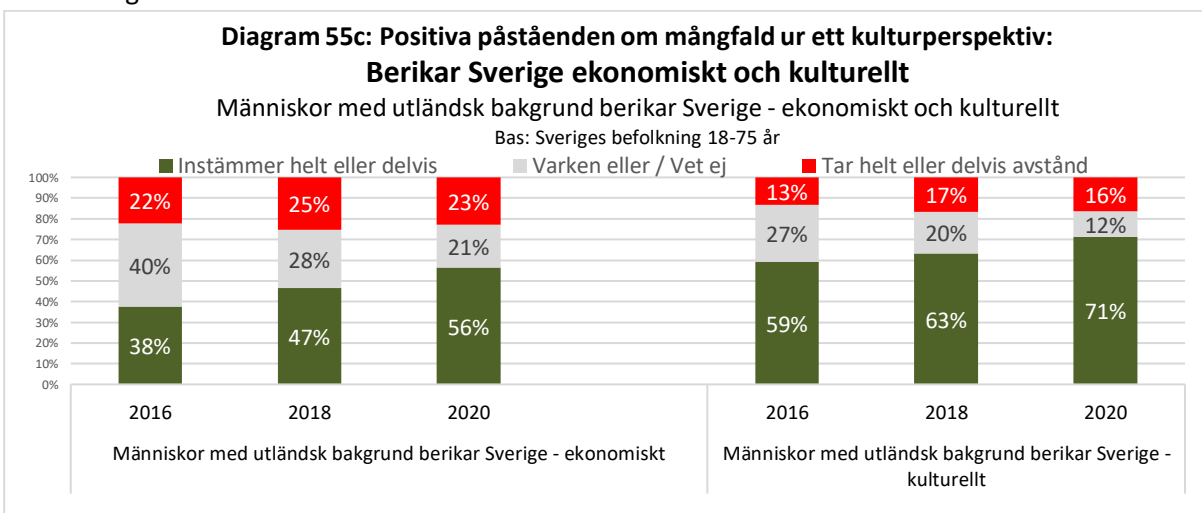

11. Attityder till mångfald ur ett kulturperspektiv

I detta kapitel kommer attityder till mångfald att analyseras ur ett kulturperspektiv.

En majoritet av svenskarna anser att människor med utländsk bakgrund berikar Sverige såväl ekonomiskt som kulturellt. Fler anser att dessa berikar mer kulturellt än ekonomiskt, 71 mot 56 procent.

Andelen som anser att Sverige berikas av mångfald ekonomiskt har stigit sedan 2016 och visar på en tydlig trend i förbättrade attityder till mångfald och kultur. Andelen negativa är relativt konstant över tid. Samma trend i mer positiva attityder gäller de som anser att Sverige berikas kulturellt av mångfald. Andelen negativa är också konstant.

Det finns en stor skillnad bland väljarna hur man ser på hur människor med utländsk bakgrund och att de faktiskt berikar Sverige. Så många som 94 procent av MPs väljare instämmer med att det berikar både kulturellt och ekonomiskt. Centerväljarna är dock främst positiva till den kulturella berikningen. Bland SDs väljare är det bara 12 procent som anser människor med utländsk bakgrund berikar Sverige ekonomiskt, och bara 22 procent kulturellt. De osäkra väljare följer genomsnittet.

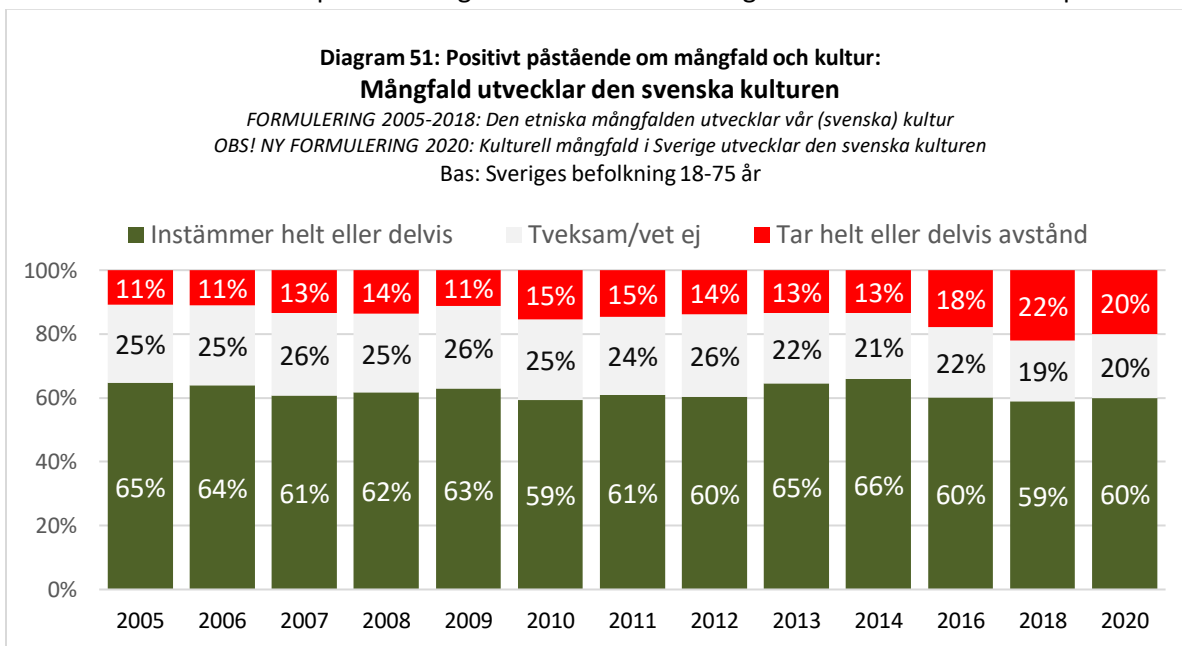
Andel som instämmer helt eller delvis till påståendet	Alla	SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Osäker
Människor med utländsk bakgrund berikar Sverige - ekonomiskt	56%	12%	45%	48%	67%	76%	94%	70%	83%	55%
Människor med utländsk bakgrund berikar Sverige - kulturellt	71%	22%	72%	70%	86%	95%	94%	84%	92%	71%

Fortfarande en klar majoritet som anser att mångfald utvecklar svensk kultur

Nästen sju av tio respondenter uppgav på föregående sida att mångfald *berikar* Sverige. Det är också en klar majoritet av svenskarna som anser att kulturell mångfald faktiskt *utvecklar* den redan rådande svenska kulturen, även om det är något färre, 60 procent.

Visserligen har årets formulering ändrats något men kärnan i påståendet är detsamma, vilket gör att resultatet går att jämföra med åren innan, 2016 och 2018.

I en jämförelse på längre sikt så ligger de senaste tre mätningarna något lägre än rekordåret 2014. Andelen som instämmer med påståendet genom åren har alltid legat inom intervallet 59–65 procent.

Tabellen nedan visar att det är främst väljare från MP, C, V, L och S som är mest positiva till mångfald ur ett kulturperspektiv genom att instämma till påståendet att kulturell mångfald utvecklar den svenska kulturen. Endast 15 procent bland SDs väljare håller med om detta.

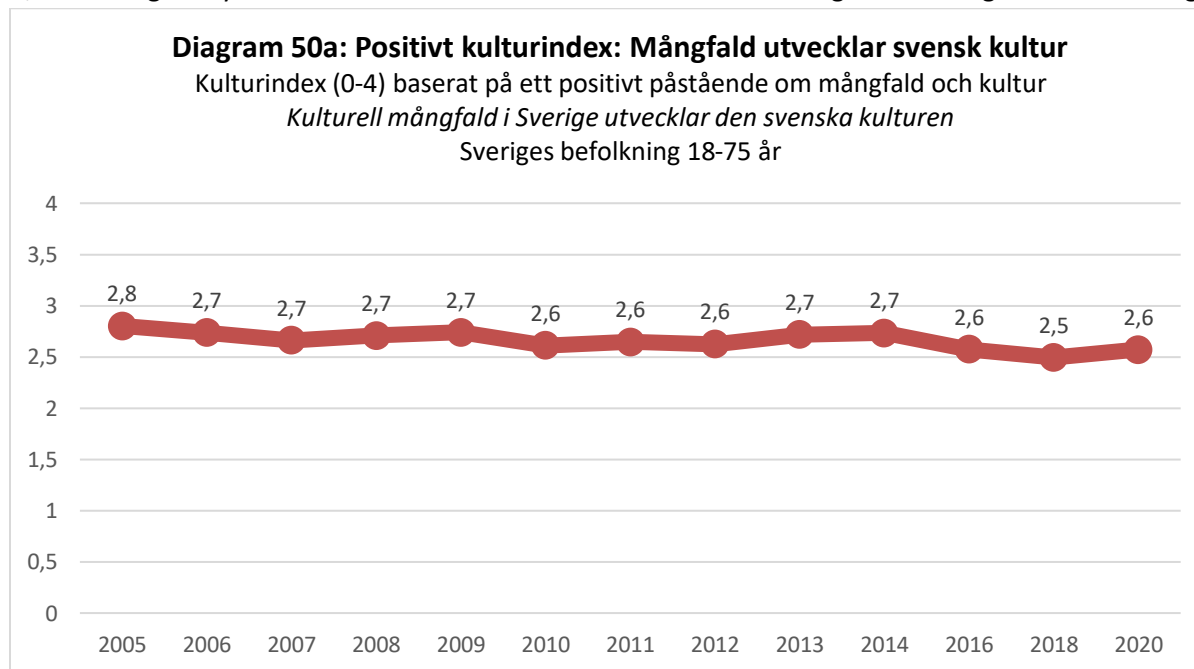
Andel som instämmer helt eller delvis till påståendet	Alla	SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Osäker
Kulturell mångfald i Sverige utvecklar den svenska kulturen	60%	15%	51%	55%	76%	80%	92%	75%	78%	59%

Stabil långsiktig trend över stödet att mångfald utvecklar svensk kultur

Diagrammet nedan visar på ett positivt kulturindex baserat på frågan om att mångfald utvecklar den svenska kulturen. Generellt ligger attityder till mångfald och kultur relativt högt. Detta index ligger betydligt närmare maximala värdet 4 än minimivärdet 0 i detta kulturindex.

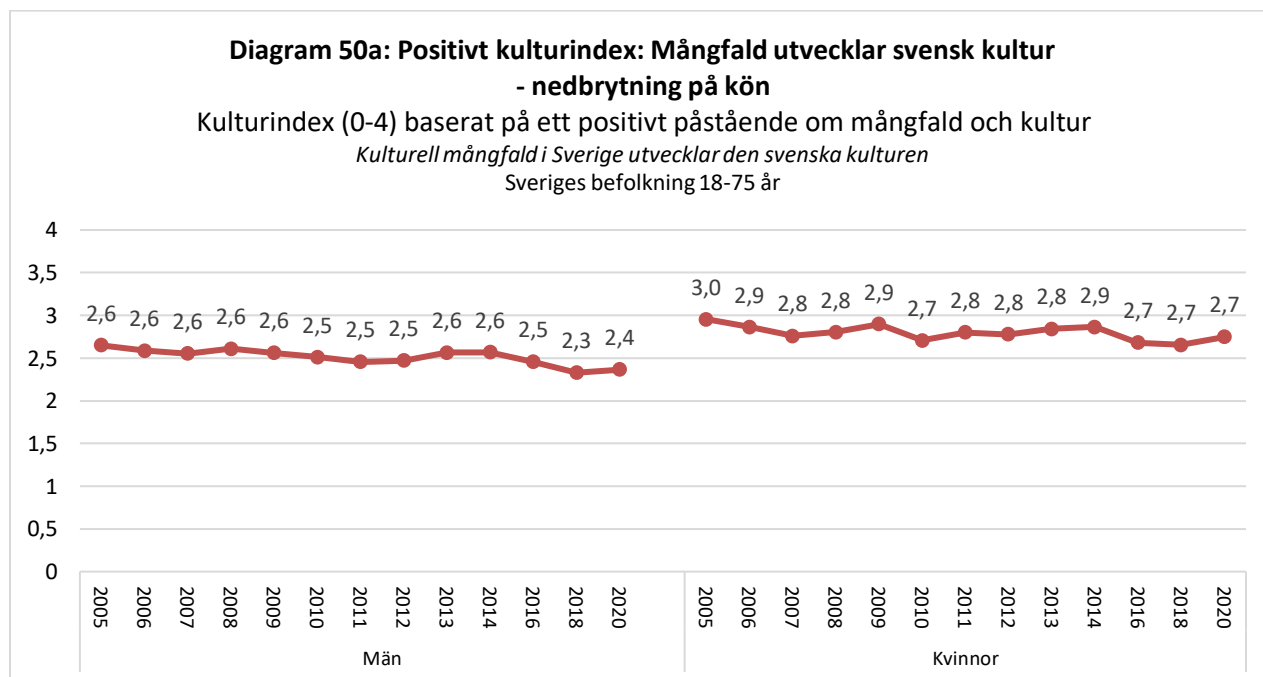
Utvecklingen ligger mycket stabil sedan 2005. Indexvärdet har legat mellan 2,5 och 2,8 under alla åren. Den nedåtgående trenden av mer positiva attityder till mångfald ur ett kulturperspektiv som uppvisades 2018, har nu brutits. 2020 års resultat är tillbaka till 2016 års resultat efter att 2018 varit rekordlågt på 2,5. Visserligen mycket små skillnader mellan åren men trots allt marginella ökningar och minskningar.

Trend för försämrade attityder till mångfald ur ett kulturellt perspektiv bland män har brutits

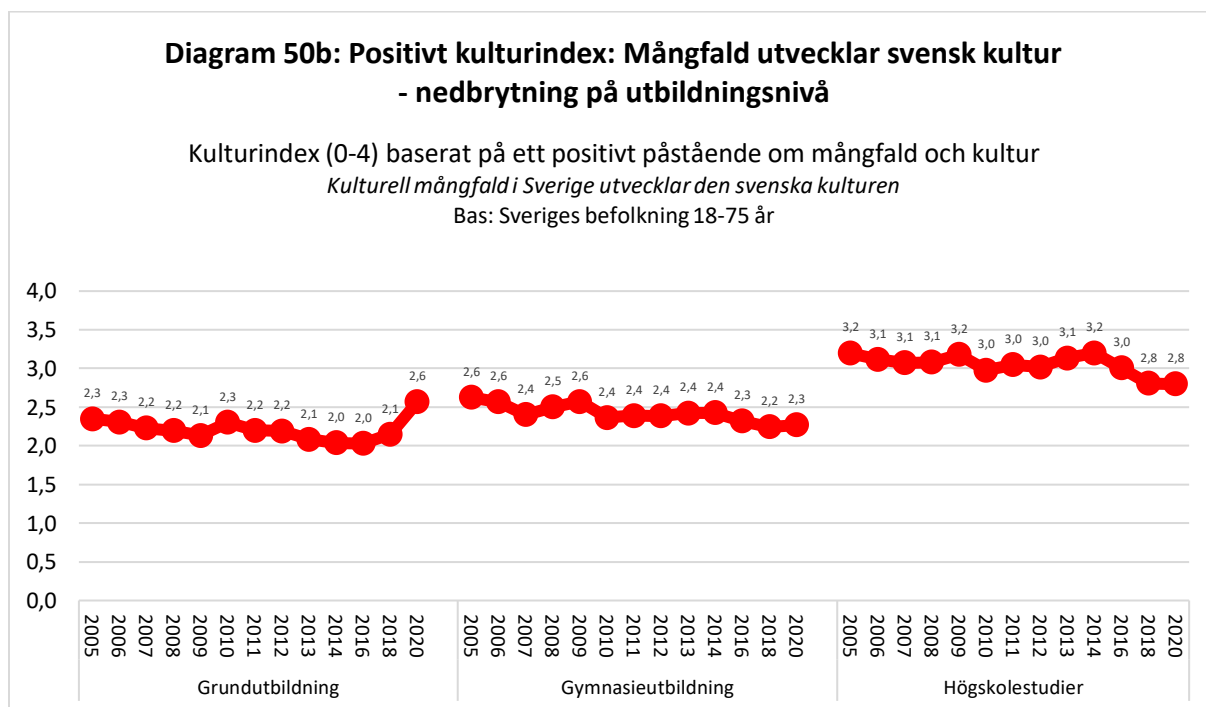
Kvinnor har under alla år varit mer positiva till mångfald ur ett kulturperspektiv. De senaste tre mätningarna av indexvärdet visar ett stabilt värde på 2,7 för kvinnorna. Det är inte det högsta värdet i en jämförelse då kvinnorna till exempel under åren 2011–2014 hade indexvärden mellan 2,8 och 2,9.

Män uppvisade mellan 2014 och 2018 en trend av försämrade attityder till mångfald ur ett kulturperspektiv. Denna trend är nu bruten med något förhöjt indexvärde. Men i en jämförelse över tiden är dagens 2,4 relativt lågt indexvärde, närmare bestämt det näst lägsta uppmätta indexvärdet hittills efter det lägsta indexvärdet 2018.

Kraftigt förbättrade attityder till mångfald och kultur bland grundskoleutbildade

Akademikerna har alltid varit mer positiva till mångfald ur ett kulturperspektiv än övriga, och de med gymnasieutbildning har alltid varit mer positiva än de med grundskoleutbildning.

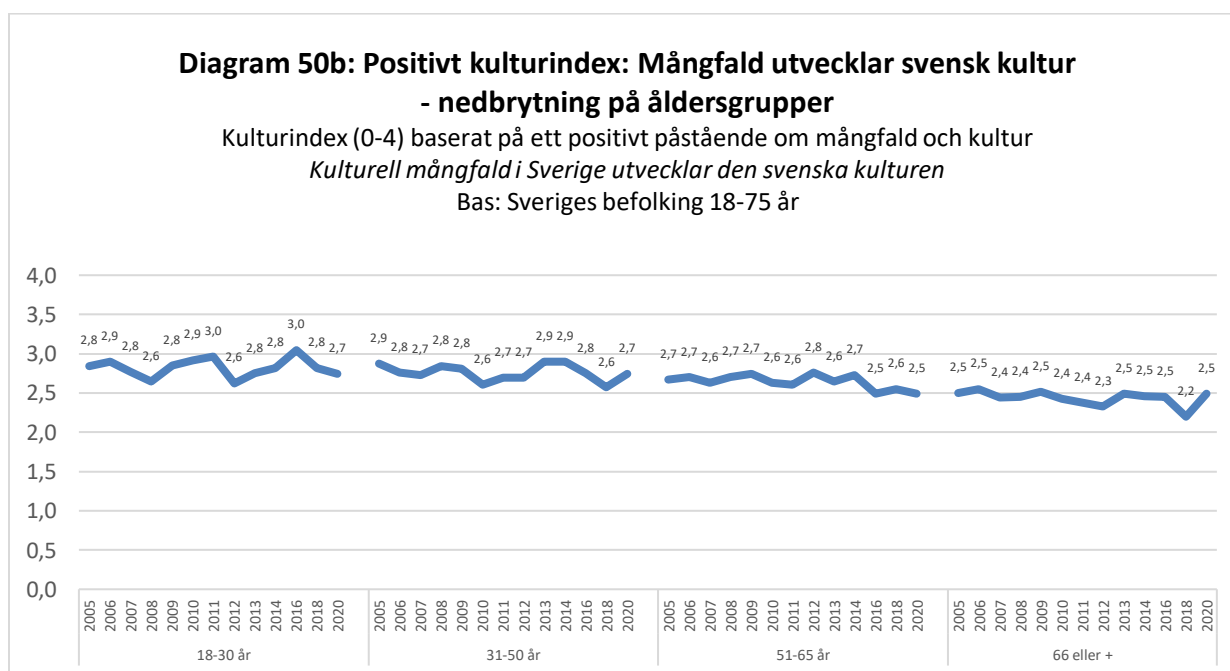
I år har de mer negativa grundskoleutbildade blivit mycket mer positiva till mångfald och kultur då rekordmånga anser att mångfald utvecklar svensk kultur. Årets indexvärde på 2,6 innebär ett rekordresultat. Gruppens tidigare bästa notering, 2,3, är från 2010. Det innebär också att de numera är mer positiva i denna aspekt än vad de med gymnasieutbildning är, och att de med grundutbildning nästan hamnar på samma låga nivå som akademikerna.

De med gymnasieutbildning har också blivit mer positiva, dock marginellt. De med gymnasieutbildning bryter därmed en trend i försämrade attityder sedan 2014. Men årets resultat på 2,3 är fortfarande en tangering av det näst lägsta resultatet sedan tidigare, närmare bestämt år 2016.

Akademikerna som är mest positiva till mångfald ur ett kulturperspektiv uppvisade 2018 en trend mot mer negativa attityder och ett det lägsta resultatet på 2,8. Detta rekordlåga resultat tangeras i år. Ingen fortsatt trend dock, men en stabilisering på samma låga nivå.

Den äldsta gruppen har blivit mer positiv till mångfald ur ett kulturperspektiv

Sett till de olika åldersgrupperna så finns det en korrelation mellan ålder och attityder till mångfald ur ett kulturperspektiv. Ju yngre man är desto mer positiv är man. Det är inte så stora skillnader i attityderna men mätbara. Årets resultat visar på stabila värden över tid, men med små förändringar inom de olika åldersgrupperna.

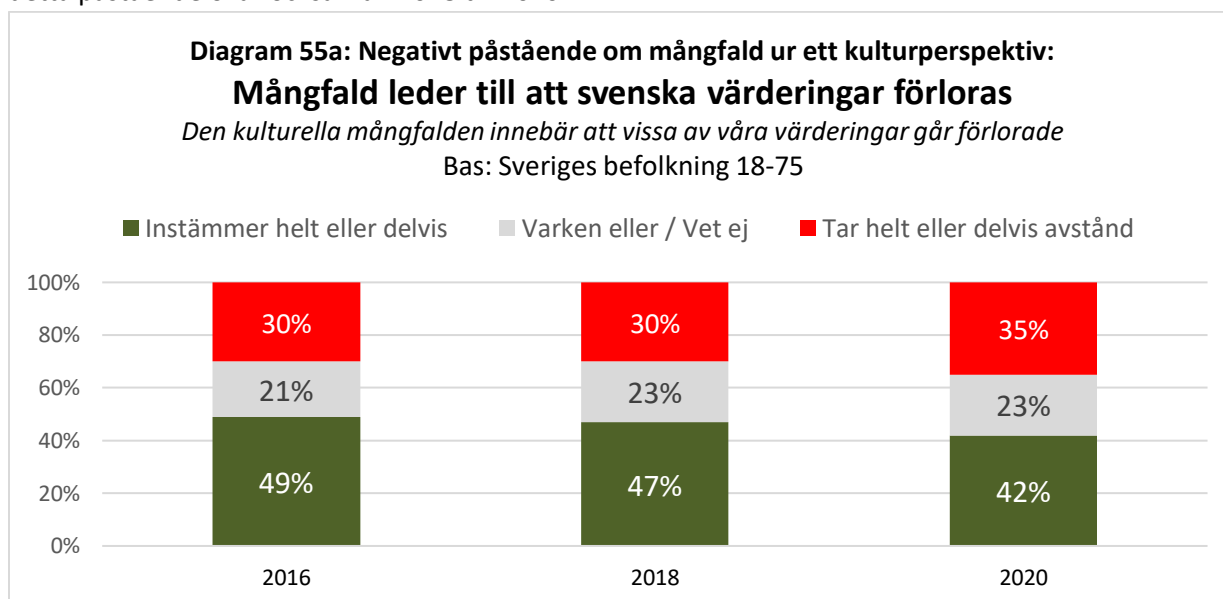
Den mest positiva gruppen till mångfald och kultur, 18–30 år, uppvisar dock en negativ trend sedan 2016 i försämrade attityder. Årets resultat på 2,7 är också det lägsta sedan 2012.

Åldersgruppen 31–50 år har blivit något mer positiva detta år vilket gör att resultatet 2,7 nu tangerar den yngsta gruppens indextal för 2020. Därmed har man brutit en trend i försämrade attityder sedan 2014.

De i äldre medelåldern, 51–65 år, har blivit mindre positiva med resultatet 2,5 och tangerar därmed sitt tidigare lägsta resultat från 2016. Slutligen pensionärerna, de som är mellan 66 och 75 år i undersökningen, de har blivit mer positiva i år, och tangerar återigen sitt högsta indexvärde, 2,5.

Upplevt hot mot svenska värderingar och vanor minskar

Fyra av tio (42%) instämmer med påståendet att den kulturella mångfalden innebär att vissa av våra värderingar går förlorade. Att andelen minskar som instämmer till detta negativa påstående två år i rad innebär en trend i förbättrade attityder till mångfald ur ett kulturperspektiv. Andelen som tar avstånd till detta påstående ökar också från 2018 till 2020.

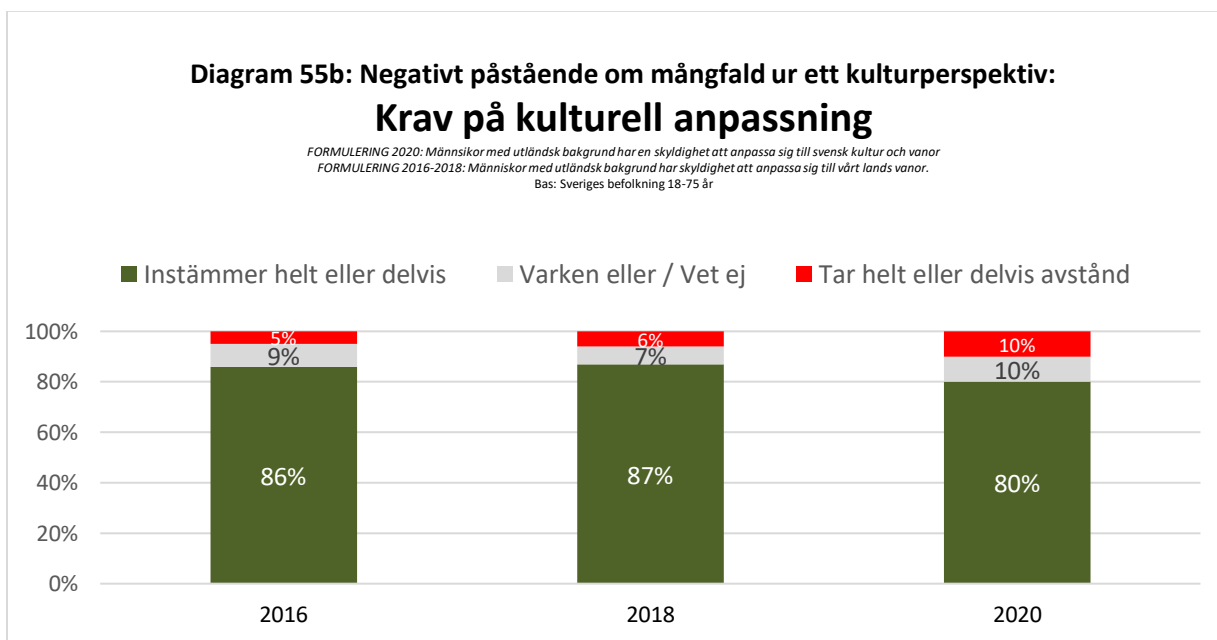

Det är framförallt SDs väljare som känner detta hot mot svenska värderingar. Nästan nio av tio (88%) instämmer med detta påstående. Endast sex procent av MPs väljare känner samma sak. De osäkra väljares attityder ligger nära genomsnittet, 45 mot 42 procent.

Andel som instämmer helt eller delvis till påståendet	Alla	SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Osäker
Den kulturella mångfalden innebär att vissa av våra värderingar går förlorade	42%	88%	50%	52%	19%	13%	6%	29%	16%	45%

En klar majoritet kräver anpassning till svenska vanor – men andelen får minskat stöd

En mycket stark majoritet, nio av tio, har sedan 2016 ansett att människor med utländsk bakgrund har en skyldighet att anpassa sig till svensk kultur och vanor. Årets resultat på 80 procent är fortfarande ett mycket starkt stöd för detta påstående. Kommande studier får visa om detta resultat utgör ett trendbrott.

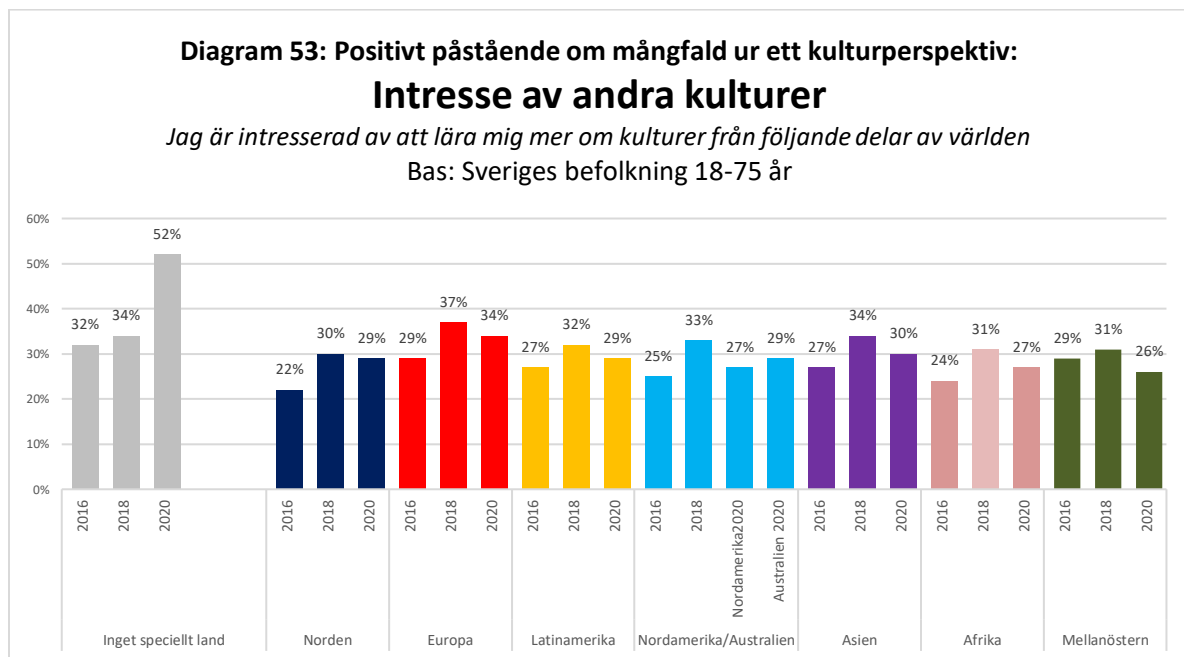
Om man bryter ned resultat på uppgiven partitillhörighet så visar det sig att nio av tio väljare till SD, M och KD instämmer med detta påstående. Faktum är att en klar majoritet av alla partiets väljare instämmer med detta påstående, vilket visar att anpassning är starkt förankrat bland alla svenskar. De väljare som är osäkra på vilket parti de skulle rösta på följer genomsnittet även i denna fråga.

Andel som instämmer helt eller delvis till påståendet	Alla	SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Osäker
Människor med utländsk bakgrund har skyldighet att anpassa sig till svensk kultur och vanor	80%	95%	89%	93%	76%	64%	61%	75%	68%	80%

Färre svenskar visar intresse av att lära sig mer om andra kulturer

Svenskarna som uppger att det inte är något speciellt land och kultur som man är intresserad av att lära känna är nu en majoritet, dvs 52 procent, en ökning från tidigare mätningar. Helt enkelt en trend mot mindre intresse av andra kulturer. Och för samtliga geografiska områden har intresset minskat sedan 2018.

Det finns ingen tydlig ranking av intresset för olika kulturer från olika världsdelar då det inte finns något land i någon världsdel som en större andel skulle vara intresserad av. Tre av tio är intresserade av övriga Norden, lika många övriga Europa, Nordamerika, Australien, Latinamerika, Asien, Afrika eller Mellanöstern. I genomsnitt är svenskarna som är intresserade av en speciell kultur intresserade av länder från fem olika geografiska områden.

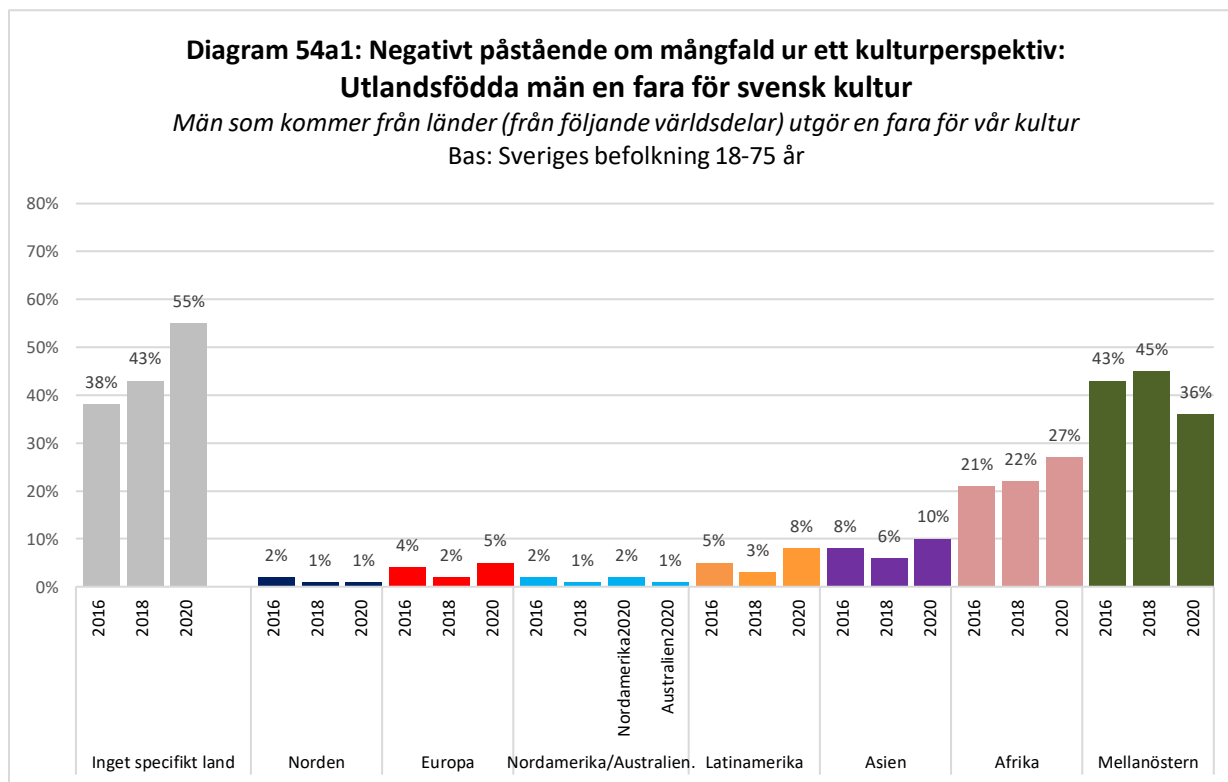

Färre upplever kulturellt hot från män från andra länder

Andelen som uppger att man känner ett kulturellt hot från något specifikt land i någon världsdel har minskat från 2018. Idag är det inte längre en majoritet som känner detta hot, nämligen 45 procent. Det innebär också trendmässigt att *andelen* som känner detta kulturella hot har minskat sedan 2016. Däremot har de som fortfarande känner ett kulturellt hot oftare pekat ut fler geografiska områden varifrån från dessa män kommer.

Det kulturella hotet man känner kommer huvudsakligen från män från Mellanöstern och Afrika. Då hotet från män från Mellanöstern fortfarande är störst så har det trots allt minskat kraftigt 2020. Nu är det en av tre svenskar som känner hot från män från detta geografiska område. Istället är det något fler som känner hot från män från Afrika, som istället har ökat och närmar sig nivåer för män från Mellanöstern. Idag är andelen 27 procent, vilket är en trend i andelen som känner ökat hot. I genomsnitt känner man ett kulturellt hot från två geografiska områden.

Det finns också ett ökat upplevt kulturellt hot, jämfört med 2018, från män från Asien och Latinamerika (även övriga Europa), men då på mycket lägre nivåer än hotet från afrikaner och män från Mellanöstern.

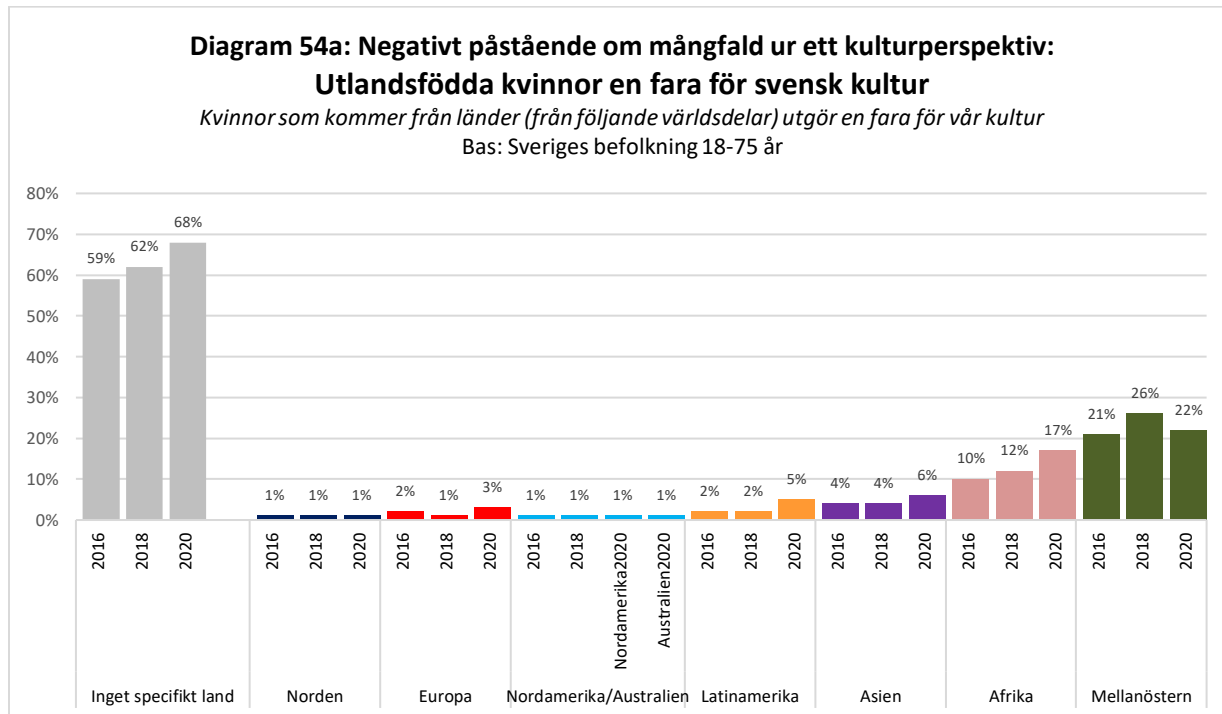

Färre upplever kulturellt hot från kvinnor från andra länder

Svarsmönstret för det kulturella hotet från kvinnor från andra länder ser i mångt och mycket relativt lika ut. Andelen som känner detta kulturella hot från kvinnor från något specifikt geografiskt område har även det minskat över tid. Idag är det 32 procent som upplever ett kulturellt hot från kvinnor från vissa världsdelar. Trendmässigt har andelen minskat sedan 2016. Det kulturella hotet från kvinnor kommer främst i genomsnitt från två geografiska områden. Detta genomsnitt har dock ökat. 2020 upplever de som fortfarande känner hot, ett hot från fler geografiska områden, jämfört med 2018.

Det upplevda kulturella hotet bland svenskar från kvinnor kommer främst ifrån Mellanöstern och Afrika. Hotet från Mellanöstern har precis som för männen, även minskat mot kvinnor, bland svenskarna. På samma sätt har det upplevda kulturella hotet istället ökat från kvinnor från Afrika, precis som det upplevda hotet från män därifrån.

Precis som för kulturellt hot från män finns det också ökande andelar som känner kulturellt hot från kvinnor från Latinamerika, Asien och Europa, men detta hot är på mycket lägre nivåer än för Afrika och Mellanöstern.

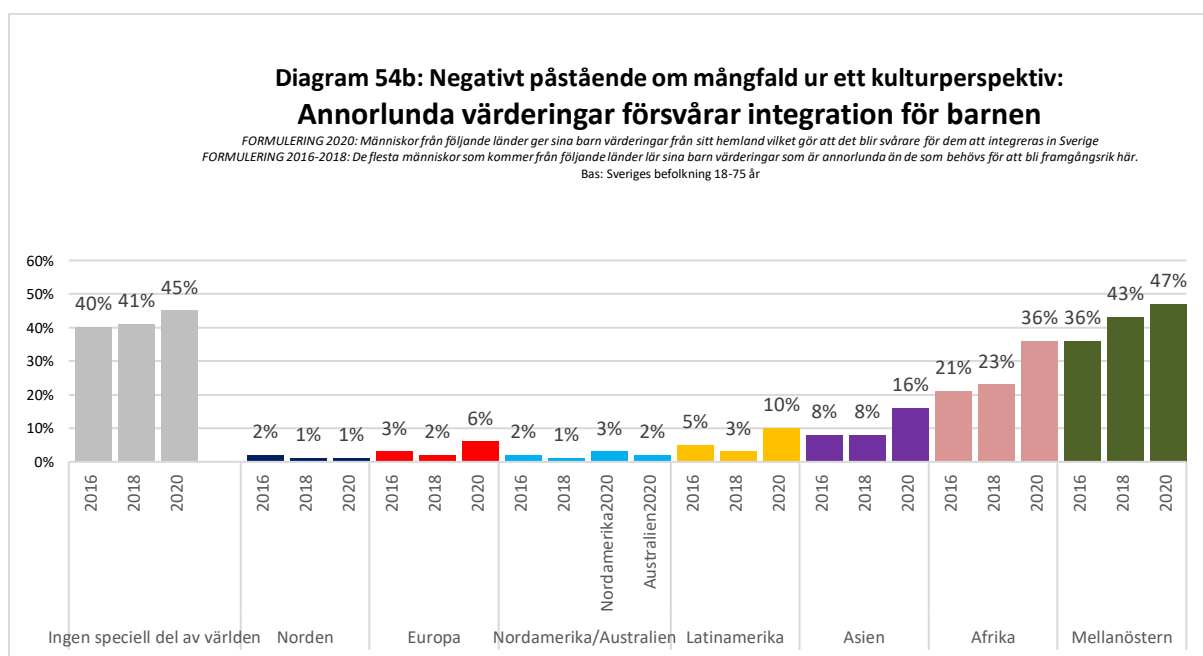

Polariserande attityder till möjligheter i Sverige för barn med utländsk bakgrund

Färre svenskar uppger att det inte finns något speciellt land varifrån människor kommer som skulle ge sina barn värderingar som gör att det blir svårare att integreras i Sverige. Denna andel har ökat något till 45 procent. Det innebär att det fortfarande finns en majoritet i Sverige som menar att det finns vissa geografiska områden i världen varifrån helst inte föräldrar skall komma ifrån eftersom deras barn då får det svårare att integreras.

De flesta svarar att det är Mellanöstern som det är mest negativt att komma från om man ska integrera sina barn i Sverige. Nästan hälften, 47 procent, uppger detta. Det är dessutom en ökning från 2018 men även en trend i försämrade kulturella attityder i denna fråga sedan 2016. Enligt opinionen är det nästan fyra av tio (36%) som anser att det blir också svårt för barn vars föräldrar kommer från ett afrikanskt land. Även här har attityderna till möjligheterna till integration försämrats sedan 2018, och även trendmässigt från 2016. De försämrade attityder till möjligheter till integration går också att finna för de barn vars föräldrar kommer från Asien, Latinamerika och övriga Europa, även om det är på betydligt lägre nivåer.

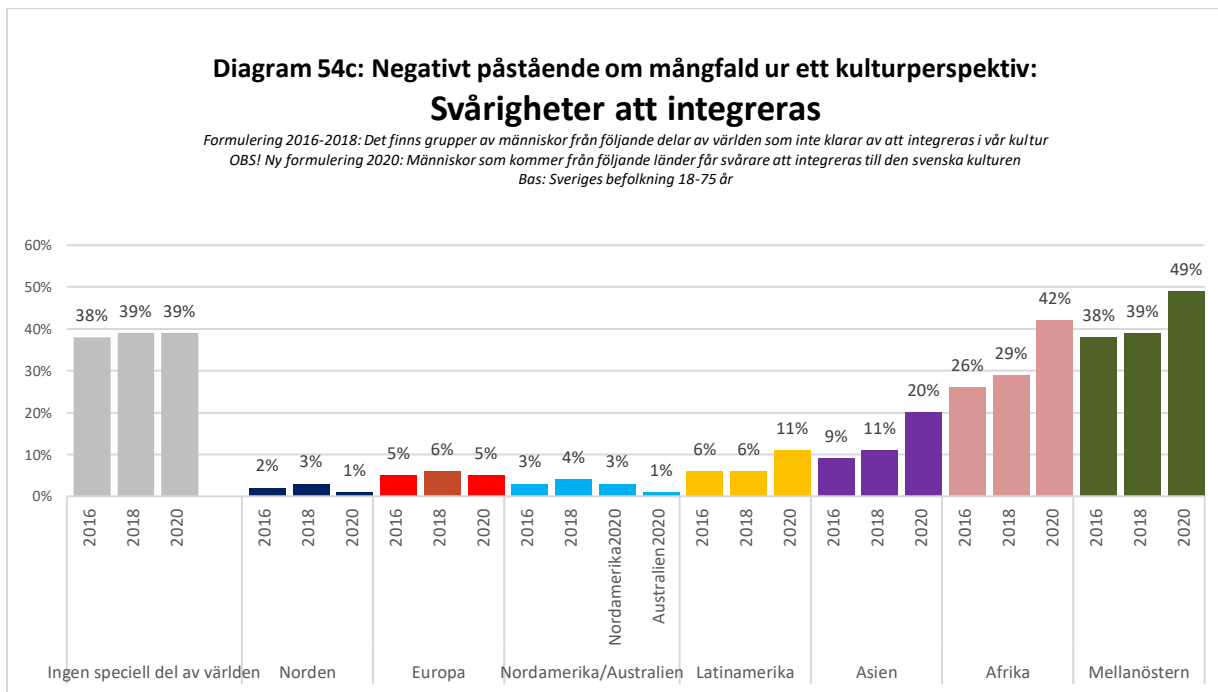
Eftersom färre anser att det inte finns något speciellt land men att attityderna försämrats för nästan samtliga geografiska områden så kan man även här skönja en viss polarisering av attityder. Medan en del blir mer positiva så nämner de som är negativa istället fler geografiska områden.

Hälften anser det blir svårt för människor från Mellanöstern att integreras i det svenska samhället
OBS! Påståendet har även i denna fråga ändrats något. Men nu har påståendet även ändrats i viss betydelse jämfört med tidigare påståenden. Under 2016 och 2018 användes ett starkare uttryck "...inte klarar av att integreras...", vilket innebär att integration kan ske eller inte alls. Detta ska jämföras med årets påstående "...får det svårare att integreras...", vilket innebär att integration skulle kunna ske, men på längre sikt, då vissa grupper har det svårare att integreras. Därför tolkas inte förändringar över tid för detta påstående. Rent teoretiskt så borde fler instämma med årets påstående "får det svårare", som är ett svagare påstående om svårigheter med integration, jämfört med "inte alls klarar av", förutsatt att attityderna skulle vara exakt desamma som 2018.

Fyra av tio (39%) anser att det inte finns några länder eller kulturer varifrån människor skulle få det svårare att integreras i det svenska samhället.

Det är framförallt människor från Mellanöstern som svenskar tycker har det svårare att integreras. Nästan hälften av svenskarna nämner detta geografiska område. Detsamma gäller människor från ett Afrika. Nu anser 42 procent av svenskarna att människor därifrån också får det svårare med integration.

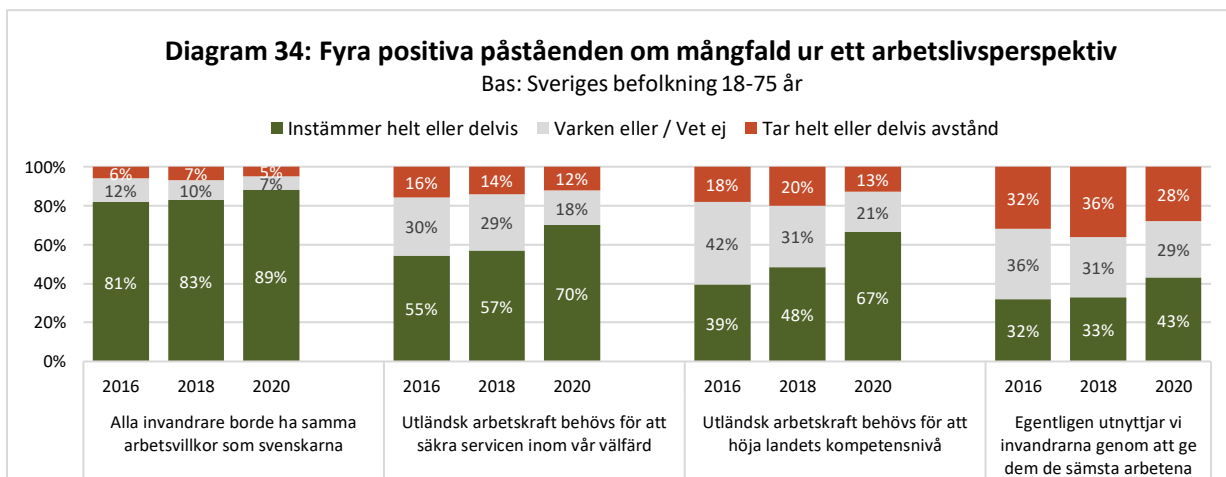
12. Attityder till mångfald ur ett arbetslivsperspektiv

I detta kapitel redovisas svenska folkets attityder till mångfald inom arbetslivet. Först presenteras fyra olika positiva påståenden om mångfald i arbetslivet, och sedan sex olika negativa påståenden.

Jämförelsen görs för de tre senaste mätningarna; 2016, 2018 och 2020. Avslutningsvis i kapitlet redovisas ett negativt arbetslivsindex som presenterar förändringar av negativa attityder över tiden.

Alltmer positiva attityder till mångfald inom arbetslivet

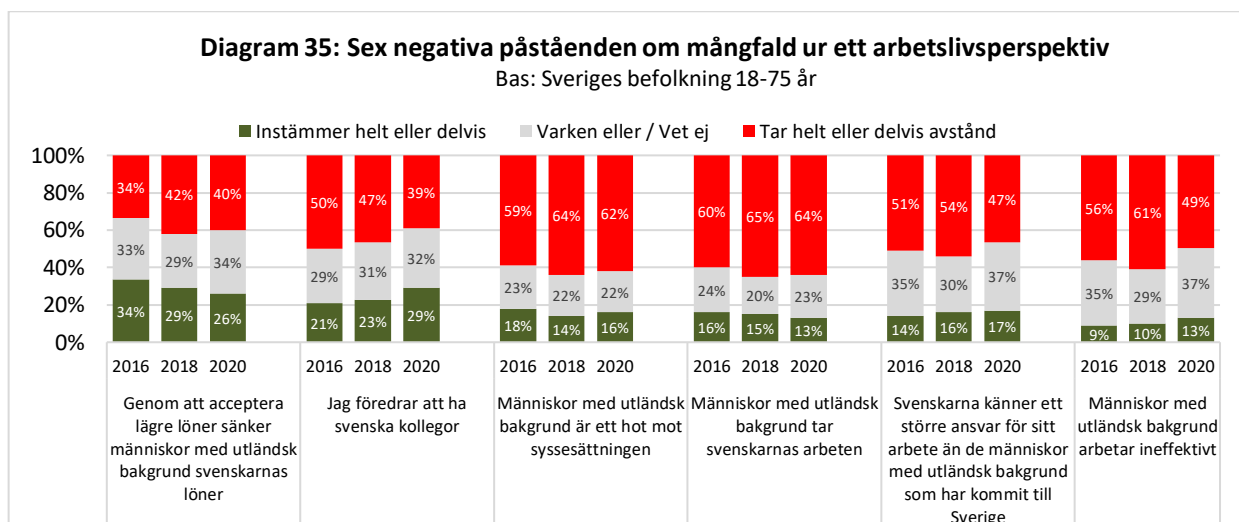
Svenskarna är mycket angelägna om att människor med utländsk bakgrund borde ha samma arbetsvillkor som de infödda svenskarna. Denna attityd har förstärkts över tiden och visar på en trend i förbättrade attityder till mångfald ur ett arbetslivsperspektiv. Idag instämmer hela 89 procent att alla ska ha samma arbetsvillkor. De väljare som främst tycker detta är MPs väljare då 98 procent instämmer, medan den lägsta siffran, 76 procent, går att finna bland SDs väljare. Det är således fortfarande en mycket stor majoritet bland samtliga partiers väljare som instämmer med detta.

Attityden till att utländsk arbetskraft behövs för att säkra servicen inom välfärden i Sverige stöds nu av 70 procent av svenskarna. Det är en stark uppgång från 2018 då och en klar trend mot förbättrade attityder i denna fråga. Liknande siffror går att finna för instämmande av att utländsk arbetskraft behövs för att höja landets kompetensnivå. Nu svarar 67 procent att man instämmer till detta, vilket också är en tydlig trend till mer positiva attityder till mångfald ur ett arbetslivsperspektiv. Men det finns också en annan dimension i detta, parallellt till en positiv attityd, nämligen att svenskarna har åsikten om att Sverige egentligen utnyttjar människor med utländsk bakgrund har förstärkts. Nu är det fler som instämmer till detta påstående än som tar avstånd.

Allt fler föredrar att ha svenskar som kollegor

Samtidigt som attityderna förbättras sett till olika positiva påståenden om mångfald ur ett arbetslivsperspektiv så finns det en del negativa aspekter som har förstärks och en del negativa aspekter som har försvagats. Här nedan redovisa sex olika negativa dimensioner.

Inget av dessa negativa påståenden får stöd av en majoritet av befolkningen. Det påstående som får klart mest stöd är att om människorna i Sverige accepterar lägre löner för människor med utländsk bakgrund så får det också följden av att det även kommer att sänka de svenska lönerna. Men denna attityd har trendmässigt försvagats över tiden. Idag svarar endast var fjärde (26%) svensk att så är fallet.

En attityd som förstärks och som visar en trend i försämrade attityder är att tre av tio (29%) idag uppger att man föredrar svenska kollegor före kollegor med utländsk bakgrund. Det är dock fortfarande betydligt fler som tar avstånd från detta påstående, nämligen 39 procent. Att människor med utländsk bakgrund på något sätt skulle hota sysselsättningen i Sverige finns det svagt stöd för, då endast 16 procent instämmer till detta. Hotet har ökat marginellt sedan mätningen 2018. Vad gäller påståendet om att människor med utländsk bakgrund, tar svenskarnas jobb så försvagas detta stöd trendmässigt marginellt och stöds nu bara av 13 procent. Det är en kraftig majoritet som tar avstånd till båda dessa påståenden.

Det sista två påståenden handlar om hur bra man upplever att svenskfödda och människor med utländsk bakgrund faktiskt jobbar. Nästan hälften av svenskarna tar avstånd från att svenskar tar mer ansvar för sitt jobb än människor från andra länder, eller att människor med utländsk bakgrund arbetar mer ineffektivt. Men andelen som instämmer blir inte mindre utan snarare något större – en svag trend mot mer negativa attityder på låg nivå. Men det är fortfarande färre än en av fem svenskar som stödjer detta.

Sverigedemokratiska väljare betydligt mer negativa än andra vad gäller mångfald och arbete

När dessa negativa attityder till mångfald och arbetsliv bryts ned på partitillhörighet visar det sig att SDs väljare är betydligt mer negativa i samtliga dimensioner jämfört med andra väljare. Nästan åtta av tio av SDs väljare föredrar svenska kollegor. Bland moderata väljarna som är näst mest negativa är siffran 28 procent. Och även bland väljare till KD, L och S så föredrar en av fem svenskar som kollegor. Detsamma gäller för osäkra väljare vars resultat ligger då 21 procent, vilket trots allt är under genomsnitt.

Andel som instämmer helt eller delvis till påståendet	Alla	SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Osäker
Genom att acceptera lägre löner sänker invandrarna svenskarnas löner	26%	52%	24%	19%	18%	10%	9%	20%	28%	25%
Jag föredrar att ha svenska kollegor	29%	79%	28%	23%	19%	9%	8%	21%	14%	21%
Invandrarna är ett hot mot syssesättningen	16%	46%	16%	14%	10%	4%	8%	11%	10%	14%
Invandrarna tar svenskarnas arbeten	13%	43%	11%	5%	5%	4%	2%	7%	8%	12%
Invandrarna arbetar ineffektivt	13%	37%	12%	14%	14%	5%	6%	10%	8%	7%
Svenskarna känner ett större ansvar för sitt arbete än de utlänningar som har kommit till Sverige	17%	52%	17%	16%	10%	7%	6%	13%	6%	8%

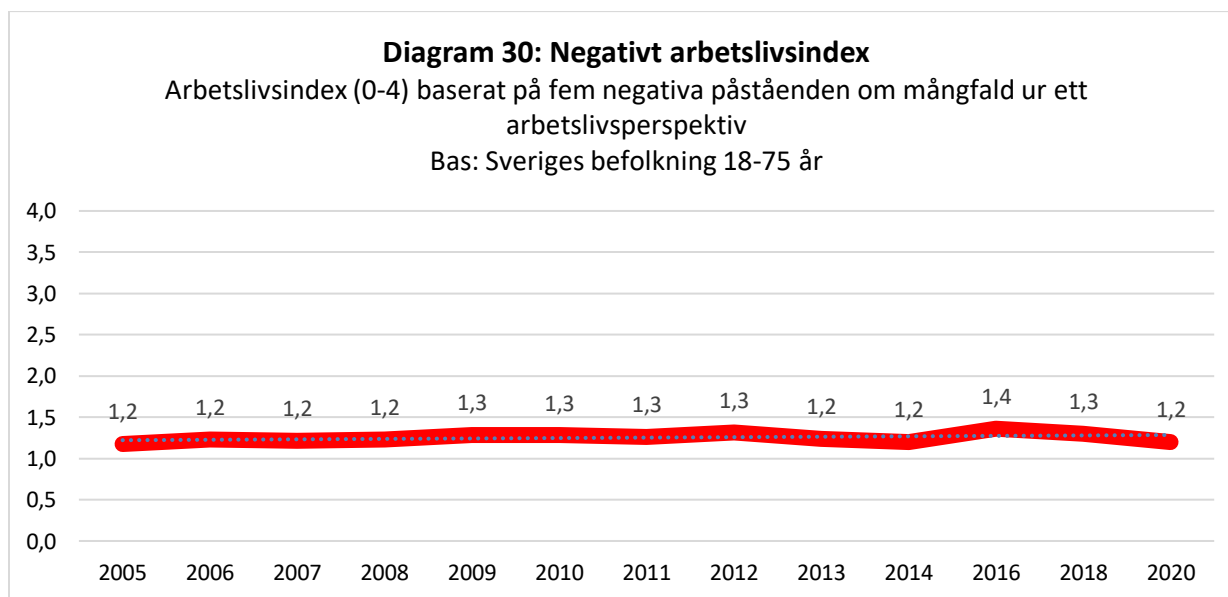
SDs väljare visar också en oro i högre grad att svenskarnas löner kan sänkas pga människor med utländsk bakgrund accepterar lägre löner. Näst störst andel är Vs väljare då 28 procent instämmer med detta.

Nästan hälften av SDs väljare känner vidare att människor med utländsk bakgrund är ett hot mot sysselsättningen (46%) och att de tar svenskarnas arbete (43%). Det gör det i mycket större utsträckning än andra partiers väljare. Inget annat partis väljare når upp till 20 procent i denna fråga. Bland miljöpartister är siffran endast två procent som anser att nya svenskar tar andra svenskars jobb. De osäkra väljarna följer genomsnittet.

SDs väljare har också en mycket sämre bild av arbetsmoralen hos människor med utländsk bakgrund. Så många som 37 procent anser att de arbetar mindre effektivt och hela 52 procent att svenskar känner ett större ansvar för sitt jobb. Ingen av de andra partiers väljare når 20 procent i dessa frågor om arbetsmoral och arbetskapacitet.

Svag trend mot något mer positiva attityder till mångfald ur ett arbetslivsperspektiv

I detta avsnitt studeras de negativa attityderna till mångfald i relation till arbetet och arbetsplatsen genom att ett arbetslivsindex skapas. Arbetet är en dimension som bildar viktiga attityder för befolkningen. Därför har det byggts upp ett index som mäter negativa attityder till mångfalden i förhållande till arbetet genom att studera följande påståenden lite närmare: *”Invandrarna är ett hot mot sysselsättningen”*, *”Genom att acceptera lägre löner sänker invandrarna svenska löner”*, *”Invandrarna tar svenskarnas arbeten”*, *”Invandrarna arbetar ineffektivt”* och *”Jag föredrar att ha svenska kollegor”*. Dessa fem påståenden slås ihop och tillsammans bildar de ett *”arbetslivsindex”*. Noll poäng innebär inga negativa attityder alls medan fyra poäng innebär mycket negativa attityder till mångfalden.

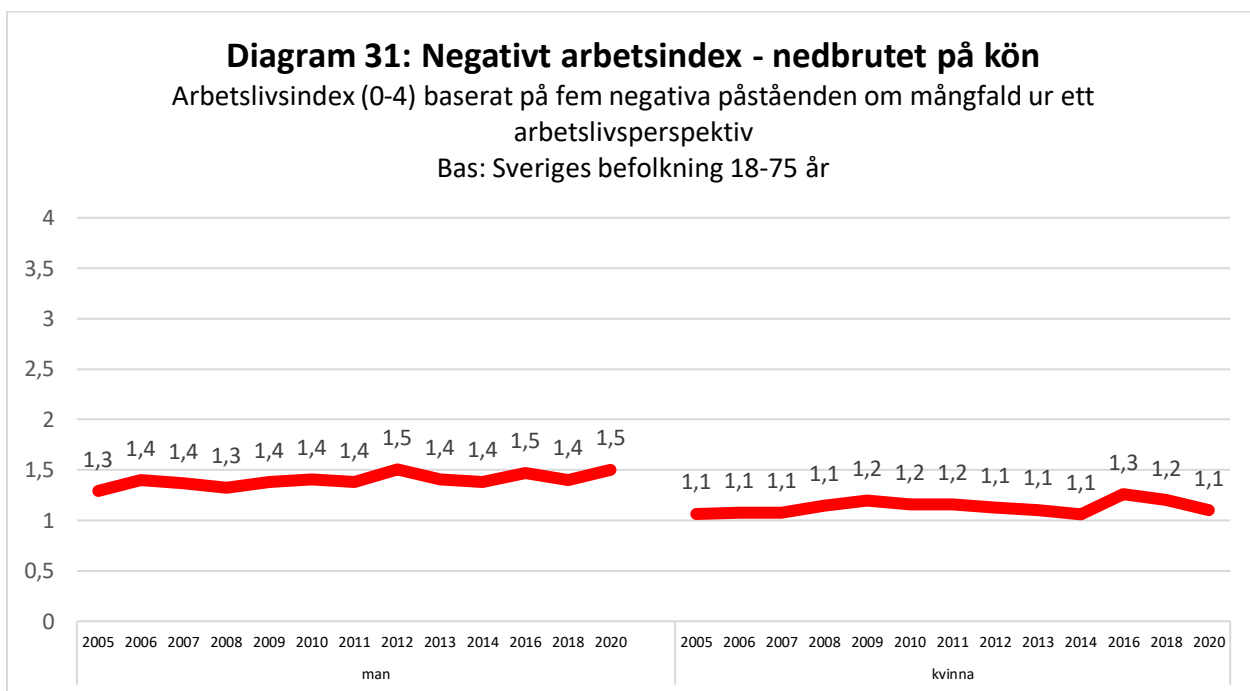

Indexvärdet för 2020 hamnar väldigt nära 2018 års resultat med 1,2473, men som dock avrundas till 1,2 om man även väger in de som svarar *”varken eller”* och *”tar avstånd till”* de olika negativa påståendena, och visar därmed en marginell minskning av de negativa attityderna. Att siffran är låg i en skala 0-4 innebär att svenskarna, som visats i de föregående diagrammen, är relativt positiva till mångfald i arbetslivet, i synnerhet vid en jämförelse med attityderna till mångfald och religion, boende eller kultur.

Indexvärdet visar också att dessa attityder är väldigt stabila över längre tid. Även under 2005–2008 uppmättes också 1,2. På kortare tid går det att avläsa en mycket svag trend efter det högsta värdet 1,4 2016 efter den stora asylinvandringen, dvs en svag förbättring av attityderna. Siffran är nu ännu mer *”normal”* enligt Mångfaldsbarometerns arbetsindex då 1,2 är det vanligaste värdet som uppmätts.

Män mer negativa och kvinnor mer positiva till mångfald i arbetslivet

När resultatet för detta index bryts ned på män och kvinnors attityder till mångfald och arbetsliv så går det att konstatera att indexvärdet är mycket stabilt jämfört med tidigare år för både män och kvinnor.

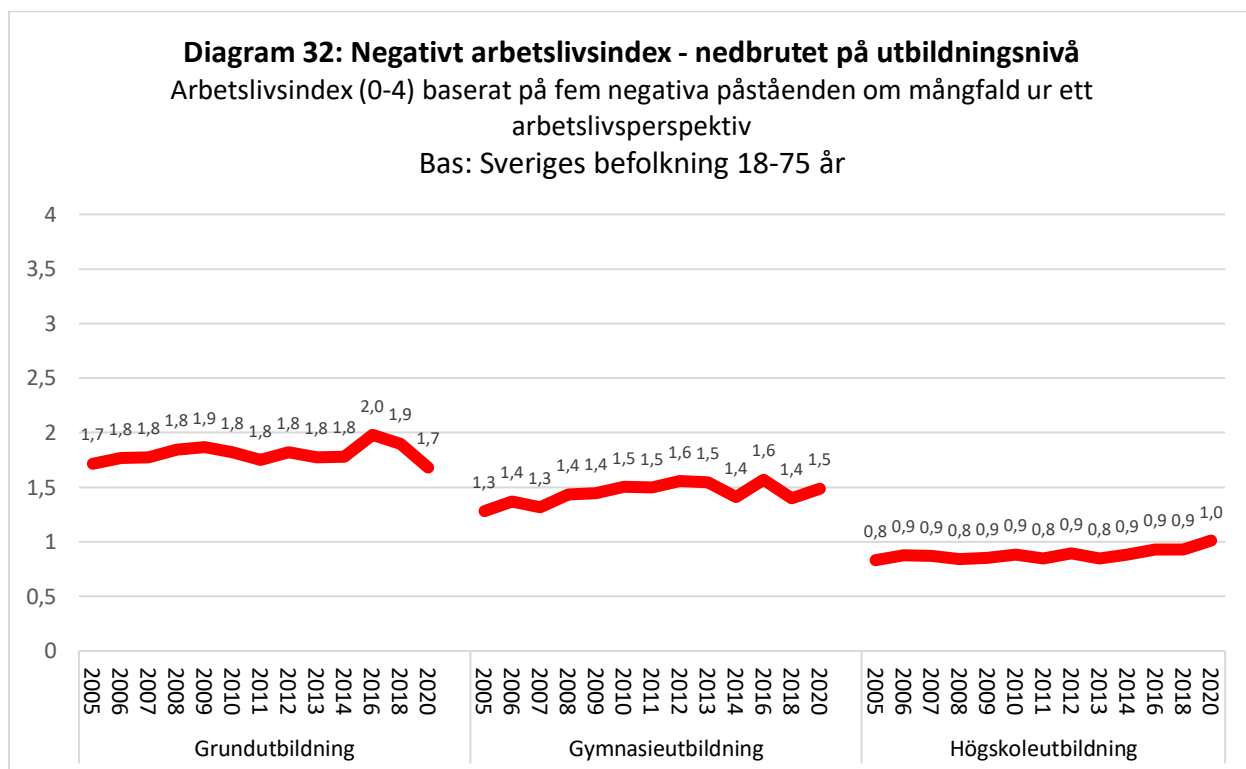
Männens resultat visar på något mer negativa attityder, och som tangerar tidigare högsta värdet 1,5. Men samtliga värden för män har legat inom intervallet 1,3 och 1,5 sedan 2005. Det är ingen dramatisk förändring 2020 utan den sker inom intervallet.

Kvinnornas resultat sedan 2005 har också varit mycket stabilt inom intervallet 1,1 och 1,3, dvs generellt mindre negativa attityder till mångfald ur ett arbetslivsperspektiv än männen genom alla år. Men en sänkning till 1,1 innebär också en trend från 2016 med svagt förbättrade attityder till arbetsliv och mångfald i motsats till männens något försämrade attityder.

Akademiker är mer negativa än någonsin till mångfald i arbetslivet

De med grundutbildning är fortfarande mest negativa till mångfald och arbetsliv, medan akademiker är mest positiva. Och resultatet för 2020 är relativt stabilt, i synnerhet för gymnasie- och högskoleutbildade.

De med grundutbildning är visserligen mest negativa, med det går att utläsa en trend mot mer positiva attityder till mångfald och arbetsliv bland dem sedan det högsta värdet 2016 efter den stora asylinvandring 2015. Indexvärdet 1,7 tangerar dessutom det lägsta värdet från 2005.

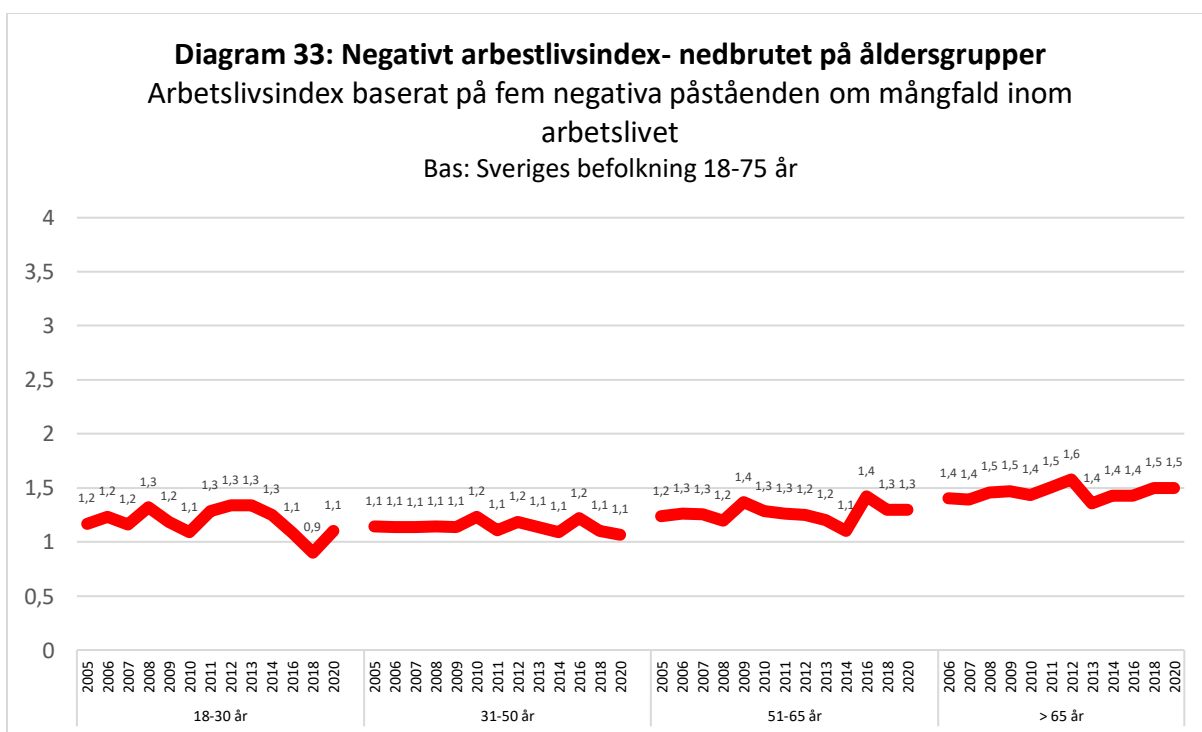
Gymnasieutbildade får något försämrade attityder men fortfarande ligger 1,5 inom det normala i denna studie.

Akademikerna når däremot det högsta uppmätta värdet med 1,0, vilket är ett tecken på de sämsta attityderna till mångfald i ett arbetsperspektiv sedan 2005. Sedan 2013 går det också att skönja en långsam svag trend med försämrade attityder. Inget dramatiskt men ändå mätbart.

Unga mer negativa till mångfald inom arbetslivet

Det finns ett svarsmönster om att de unga (18-30 år) och de i åldern 31-50 år är de minst negativa i frågan om arbetsliv och mångfald, och detta mönster består. De mest negativa går fortfarande att finna bland de äldre (65+ år) som många gånger slutat att arbeta då man gått i pension.

Över alla åldersgrupper så är resultatet för 2020 mycket stabilt sedan 2018. Alla tre åldersgrupper över 31 år får dessutom samma indexvärde som 2018. Det är bara den unga gruppen 18-30 år som uppvisar en marginell försämring till mångfald i arbetslivet. Detta efter mätningarna sedan 2014 visat på förbättrade attityder. Denna trend i mer positiva attityder är därmed bruten.

13. Appendix

Här nedan kommer en redovisning av urvalet 2020 i detalj och inledningsvis också med en jämförelse av urvalen från tidigare års studier inom ramen för Mångfaldsbarometern.

Tabell 1:		Kön	
		man	kvinnor
År	2005	50%	50%
	2006	46%	54%
	2007	47%	53%
	2008	49%	51%
	2009	47%	53%
	2010	49%	51%
	2011	45%	55%
	2012	49%	51%
	2013	45%	55%
	2014	44%	56%
	2016	45%	55%
	2018	49%	51%
	2020	46%	54%

Urvalet består denna gång av något större andel kvinnor än män. Denna skevhet går att finna vid de flesta urvalen sedan 2005, dvs att andelen kvinnor varit överrepresenterade i urvalet. Årets könsfördelning är ingen extrem fördelning i en jämförelse över tiden. Andelen män har varit mindre än årets andel vid fyra olika mätningar tidigare.

Tabell 2:		Ålderskategorier			
		18-30 år	31-50 år	51-65 år	> 65 år
År	2008	17%	36%	32%	15%
	2009	15%	32%	34%	20%
	2010	14%	35%	29%	22%
	2011	14%	35%	31%	20%
	2012	15%	33%	30%	22%
	2013	13%	31%	30%	27%
	2014	12%	30%	34%	25%
	2016	7%	24%	34%	35%
	2018	9%	32%	30%	28%
	2020	11%	32%	30%	27%

Urvalet för 2020 stämmer mycket väl överens med urvalet för 2018. Det gäller även vid en jämförelse med åren 2013 och 2014. Undantaget är 2016 då andelen äldre var större, medan andelen yngre var något mindre. Vid en tidsmässigt längre jämförelse har gruppen äldres andel ökat något medan den yngsta gruppens andel minskat

Tabell 3:		Utbildningsnivå		
		Grundutbildning	Gymnasieutbildning	Högskoleutbildning
År	2005	17%	43%	40%
	2006	18%	41%	41%
	2007	20%	36%	44%
	2008	16%	39%	45%
	2009	17%	44%	39%
	2010	17%	39%	44%
	2011	17%	40%	43%
	2012	16%	41%	44%
	2013	14%	38%	49%
	2014	15%	36%	49%
	2016	17%	38%	45%
	2018	15%	39%	46%
	2020	11%	39%	50%

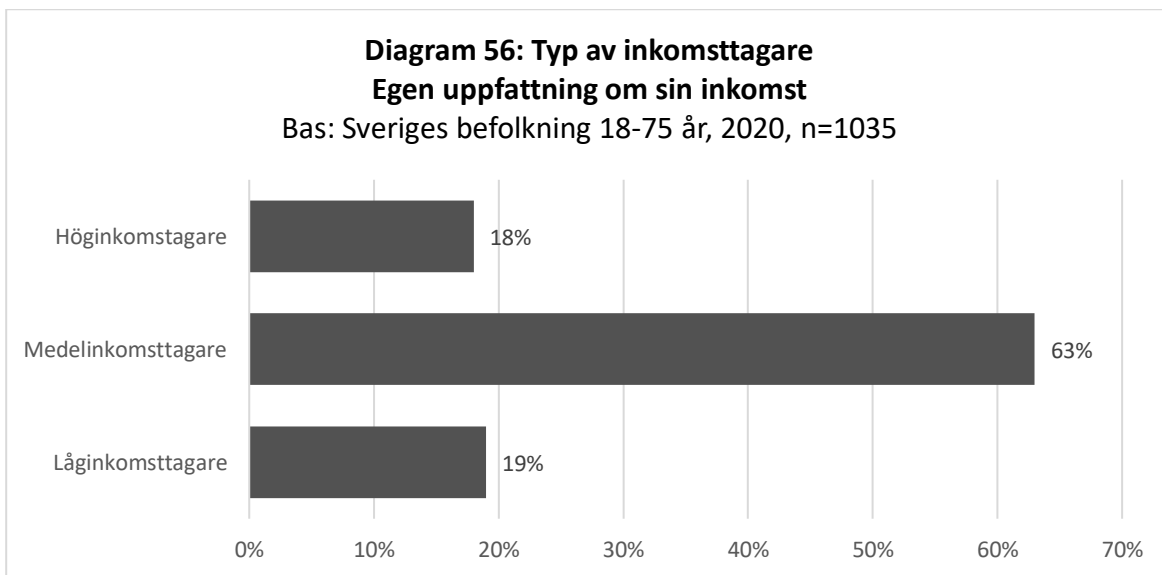
Årets andel av akademiker är något större än 2016 och 2018, och faktiskt den största uppmätta andelen hittills, men i paritet med åren 2013 och 2014. På lång sikt har andelen akademiker ökat sin andel. I år var det också en rekordliten andel med enbart grundutbildning i urvalet.

Tabell 4:		Födelseland		
		I Sverige	I ett annat land i Europa	I ett land utanför Europa
År	2005	85%	9%	6%
	2006	89%	8%	3%
	2007	89%	7%	4%
	2008	89%	6%	4%
	2009	87%	9%	4%
	2010	87%	8%	4%
	2011	87%	9%	4%
	2012	87%	8%	5%
	2013	88%	7%	4%
	2014	89%	6%	4%
	2016	89%	8%	4%
	2018	88%	8%	5%
	2020	87%	7%	6%

Det slumpmässiga urvalet består i princip av nio av tio som är födda i Sverige, och så har det också varit under tidigare år. Årets urval tangerar den största andelen utlandsfödda, dvs sex procent.

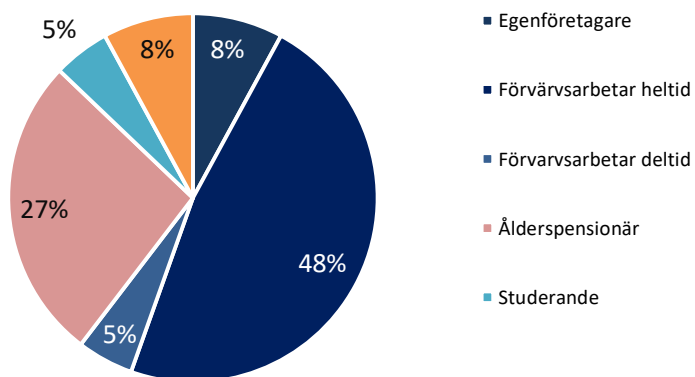
Tabell 4:		Föräldrars födelseland	
		Båda födda i Sverige	Åtminstone en förälder född utanför Sverige
År	2016	78%	22%
	2018	77%	23%
	2020	77%	23%

Andelen där båda föräldrarna är födda i Sverige ligger stabilt runt 77 procent under mätningarna 2016-2020 då denna fråga togs med.

Ser man till de olika inkomstgrupperna så består årets urval av två av tio som anser sig vara höginkomstagare, och lika många som låginkomstagare. Majoriteten, sex av tio, anser sig dock vara medelinkomstagare.

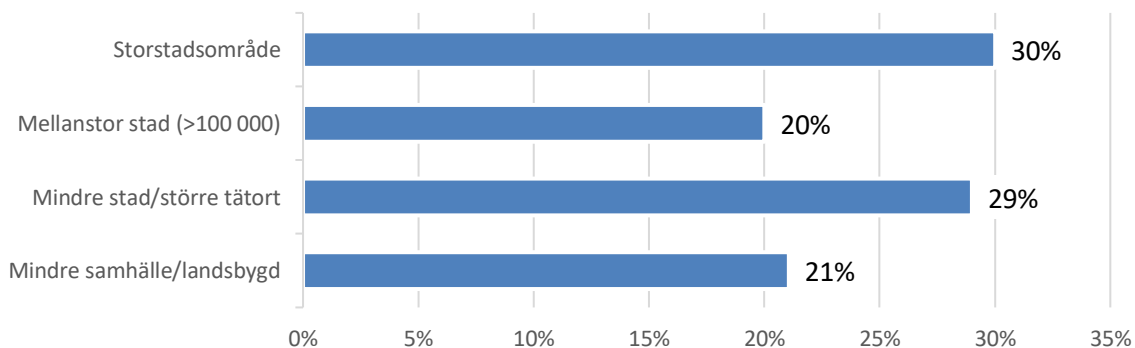
Diagram 58: Sysselsättning
Den samhällsgrupp man tillhör
 Bas: Sveriges befolkning 18-75 år, 2020, n=1035

De flesta, 61 procent, av urvalet förvärvsarbetar hel- eller halvtid, eller är egen företagare. Var fjärde (27%) är ålderspensionär. De heltidsstuderande uppgår till fem procent av urvalet.

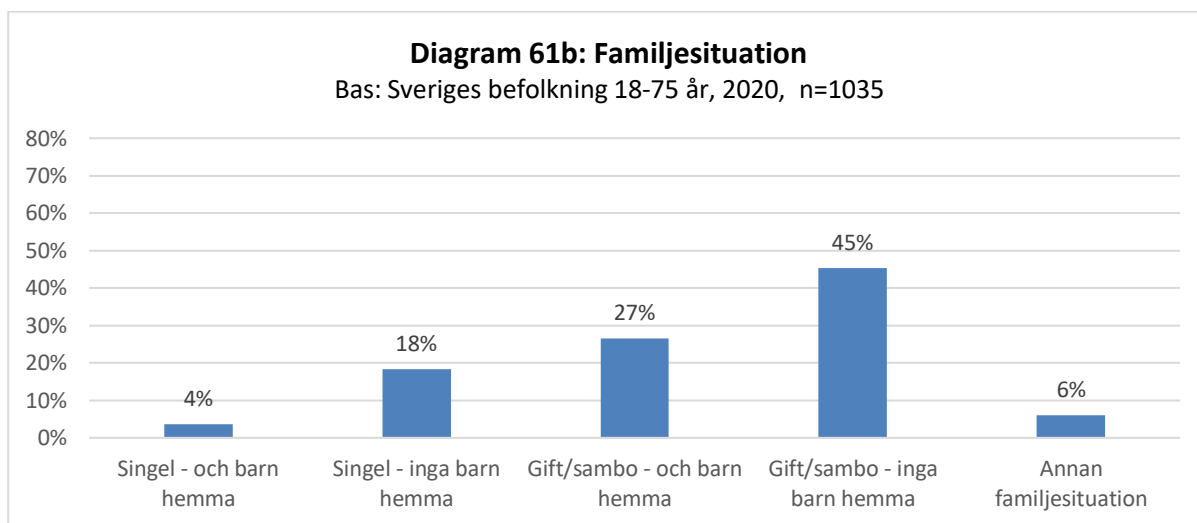
Diagram 59: Storlek på stad

Bas: Sveriges befolkning 18-75 år, 2020, n=1035

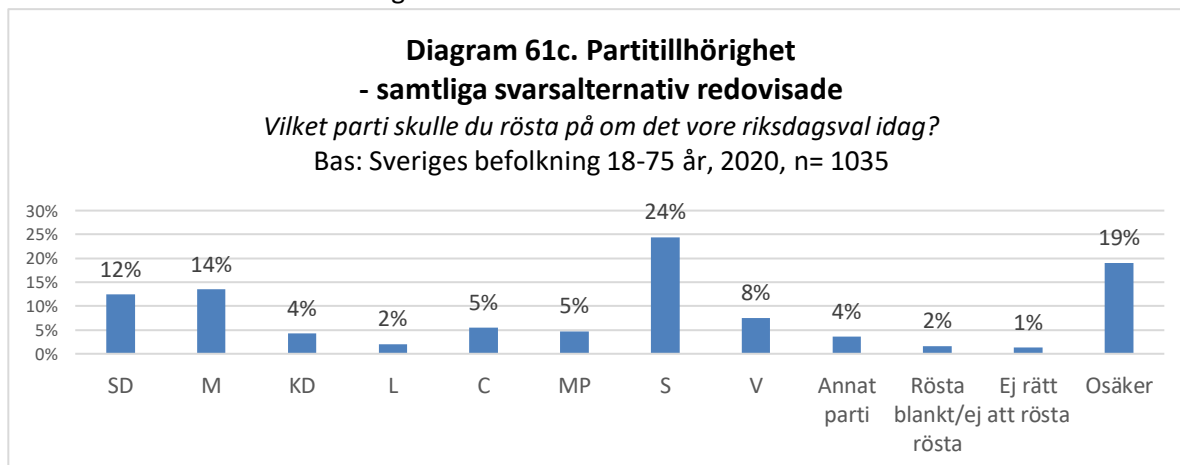

Tre av tio bor i ett storstadsområde medan 20 procent bor i en mellanstor stad. Dessutom bor 29 procent i en mindre stad/större tätort. De resterande, 21 procent uppger att man bor i landsbygd/glesbygd som typ av område för sitt boende.

De flesta, 45 procent, är gifta eller sambo men har inga hemmavarande barn. De är antingen par som inte haft barn eller där barnen har flyttat hemifrån. Ytterligare 27 procent lever i ett parförhållande med skillnaden att de har hemmavarande barn.

Den faktiska fördelningen hur respondenterna har svarat på frågan om partitillhörighet med bas alla respondenter. Här redovisas också andelen som svarat annat parti, rösta blankt/ej rösta eller att man inte har rätt att rösta i ett riksdagsval.

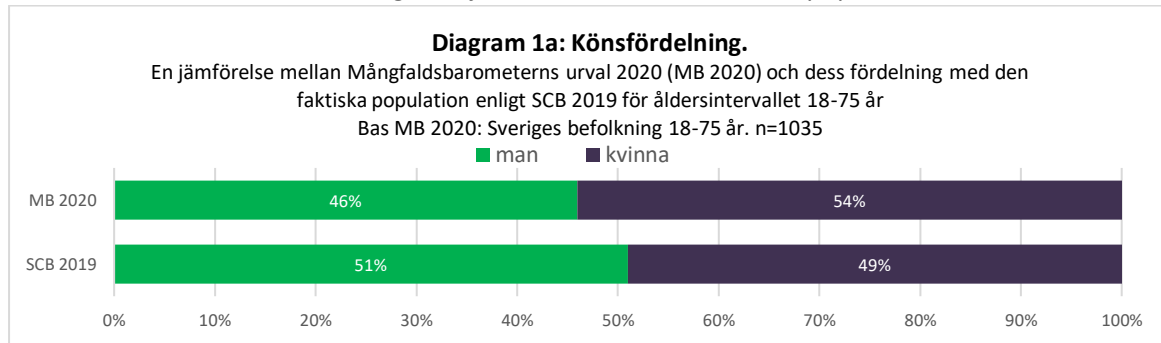
14. Bortfallsredovisning och bortfallsanalys

1. **Målpopulation:** Sveriges befolkning inom åldersintervallet 18–75 år som är folkbordförda i Sverige i mars 2020 när beställningen av det slumpmässiga urvalet gjordes.
2. **Urvalsram och typ av urvalsförfarande:** Beställning av ett slumpmässigt urval baserat på målpopulationen 18–75 år gjordes från SPAR registret i mars 2020.
3. **Datainsamlingsmetod:** Postala enkäter som skickades ut till IP:s registrerade hemadress i SPAR registret. Datainsamlingen pågick mellan 18 maj och 19 juni 2020. Ingen påminnelse skickades ut.
4. **Svarsredovisning:**
  - Bruttourval från SPAR = 5 000 individer
  - Antal svarande med användbara observationer: 1 035
  - Antal svarande med partiella svar vilka är oanvändbara observationer: 0
  - Bortfallsorsaker enligt PostNord: 58 adressater
    - IP okänd: 35
    - IP avflyttad: 22
    - Ej levererbart till IP: 1
  - Bortfall genom icke-svarande: 3 907
  - Omräknat bruttourval 4 942 individer
5. **Svarsfrekvens:** 1035 svarade, dvs nettourval, av 4 942 individer, innebär en svarsfrekvens på 21 procent.
6. **Bortfallsanalys:** När Mångfaldsbarometern startades 2005 bestämdes av Professor Orlando Mella vid Sociologiska institutionen vid Uppsala universitet att urvalens resultat skulle redovisas ovägda. Av denna anledning har inte urvalen vägt under alla år, och inte heller under 2020.

Det har varit viktigare under åren att spegla ett urval mot tidigare urvals utseende för att kunna göra jämförelser över tiden, än att väga det mot den faktiska svenska population, som t ex kön, ålder och utbildning. Årets urval ligger mycket väl i paritet med tidigare års urval. Dessa urvals fördelning beskrivs mer detaljerat i Appendix där urvalens utseende redovisas sedan 2005.

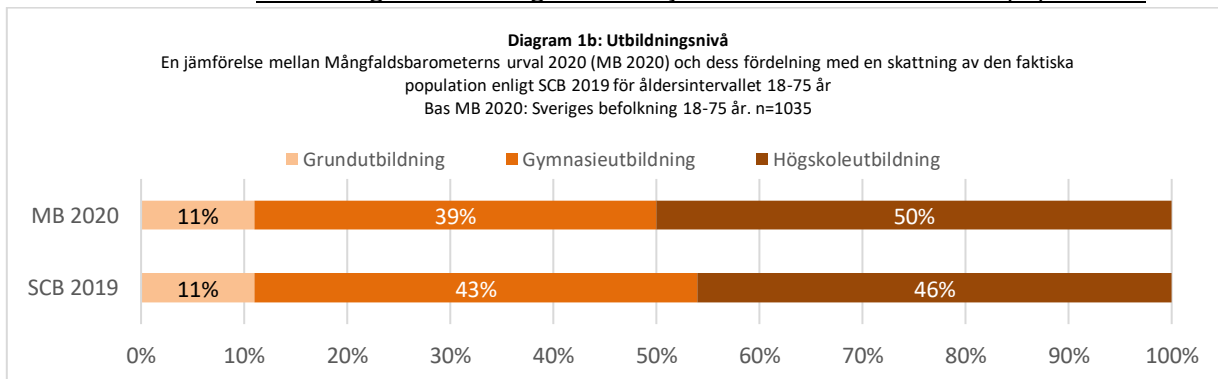
Systematiska fel. För att studera eventuella systematiska fel i bortfallet så har en bortfallsanalys gjorts på urvalets fördelning av kön, ålder, utbildningsnivå samt politisk tillhörighet med en jämförelse med data från Sveriges befolkning från SCB 2019/2020.

○ Könsfördelning – en jämförelse mellan urval och population:

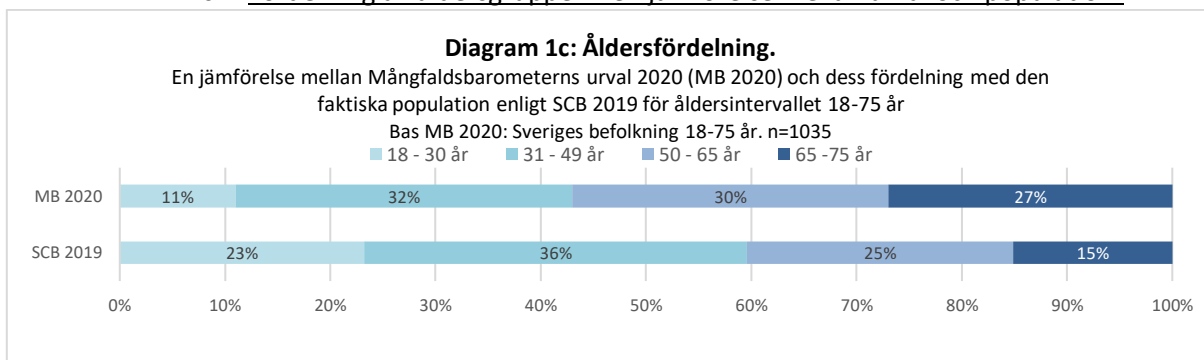
Det finns en viss överrepresentation av kvinnor i Mångfaldsbarometerens urval 2020 för det valda åldersintervallet jämfört med samma siffror för SCB 2019 som redovisas i diagrammet ovan. Kvinnors andel är 54 procent i urvalet, jämfört med 49 procent för den faktiska populationen enligt SCB 2019.

○ Fördelning av utbildningsnivå – en jämförelse mellan urval och population:

Det finns även en viss överrepresentation av de med högskoleutbildning i Mångfaldsbarometerens urval 2020 vid en jämförelse med den faktiska populationen inom samma åldersgrupp, 50 mot 46 procent. Istället återfinns en underrepresentation av de med högst gymnasieutbildning i urvalet.

○ Fördelning av åldersgrupper – en jämförelse mellan urval och population:

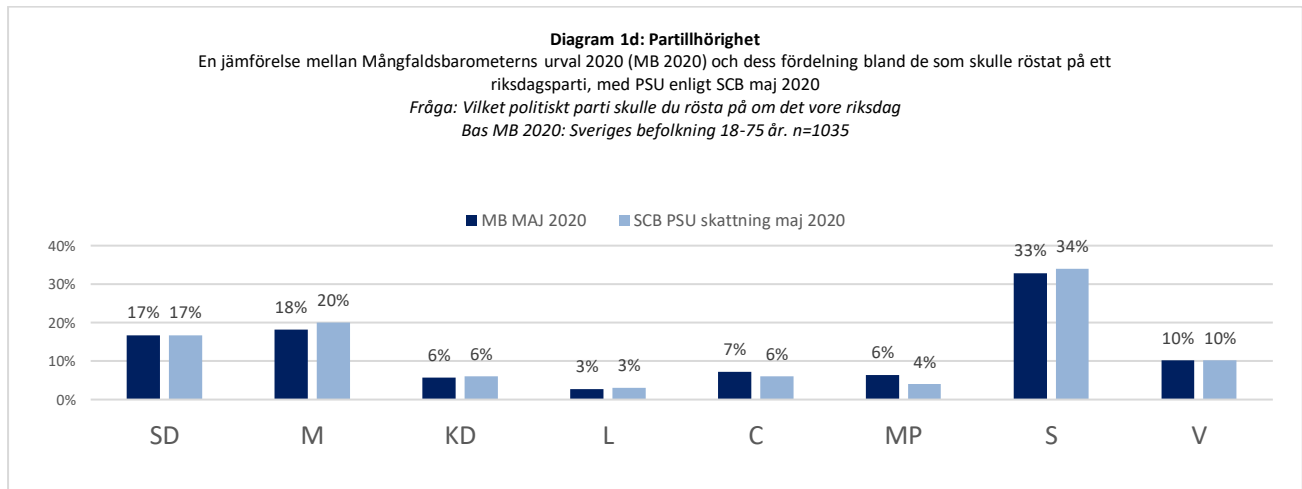

Ser man till åldersfördelningen i diagrammet ovan så har Mångfaldsbarometerns urval något äldre respondenter. Andelen inom de äldre åldersintervallen 50-65 år, respektive 65-75 år, är överrepresenterade, medan andelen 18-30 år, respektive 31-49 år, är underrepresenterade.

Denna diskrepans mellan urval och population beträffande fördelning av kön, ålder och utbildning har förstås en påverkan på resultatet för hela befolkningens attityder till mångfald. Men eftersom kvinnor och högskoleutbildade i genomsnitt är mer positiva till mångfald, och samtidigt är överrepresenterade, så kompenserar det mot att de äldre i befolkningen, som är mer negativa till mångfald, också är överrepresenterade. Dock är det betydligt viktigare att urvalet överensstämmer med population sett till dess värderingar och attityder som kan härledas till partitillhörighet, vilket betydligt starkare speglar urvalets och därmed populationens värderingar och attityder till mångfald.

○ Fördelning av partitillhörighet – en jämförelse mellan urval och population:

Diagrammet nedan visar att Mångfaldsbarometerns urval från datainsamlingen i maj till Mångfaldsbarometern 2020 har en mycket god fördelning av partitillhörighet, i en jämförelse med hur väljarna faktiskt tänkte rösta i ett riksdagsval om det vore riksdagsval i maj 2020, enligt SCBs skattningar av partitillhörighet bland samtliga röstberättigade.

Mångfaldsbarometerns urval består också av 19 procent som uppger att de är osäkra på vilket parti de skulle rösta på.

Sammanfattningsvis visar urvalet på en överrepresentativitet för kvinnor och akademiker, båda grupper som är mer positiva till mångfald, å ena sidan, och en överrepresentativitet för äldre, vilka är mer negativa till mångfald, å andra sidan. Man skulle kunna argumentera för att dessa skevheter i urvalet skulle kunna kompensera varandra. Men det viktigast är dock attityderna och värderingarna, här i form av partisympatier. Och här visar urvalet sin främsta styrka då det överensstämmer mycket väl med SCB:s partisympatimätning, PSU, i maj 2020. Fördelningen av partisympatier i Mångfaldsbarometerns urval, dvs de som uttryckligen tar ställning för vilket parti man skulle rösta på om det vore riksdagsval idag, överensstämmer mycket väl med SCB:s skattning av svenskarnas fördelning på partisympatier.